

РОДОВО ИМЕННИЕ

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

Година IV, Брой 6 (119)
4.II.-10.II.2008

ДА НАПРАВИМ БЪЛГАРИЯ РАЙСКА ГРАДИНА

„Ще дойде на света най-старото учение.“ /Ванга/
„Ще се изменим, ако искаме да се изменим. Ако не искаме, никоя сила не е в състояние да ни измени. То не е механичен, а абсолютно свободен процес.“ /Петър Дънов/
„Ти прави каквото трябва, пък да става каквото ще.“ /Николай Хайтов/

ИЗЛИЗА
ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК
цена 0.50 лв.

РОДОВО ИМЕННИЕ - къща с двор с площ от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, поляна), включваща домашните и горските животни по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълен с етери въздух. Носи им радост и здраве, запазва любовта в семействата и води до независимост отменящите се социални и политически системи за поколения напред.
Възпитанието на децата в тази среда развива максимално заложените и дарованията им, за да израснат мислещи и способни на участие човеци. С всяка изминала година Родовото имение увеличава своята парична стойност, ставайки безценно за децата и внуците.

Учителя Беинса Дуно и Русия

Лекция, изнесена на конференцията
"2008 г. - година на Русия в България"
(26.01.2008 г., София)

Леон МОСКОНА

Обични приятели,
Преди всичко бих искал да изкажа сърдечна благодарност на организаторите на тази важна конференция, посветена на "2008 година - година на Русия в България". Връзките между българския и руския народ имат хилядолетна история и са оказали голямо влияние върху съдбите на двата народа. Естествено, това е богата, вълнуваща тема, на която са посветени много книги.

На стр. 10-11

ПАНЕВРИТМИЯТА - МИСТЕРИЯТА НА НОВОТО ЧОВЕЧЕСТВО

Екатерина ПЕЙЧЕВА

Лекция, изнесена на международния
симпозиум в Москва (декември 2006 г.)

Август. От всички краища към България към планината Рила, там, където отразяват небето свещените седем рилски езера, започват да се стичат хора. Българи, руснаци, холандци, французи, англичани... Те се събират на празниците на Бялото Братство, за да участват в мистерията на Паневритмията, Свещения Космически танц.

Паневритмията - Свещен танц на живота - е дадена на човечеството от всемирния мъдрец и учител Петър Дънов от България.

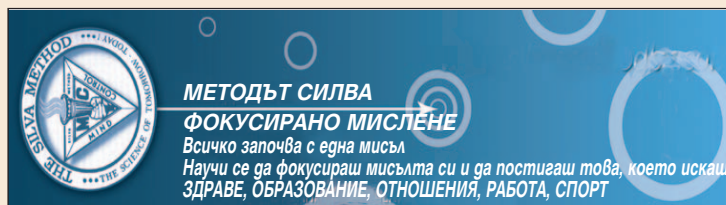
На стр. 6-7

МОЯТ ДУХ

Напълно земна съм, но зная, че нещо друго ме влече и търся и в съня си да узная пътувам ли из други светове. Долавям ги дори че съществуват, трептейки в мен и покрай мен, през тях прелита и Духът ми, създавайки ме всеки ден. Духът ми, в тялото вселен, основа е на всичко, знам и той е Богът в мен, а тялото ми - негов храм. Така, един във друг, Вселената побира ни в едно - Материята с вечния ни Дух на времето в безкрайното вземо.

Саша ТОДОРОВА

The Silva Method
Focused Thinking

ФОКУСИРАНО МИСЛЕНЕ

Всичко започва с една мисъл
Научи се да фокусираш мисълта си и да постигаш
това, което искаш:
**ЗДРАВЕ, ОБРАЗОВАНИЕ, ОТНОШЕНИЯ,
РАБОТА, СПОРТ**

Замисляли ли сте се някога:

- Къде щяхте да сте сега, ако бяхте взели правилните решения?
- Защо на някои хора им върви, а на други не? Следват ли интуицията си?
- Блокират ли ви незначителни събития, натоварвайки ви със стрес?
- Имате ли лоши навици: цигари, алкохол, лакомство, фобии, нерешителност, отлагане? Защо фантазията е по-ценна от знанието?

Следващият семинар
ФОКУСИРАНО МИСЛЕНЕ
ще се проведе на 7, 8 и 9 март в София
в зала 1 на Военния клуб

За повече информация, справки и записвания:

София, книжарница „Нова Епоха“
ул. „6-ти Септември“ 28
Тел . 981 98 98
www.silvamethodbg.com
www.novaepoha.com

ВАЖНО! АБОНАМЕНТ 2008 г.

Скъпи читатели, тъй като абонаментната кампания на Български пощи за 2008 г. завърши, вие може да се абонирате в редакцията на в-к "Родово имение". За целта трябва да преведете сумата за абонамент от 2 лв. на месец на сметката на издателството:

IBAN: BG04UNCR96601031647309

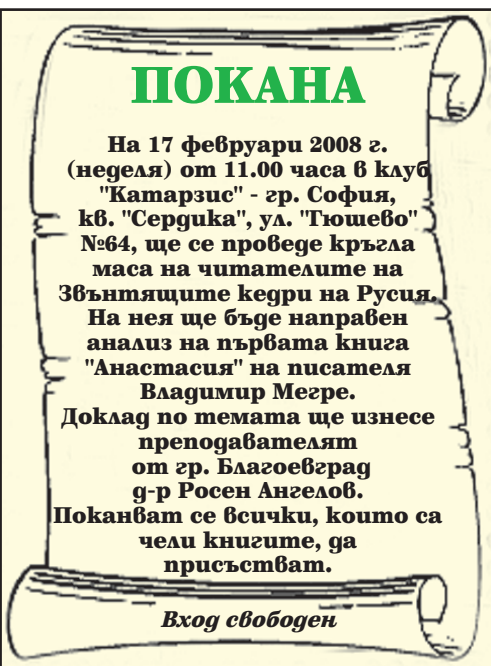
BIC KOD: UNCR BGSF

"Издателска къща
Новата цивилизация" ЕООД

След това се обадете на редакционните ни телефони 02/962-16-85 и 02/962-16-86, за да продиктувате точния си адрес, пощенския код на населеното място и периода, за който искате да се абонирате. Това е единственият начин вестникът да пристига директно във вашия дом. На всеки читател, абониран се за цяла година, нашето издателство ще изпрати безплатно книга от поредицата "Библиотека Анастасия".

Благодарим ви предварително.

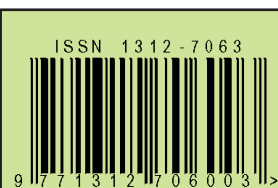
Редакционната колегия

ПОКАНА

На 17 февруари 2008 г.
(неделя) от 11.00 часа в клуб
"Катарзис" - гр. София,
кв. "Сердика", ул. "Тюшево"
№64, ще се проведе кръгла
маса на читателите на
Звездиците кедр на Русия.
На нея ще бъде направен
анализ на първата книга
"Анастасия" на писателя
Владимир Мезре.
Доклад по темата ще изнесе
преподавателят
от гр. Благоевград
г-р Росен Ангелов.
Поканват се всички, които са
чели книгите, да
присъстват.

Вход свободен

В каталога на
РП нашият
номер е

618

"Не само да мислим за поправянето на света, а да направим така, че да няма нито един гладен човек. Хляб и жилища за всички да има - това значи да се изпълни волята Божия на земята. Хлябът, знанията, богатата, богатствата трябва да бъдат достояние на всички хора и то свободно, а не само някои да се нагрябят, а за другите да няма нищо. Всеки да бъде учен, богат, справедлив, здрав и силен."

"Казвате - какво да направят българите? Ако приложат Христовото учение, те биха запалили целия свят и биха го освободили."

"Всички обществени задачи, всички социални, всички общочовешки задачи, които съществуват в света, до известна степен зависят от ония задачи, които ние решаваме в себе си, понеже цялото човечество се състои от разумни души, свързани в едно цяло."

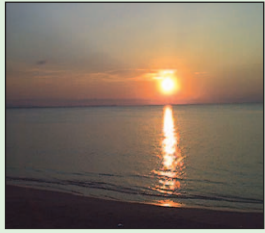
"Казано е, че ние сме чада Божии, създадени по Негов образ и подобие. Значи някога, при създаването на вселената, ние сме били идеалът на Бога."

"За да се изправят семействата, обществата и народите, първо трябва да се изправи отделният човек, да си създаде здрав организъм с правилни мисли, чувства и постъпки."

Беинса Дуно /Петър Дънов/

СЪТВОРЕНИЕ - ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗАНА ОТ АНАСТАСИЯ А НА ЗЕМЯТА ЩЕ БЪДЕ ДОБРОТО

СЪБУЖДАНЕ НА МОГЪЩИЯ ДУХ НА БЪЛГАРИТЕ

"Добре би било, ако в уговорен час, например в шест сутринта, се събудят много хора и мислят поне пет-

надесет минути за нещо добро. Не е важно конкретно за какво, важното е да са светли мисли. Може да се мисли за децата, за тези, които обичаш, и още да се помисли за това, как да се направи, че на всички да им е добре. И колкото повече хора постъпват така, толкова по-бързо отговорът ще се появи. Времето на Земята са различни, тя се върти, но образите, създадени от светлите мисли на тези хора, ще се слоят в единен ярък и наситен образ на осъзнатост. **Едновременно мислене за нещо светло усилва способността на всекиго и то многократно.**"

Владимир Мегре, "Анастасия" II книга

В едно от руските именния живеело задружно семейство. Мъж и жена, които си имали две деца - момче Константин на осем години и момиченце Даша на пет години. Баща им бил смятан за един от най-талантливите програмисти на Русия. В кабинета му имало няколко модерни компютъра, на които съставял програми за

военното ведомство. Понякога, потънал в работа, той се заседявал на компютъра и по вечерно време.

Привикналите да се събират вечер заедно членове на семейството отивали при него в кабинета и там тихичко се занимавали всеки със своята работа. Жената седяла в кресло и бродирала. Синът Константин четял или рисувал, изобразявайки ландшафта на новите селища. Само петгодишната Даша не винаги си намирала занимание по душа и тогава сядала в креслото, така че да вижда всички свои близки, и дълго и внимателно разглеждала всеки от тях. Понякога затваряла очи, а лицето ѝ изразявало цялата гама от чувства.

И в тази външно обичайна вечер семейството седяло в кабинета на бащата, където всеки се занимавал със своята работа. Вратата на кабинета била отворена и затова всички чули достигащото от детската стая, разположена до кабинета на бащата, кукане на старинния стенен часовник с механична кукувичка. Обикновено тя се обаждала само през деня, но било вече вечер. Затова бащата се откъснал от заниманието си и погледнал вратата, а другите членове на семейството удивено се обърнали натам, откъдето току що се дочул звукът. Само малката Даша седяла в креслото със затворени очи и нищо не забелязвала. На устните ѝ играела ту една забележима, ту откровена усмивка. Изведнъж звукът се повторил, сякаш в детската стая имало някой, който премествал стрелките на часовника, заставяйки механичната кукувичка непрекъснато да кука, за да оповести настъпването на поредния час. Иван Никифорович - така наричали бащата на семейството, се обърнал на своето въртящо се кресло към сина си и казал:

- Костя, иди, моля те, опитай да спреш часовника или го поправи. Толкова години ни е служил дядовият ти подарък. Странна някаква повреда. Странна... Костя, опитай се да я оправиш.

Децата винаги слушали. Правели го не от страх от наказание, защото никога не ги наказвали. Костя и Даша обичали и уважавали своите родители. За тях било най-голямо удоволствие да правят нещо заедно с тях или да изпълнят родителска молба. Чул думите на баща си, Костя веднага станал от мястото си, но за учудване на майката и бащата, не тръгнал към детската стая. Стоял и гледал седящата в креслото със затворени очи по-малка сестра. Както и преди се чувало кукането откъм детската стая. Но Костя стоял и не откъсвал очи от своята по-малка сестра. Галина, майката на семейството, гледала обезпокоено замрелия на място син. Изведнъж станала и уплашено викнала:

- Костя, Костя, какво ти става?

Осемгодишният син се обърнал към майка си, учуден от уплахата ѝ, и отговорил:

- Всичко е наред с мен, мамичко, бих искал да изпълня молбата на татко, но не мога.

- Защо? Не можеш да мръднеш ли? Не можеш да влезеш в твоята стая?

- Мога да се движа - Костя за доказателство размахал ръце и разтъпкал краката си, - но няма защо да ходя в стаята, тя е тук и е по-силна.

- Кой е тук? Кой е по-силен? - все повече започвала да се безпокои майката.

- Даша - отговорил Костя и посочил седящата в креслото със затворени очи и усмихваща се малка сестричка. - Тя върти стрелките. Аз се опитам да ги върна на предишното им място, но не успявам, когато тя...

- Какво говориш, Костенка? И ти, и Даша сте пред нас, как може да бъдете тук и в същото време да движите стрелките на часовника в другата стая?

- Е да, тук сме - отговорил Костя, - а мисълта е там, където е часовникът. Само че нейната мисъл е по-силна. И ето че кукувичката кука, докато нейната мисъл ускорява стрелките. Тя в последно време често си играе по този начин. Аз ѝ казвах да не прави така. Знаех, че може да се безпокоите, а Даша - все едно, щом се замисли, веднага започва нещо да прави...

- За какво се замисля Даша? - включил се в разговора Иван Никифорович. - И защо по-

рано нищо не си ни казал за това, Костя?

- Ами вие и сами виждате как тя се замисля. Стрелките са нещо маловажно, тя просто се развлича. И аз мога да правя така, да движа стрелките, когато никой не ми пречи. Само че не мога да се замислям като Даша. Когато тя изпадне в замисленост, не може да се възпрепятстват нейните мисли.

- За какво се замисля тя? Ти, Костя, знаеш ли за какво?

- Не зная. Сами я попитайте. Аз сега ще прекъсна мисленето ѝ, за да не направи още нещо.

Костя се доближил до креслото, в което седяла сестричката му, и малко по-силно от обичайното отчетливо произнесъл:

- Даша, спри да мислиш. Ако не престанеш, няма да говоря с теб цял ден. И въобще, ти изплаши мама.

Клепачите на малкото момиченце трепнаха, тя прокара по присъстващите в кабинета преценяващ поглед и сякаш събудила се, скочила от креслото и извинявайки се, навела очи. Кукането спряло и известно време в кабинета настъпила пълна тишина, която нарушил тихият извиняващ се глас на малката Даша. Тя вдигнала главичка, погледнала майка си и баща си с блестящи ласкави очи и каза:

- Мамичко, татенце, простете ми, ако съм ви изплашила. Но на мен обезателно, на мен много, много ми е нужно да я домисля. Сега не мога да не го направя. Аз и утре ще я домислям, когато си почина - устните на момиченцето затреперили, сякаш всеки момент ще заплаче, но продължило: - Дори да не говориш с мен, Костя, аз все пак ще се замислям, докато не я домисля.

- Ела при мен, дъще - казал, като се старал да се сдържа, Иван Никифорович и протегнал разтворени за прегръдка ръце към дъщеря си.

Даша се хвърлила към баща си. Тя подскочила и го прегърнала с ръчички за шията, притиснала се за малко към него, после се смъкнала от коленете му, застанала редом, с глава на рамото му.

Иван Никифорович, трудно прикривайки вълнението си, заговорил с дъщеря си:

- Не се вълнувай, Дашенка, мама повече няма да се плаши, когато се замисляш. Ти само разкажи за какво си мислиш. Какво ти е нужно непременно да домислиш и защо стрелките така бързо се движат, когато ти мислиш?

- Аз, татенце, искам да направя така, че всичко приятно да продължава повече време, а неприятното да стане малко и незабележимо, и изобщо, така искам да го измисля, че стрелките да пропускат неприятното и него да го няма.

- Но нали всичко приятно и неприятно не зависи от стрелките, Дашенка.

- Не от стрелките, татенце. Разбрах, че не от стрелките. Но аз така си ги движа, за да усещам времето. Кукувичката отчита скоростта на мисълта ми, защото трябва да успее... Ето защо движа стрелките.

- Как го правиш, Дашенка?

- Лесно. Представям си с крайчеца на мисълта си стрелките на часовника, после помислям, че те трябва да се движат по-бързо, и те започват да се движат по-бързо, когато започна да мисля бързо.

- Какво искаш да постигнеш, дъще, като придвижваш времето? С какво не ти харесва даденото?

- Харесва ми. Скоро разбрах, че не времето е виновно. Самите хора развалят времето. Ти, татенце, често седиш пред компютъра си, а после заминаваш задълго. Ти, татенце, разваляш времето, когато заминаваш.

- Аз? Развалям? По какъв начин?

- Хубаво е времето, когато сме заедно. Когато сме заедно, има много хубави минутки,

СЪТВОРЕНИЕ - ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗАНА ОТ АНАСТАСИЯ

А НА ЗЕМЯТА ЩЕ БЪДЕ ДОБРОТО

часове и даже дни. Тогава всичко наоколо се радва. Помниш ли, татенце, когато ябълката тъкмо беше започнала да разцъфва... Вие с мама видяхте първите цветчета и ти вдигна мама на ръце и я завъртя. И мамичка се смееше така звънливо, че всичко наоколо се радваше, и листенцата, и птичките се радваха. Изобцхо не се обидих, че ти не мен, а мамичка на ръце въртеше, защото аз много я обичам. Радвах се заедно с всички на това време. Но после настъпи друго време. Аз сега разбрах, ти татенце го направи друго. Замина от нас за много дълго. На ябълката даже малки ябълчици започнаха да се появяват. Тебе все те нямаше. А мамичка ходеше при тази ябълка и стоеше там сама. Но никой не я въртеше, тя не се смееше звънливо и нищо не радваше всичко наоколо. И съвсем друга е усмивката на мамичка, когато тебе те няма. Тъжна усмивка. И това е лошо време.

Даша говорела бързо и развълнувано. Изведнъж тя сякаш се стреснала от нещо отвътре и изстреляла:

- Ти не трябва да го разваляш, когато е хубаво времето, татенце!

- Даша... Ти си в нещо права... Разбира се... Но не всичко знаеш за времето, в което ние всички... В което ние живеем... - говорел объркано Иван Никифорович. Той се вълнувал. Трябвало някак да обясни необходимостта от отсъствията си. Разбрано да обясни на малката си дъщеря. И като не намерил нищо по-добро започнал да й разказва за своята работа, показвайки на компютъра схеми, модели на ракети.

- Разбери, Дашенка. На нас, разбира се, ни е добре тук. И на тези, които живеят в съседство, също им е добре. Но на света има и други места, други страни. И там има много различно оръжие. За да защитят нашата прекрасна градина, градините и домовете на твоите приятелки, бащите понякога заминават. Нашата страна също трябва да има много съвременно оръжие, за да се защитава... А неотдавна... Дашенка... Разбираш ли, неотдавна в друга страна, не в нашата, са измислили ново оръжие... То засега е по-силно от нашите... Ето виж на екрана, Дашенка - Иван Никифорович чукнал по клавиатурата и на екрана се появило изображение на ракетата с необичайна форма, - ето, Дашенка, виж. Това е голяма ракетата, а на корпуса ѝ има петдесет малки ракети. Голямата ракета излита по команда на човека и се насочва към указана от него точка, за да унищожи всичко живо в тази точка. Все още е много трудно да се свали тази ракета. При приближаването към нея на всякакъв обект се включва бордови компютър, от корпуса се отделя една от малките ракети и го унищожава.

Скоростта на малката ракета е по-голяма от тази на голямата, тъй като тя използва в началото на старта по-голяма инерционна скорост. За да се свали такова чудовище, срещу него трябва да се насочат петдесет и седем ракети. В страната, изработила касетната ракета, засега има само три образеца. Те са старателно скрити в разни места, в шахти дълбоко под земята, но по команда, подадена чрез радиовълни, могат да излетят. Малка група терористи вече шантажира редица страни, заплашвайки ги с големи разрушения. Аз трябва да разгадая програмата на бордовия компютър на касетната ракета, Дашенка.

Иван Никифорович станал и закрачил из стаята. Той продължавал бързо да говори, все повече задълбочавайки се в своите мис-

ли за програмата, и сякаш забравил за своята дъщеря, все така стояща до компютъра. Иван Никифорович бързо се доближил до монитора, на който се виждал външният вид на ракетата, чукнал по клавишите и на екрана се появила схема на топлопровода на ракетния комплекс, после схемата на локаторните установки, после отново общ план. Сменяйки изображението, Иван Никифорович вече не обръщал внимание на малката си дъщеря. Той разсъждавал на глас:

- Те явно са снабдили с локационно оборудване всеки един сегмент. Да, разбира се, че всеки. Но програмата не може да е различна. Програмата е еднаква...

Внезапно тревожен звук издал съседния компютър, сякаш изисквал незабавно внимание. Иван Никифорович се обърнал към него и замрял. На монитора мигало, повтаряйки се, текстово съобщение със следното съдържание: "Тревога X", "Тревога X". Иван Никифорович бързо почукал по клавиатурата и на екрана се появило изображение на човек във военна униформа:

- Какво се е случило?- попитал го Иван Никифорович.

- Зарегистрирани са три необичайни взрива - отговорил човекът. - Дадена е команда да се приведе в готовност номер едно целият отбранителен комплекс. Продължават взривовете с по-малка мощност. В Африка

има земетресение. Никакви обяснения никой не дава. По данни от информационния обмен, всички военни блокове на планетата са приведени в готовност номер едно. Нападащата страна не е определена. Взривовете продължават, ние се опитваме да изясним ситуацията. На всички сътрудници е заповядано да започнат анализ на ситуацията - бързо и по военному отчетливо говорел човекът от екрана на монитора и в края добавил вече не безстрастно, а възкликнал.

- Взривовете продължават, Иван Никифорович, взривовете продължават, изключвам...

Изречението на човека във военна униформа изчезнало от екрана на монитора. А Иван Никифорович продължавал да гледа угасналия екран и напрегнато мислел. Бавно и замислено се обърнал към креслото си, до което както и преди стояла малката Дашенка, и трепнал от невероятната догадка. Той видял как неговата малка дъщеричка, присвила очи, без да мига, гледа на екрана на монитора изображението на съвременната ракета. Изведнъж телцето ѝ трепнало, Даша облекчено въздъхнала, натиснала копчето "Ентер", а когато се появило изображението на нова ракета, тя пак присвила очи и започнала напрегнато да се визира в него.

Иван Никифорович стоял като парализи-

ран, без да може да мръдне от мястото си, и само мислено и трескаво повтарял един и същ въпрос: "Нима тя ги взривява? Взривява ги с мисълта си, защото не ѝ харесват. Тя ли ги взривява? Нима? Как?" Той искал да спре дъщеря си и я повикал. Но не могъл да произнесе силно думите, само шепнел: "Даша, Дашенка, дъщеричке, спри!" Наблюдаващият тази сцена Костя изведнъж бързо скочил от мястото си, притичал към малката си сестра, леко я плясал и бързо казал:

- Ето сега, Даша, вече и татко изплаши. А аз вече два дни няма да говоря с теб. Един ден заради мама, другия за татко. Чуваш ли? Чуваш ли, казвам ти, че изплаши и татко.

Бавно излизайки от своето съсредоточено състояние, Даша се обърнала към брат си и вече без да присвива очи, а мълещо и извињаващо се го погледнала в очите. Костя видял пълнежите се със сълзи очи на Даша, сложил ръка на рамото ѝ и вече не така строго казал:

- Добре де, с разговорите попрекалих, но панделките си сутрин сама ще връзваш. Не си малка.

И с думите "Само не си и помисляй да плачеш!" ласкаво я прегърнал. Момиченцето притиснало личице към гърдите на Костя, раменцата му треперели и то горчиво повтаряло:

- Пак ги изплаших. Ама че съм несръчна. Искях за по-хубаво, а ги изплаших.

Галина се приближила към децата, приклепнала и помилвала Даша по главичката. Момиченцето веднага се хвърлило на врата на майка си и тихо заплакало.

- Как го прави, Костя? Как? - питал сина си дошлият на себе си Иван Никифорович.

- Също както със стрелките на часовника, татко - отговорил Костя.

- Но нали часовникът е близо, а ракетите са далече и тяхното местоположение се държи в най-строга тайна.

- Татко, за Даша е все едно къде се намират. Достатъчно ѝ е да види външната форма на предмета.

- Но взривовете... За да се взривят, е необходимо да се включат контакти... И не един контакт. Там има защита, кодове...

- Ами Даша, татко, свързва всички контакти, докато се получи включване. По-рано го правеше

дълго, около петнадесет минути, а в последно време за около минута и половина.

- По-рано?

- Да, татко, само че не с ракетите. Ние така си играехме. Когато тя започна да движи стрелките на часовника, аз ѝ показах стария си електромобил, на който като малък обичах да се возя. Аз, татко, отворих капака и я помолих да съедини проводниците за фаровете, защото сам не можех да ги стигна. Тя ги съедини. А когато помоли да се повози, аз ѝ казах, че е още малка и няма да може както трябва да потегля и да спира, после се съгласих, защото много настояваше. Обясних ѝ как трябва да тръгва и да спира. Но Даша всичко направи по своему. Даша, татко, седна, хвана кормилото и потегли, без да включва нищо. Тя мислеше, че включва, но аз видях, че нищо не направи с ръце. По-точно включваше, но го правеше мислено. И освен това, татко, тя дружи с микробите. Те я слушат.

- С микробите!? Какви микроби?

- С тези, които са много и живеят навсякъде - около нас и в нас. Те не се виждат, но ги има. Помниш ли, татко, в края на участъка на нашето имение, в гората, от земята стърчаха металните основи на стар високоволтов електропровод?

На стр. 4

СЪТВОРЕНИЕ - ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗАНА ОТ АНАСТАСИЯ А НА ЗЕМЯТА ЩЕ БЪДЕ ДОБРОТО

От стр. 3

- Стърчаха, и какво?
- Те бяха ръждясали, стояха на бетонна основа. Когато с Даша ходихме за гъби, тя видя тези останки и спомена, че това е лошо, че те пречат на ягодите да растат и на гъбите. После каза: "Вие трябва бързичко, бързичко да ги изядете."

- И какво?
- След два дни тези ръждиви остатъци, както и бетонната основа ги нямаше. Само гола земя, засега без трева... Микробите бяха изiali и бетона, и метала.

- Но защо? Защо, Костя, по-рано не си ми казал за всичко ставащо с Даша?

- Страхувах се, татко.

- От какво?

- Четох по история... В недалечното минало хората с необичайни способности се стараели да ги изолират. Исках да кажа и на мама, и на теб всичко, но не знаех какви думи да намеря, за да повярвате, да разберете...

- Костя, но ние винаги ти вярваме, освен това ти би могъл и да демонстрираш... Поточно, да беше помолил Даша да покаже пред нас своите способности върху нещо безобидно.

- Аз, татко, не от това се страхувах... Тя би могла да покаже... - Костя замълчал, а когато заговорил, речта му била развълнувана и пламенна. - Татко, аз много ви обичам вас с мама... С Дашенка съм строг понякога, но нея също много я обичам. Тя е добра. Даша към всичко околно е добра. Тя и буболечка няма да обиди. И те нея. Към кошера с пчелите като доближи, седна направо до тях да гледа. Как те летят. Пчеличките... Много пчели й лазеха по ръцете, краката и по бузите, но не я жилеха. Даша протягаше длани към долитащите пчели, те кацаха на тях и нещо оставяха. Тя облиза после дланта си и се засмя. Тя е добра, татко...

- Успокой се Костя. Не се вълнувай. Хайде спокойно да преценим ситуацията. Да, трябва спокойно всичко да обмислим... Даша е още дете. Тя взриви няколко съвременни ракетни комплекса. Би могла да започне световна война. Страшна война. Но и без война... Ако беше разгледала картинките не само с изображения на ракети на противника, но и на наши. Ако бяха започнали да се взривяват всички съществуващи ракети, във всички страни, светът би могъл да окаже на ръба на всеобща катастрофа. Можеха да загинат стотици милиони хора. Аз също обичам нашата малка Даша. Но милиони... Трябва да се посъветвам. Трябва да намеря изход. Но засега. Не знам... Дашенка трябва някак да се изолира. Някак... Да. Може би трябва да я приспим за известно време. Възможно е... А какъв е изходът? Какъв изход да намеря?

- Татко, татко... Почакай. Но, може би, е възможно да се премахнат от земята всички смъртоносни ракети, които не й харесват?

- Да се премахнат? Но... За това е необходимо съгласието на всички страни. На всички военни блокове. Да... Но това е невъзможно да се постигне бързо. Ако изобщо е възможно. А дотогава... - Иван Никифорович внезапно трепнал, бързо доближил към компютъра, на монитора му още светело изображението на ракетата, която Даша не могла да унищожи.

Той изключил изображението, седнал зад клавиатурата и предал текст: "До щаб. Това съобщение трябва спешно да се разпространи по всички военни блокове и по международните средства за масова информация. Причината за серията взривове на ракетни комплекси са бактерии, способни да включват контакти. Те са управляеми. Необходимо е да се унищожат всички изображения на боеприпаси, които се взривяват. Всички!!! От

най-малкия куршум до най-съвременния ракетен комплекс. На управляващия бактериите не е необходимо да знае местоположението на взривоопасния обект, достатъчно му е да види изобразена формата му!"

Иван Никифорович погледнал вече усмихнатата Даша, оживено беседваща с майка си, и добавил към съобщението следния текст: "Местоположението на установката за управление на взривовите е неизвестно". После Иван Никифорович изпратил шифрованото съобщение в щаба. На следващия ден, сутринта, се състояло извънредно съвещание на Военния съвет на Русия. Около селището, в което се намирало имението на Иван Никифорович, била поставена охрана. Охраняващите се стараели да бъдат незабележими, военните били преоблечени в униформи на пътни работници.

На пет километра от селището, в неговите околности, започнали уж да строят обходен път, строяли едновременно на всеки метър - и ден, и нощ. В имението на Иван Никифорович били разположени камери, които проследявали всяка минута от живота на малката Даша. Изображението се предавало в център, подобен на центъра за космически полети. Десетки специалисти, психолози и военни, готови да дадат необходимите разпореждания в случай на извънредна ситуация, дежурили на смени край мониторите. Специалисти психолози чрез специална връзка постоянно давали съвети на родителите на малката Даша за това, как да я увлечат с нещо, само и само да не попадне отново в замисленост.

Руското правителство направило международно изявление, сторило се на мнозина странно, в което съобщило, че в Русия има сили, способни да взривяват всякакви видове боеприпаси, където и да се намират те. Тези сили не били напълно под контрола на Руското правителство, но с тях се водели преговори. Невъроятността на това изявление изисквала потвърждение. На международен съвет било решено да се изработят снаряди с необичайна форма. Направили ги с квадратни гилзи. Всяка от страните участващи в експеримента взела по двадесет такива снаряда и ги скрила в различни места на своята територия.

- А защо снарядите са били с квадратни гилзи, защо не били обикновени?

- Бояли се, че могат да се взривят не само всички съществуващи в света снаряди, но и патроните в пълнителите на pistolетите на полицията и военните, и на всички, които имали у себе си оръжие с боеприпаси.

- Да, разбира се... И как минал експеримента с квадратните снаряди?

Иван Никифорович извикал при себе си в

кабинета своята малка дъщеря Даша, показал й снимка на квадратния снаряд и я помолил да взриви снаряда.

Даша погледнала снимката и каза:

- Аз много те обичам, татенце, но да изпълня молбата ти не мога.

- Защо? - учудил се Иван Никифорович.

- Защото няма да се получи.

- Как така, Дашенка, по-рано ставаше, ти взриви цяла серия съвременни ракети, а сега няма да стане.

- Тогава се вълнувах, татенце. Не ми се искаше да заминаваш и да седиш много часове пред компютъра си. Когато седиш пред компютъра, ти с никого не разговаряш и нищо интересно не правиш. А сега през цялото време си наблизко. Ти стана много добър, татенце, и взривове няма да се получи.

Иван Никифорович разбрал - Даша не е способна да взриви квадратните снаряди, защото не й е ясна целта на взрива, смисълът му. Иван Никифорович развълнувано закрачил из кабинета, трескаво мислейки как да намери изход. Той започнал възбудено да убеждава Даша. Говорел на дъщеря си и сякаш сам със себе си разсъждавал:

- Няма да стане... Да... Жалко... Хилядолетия в света е имало войни. Когато свършвали войните между едни страни, започвали други да воюват. Загивали милиони хора и сега гинат. За въоръжение се харчат огромни средства... И имаше възможност да се прекрати този безкраен гибелен процес, но уви... - Иван Никифорович погледнал седящата в креслото Даша.

Лицето на дъщеря му било спокойно. Тя с интерес гледала как той крачи из кабинета и говори. Но смисълът на произнасяните думи не я вълнувал.

Тя мислела за своето: "Защо татко така развълнувано върви из кабинета си, сред неласкавите, недаващи никаква енергия компютри? Защо не иска да излезе в градината, където цъфтят дървета и пеят птици, където всяка тревичка и дървесна клонка гаят тялото с нещо невидимо. Там сега са брат ми Костя и мама. По-скоро да беше свършил своят неинтересен разговор татко и да отидем заедно в градината. Мама и Костя като ни видят, веднага ще се зарадват. Мама ще се усмихва, а Костя още вчера ми обеща да разкаже как може да се докосне далечна звездичка, като пипнеш камъче или цветче. Костя винаги си изпълнява обещанията."

- Дашенка, не ти ли е интересно да ме слушаш? Не разбираш ли какво ти говоря? - обърнал се към дъщеря си Иван Никифорович. - За нещо свое ли си мислиш?

- Аз, татенце, мисля защо ние с теб сме тук, а не в градината, където всичко ни очаква.

Иван Никифорович разбрал, че с дъщеря му трябва да се говори по-искрено и конкретно. И той заговорил:

- Дашенка, когато ти взриви ракетите, като гледаше изображенията им, се роди идея да се проверят твоите способности още веднъж. По-точно да се покажат на целия свят способностите на Русия да унищожи всички боеприпаси в света. Тогава няма да има защо да се произвеждат. Безсмислено ще бъде и опасно. Тези, които вече са направени, хората сами ще ги унищожат. Ще започне всеобщо разоръжаване. Квадратните снаряди са направени специално, за да демонстрираш своите способности и при това да не пострада никой. Взриви ги, Дашенка.

- Сега не мога да направя това, татенце.

- Защо? По-рано можеше, сега не можеш.

- Аз си дадох дума никога повече нищо да не взривявам. И щом веднъж съм дала такава дума, нямам и такива способности да взривявам.

- Нямах? Но защо си дала такава дума?

- Братчето ми Костя ми показа картинки от

СЪТВОРЕНИЕ - ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗАНА ОТ АНАСТАСИЯ

А НА ЗЕМЯТА ЩЕ БЪДЕ ДОБРОТО

своята книжка как телата на хората се разкъсват на части от взривовите, как се плашат хората от взривовите, как падат дървета и умират от взривовите - и аз си обещах...

- Дашенка, и сега значи, ти никога няма да можеш? Поне още един път... Само един. Ето тези квадратни снаряди - Иван Никифорович подал на дъщеря си снимката на квадратния снаряд. - Тези са направени специално за експеримента и са скрити на тайни места в различни страни. Край тях, в близост, няма хора. Всички чакат дали ще се взривят те или не. Взриви ги дъщеричке, това няма да наруши даденото от теб обещание. Никой няма да загине. Напротив...

Даша още веднъж безразлично погледнала снимката на квадратния снаряд и спокойно отговорила:

- Дори и да отменя дадената дума, то тези снаряди все едно няма да се взривят, татенце.

- Но защо?

- Защото ти много дълго говориш, татенце. А аз още като ги погледнах, те веднага не ми харесаха. Те са некрасиви и сега...

- Какво сега?... Дашенка... Какво?

- Прости ми, моля те, но ти толкова дълго говори, след като ми ги показва, че през това време те вече почти са ги изяли.

- Изяли? Какво са изяли?

- Снарядите, тези квадратните, са изяли почти. Като не ми харесаха снарядите, аз почувствах - те се раздвижиха и започнаха бързичко-бързичко да ги ядат.

- Кой са те?

- Ами, малки едни такива. Те са навсякъде около нас и в нас. Те са добри. Костя казва, че това са бактерии или микроорганизми. А аз по-добре си ги наричам по моему "малките мои, добричките". На тях така повече им харесва. Аз си играя понякога с тях. Но хората почти не им обръщат внимание, а те винаги и за всеки човек се стараят добро да правят. Когато човек се радва, и на тях им е хубаво от радостната енергия; когато човек се ядосва или чупи нещо живо, голямо количество от тях загиват. Вместо загиналите бързат да дойдат други. Понякога не успяват другите да заменят загиналите и човешкото тяло боледува.

- Но ти си тук, Дашенка. А снарядите са далече в разни страни, под земята скрити. Как те, ами, тези "малките" в другите страни, биха могли да узнаят за твоето желание?

- Ами че те един на друг по верижката много бързо всичко си разказват, много по-бързо, отколкото в твоя компютър се движат електроните.

- Компютър... Връзка... Сега... Аз сега ще проверя всичко, на наша територия около всеки снаряд е разположена видеокамера. Аз ей сега.

Иван Никифорович се обърна към компютърната връзка. На екрана на монитора светло изображение на квадратния снаряд. По-скоро това, което било останало от снаряда. Корпусът на гилзата бил ръждясал, целият в дупки, бойната глава се валяла наблизо и със значително намалени размери. Иван Никифорович превключил монитора, но и с другите снаряди ставало същото. На екрана се появил образът на човек във военна униформа.

- Здравейте, Иван Никифорович, вие всички и сам вече сте видял.

- Какви изводи направи Съветът? - попитал Иван Никифорович.

- Членовете на Съвета се разделиха на групи и се съвещават. Охраната се опитва да разработи допълнителни мерки за безопасност на обекта.

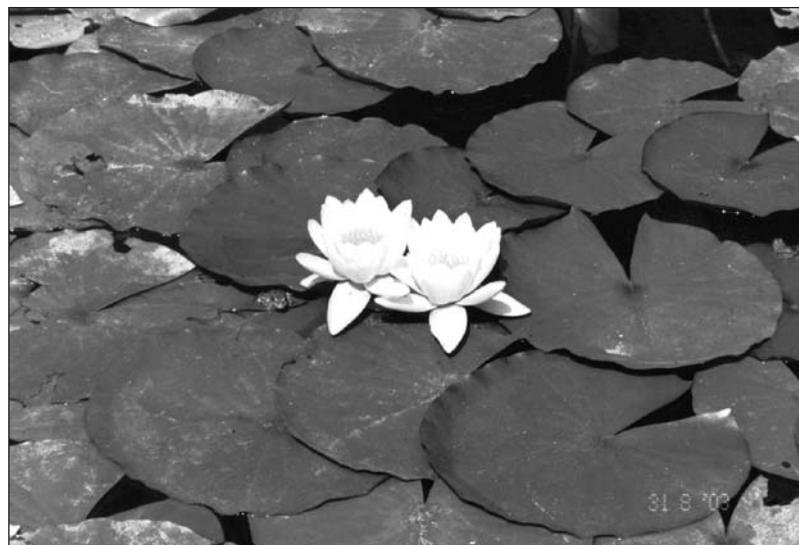
- Не наричайте дъщеря ми обект.

- Вие нервничите, Иван Никифорович, а в дадената ситуация това е недопустимо. След десет минути у вас ще дойде експертна група, състояща се от водещи специалисти психолози, биолози, радиоелектроници. Те са вече на път. Осигурете им общуване с вашата дъщеря. Подгответе я.

- Към какво мнение се насочват повечето от членовете на Съвета?

- Засега към пълна изолация на вашето семейство в пределите на имението. Вие трябва незабавно да изчистите всички изображения на технически средства. Останете близо до дъщеря си и се постарайте постоянно да я наблюдавате.

Пристигналата в имението на Иван Никифорович група от специалисти на Военния съвет в продължение на около час и половина беседвала с малката Даша. Тя търпеливо отговаряла на въпросите на възрастните, но след час и половина се случило събитие, което объркало напълно всички присъстващи в имението специалисти, както и наблюдаващите в центъра на Съвета по безопасност на огромните монитори. След час и половина общуване с малката Даша вратата на просторния кабинет на Иван Никифорович се от-

ворила. В кабинетът влязъл братът на Даша - Костя. Той носел часовника с кукувичката, която непрекъснато кукала. Костя го поставил на масата. Стрелките му стояли на цифрата единадесет и когато механичната кукувичка трябвало да завърши определеното количество кукания, голямата стрелка на часовника правела бърз кръг по циферблата и започвала всичко отначало. Присъстващите в недоумение гледали ту странната манипулация на часовника, ту Даша и мълчали.

- Ой - възкликнала изведнъж Даша. - Трябва да вървя по важна работа. Приятелката ми Верка върти стрелките. Ние така се уговорихме. Ако забравя. Трябва да вървя.

Двама охранители затворили с телата си изходът от кабинета.

- Какво да забравиш, Дашенка? - попитал дъщеря си Иван Никифорович.

- Ако забравя да отида в имението, където живее приятелката ми Верка да помилвам нейното малко цвете и да го поля. А иначе то без ласки тъгува. То обича да го гледат ласкаво.

- Но цветето нали не е твое - отбелязал Иван Никифорович, - защо твоята приятелка сама не може да го помилва. Цветето нали е нейно?

- Татенце, Верка с родителите си замина на гости.

- Къде на гости?

- Някъде в Сибир.

Възклицанията на присъстващите, произнасяни шепнешком, се носели от всички страни:

- Тя не е сама!

- Колко са те?

- Как да ги преброим?

- Спешно трябва да се вземат мерки за всяко подобно дете!

Всички възклицания стихнали, когато от креслото станал възрастен посивял човек. Той имал по-високо звание и длъжност от всички присъстващи в кабинета на Иван Никифорович - бил председател на Съвета за безопасност на Русия. Всички се обърнали към него и млъкнали. Посивелият човек гледал седящата в малкото дървено кресло Даша и по бузата му се стичала сълза. После посивелият човек бавно се приближил към Даша, отпуснал се пред нея на коляно и протегнал към нея ръка. Даша станала, пристъпила напред, хванала краищата на рокличката си, направила реверанс и поставила на дланта му своята малка ръчичка. Посивелият човек известно време я гледал, после навел глава и почитателно целунал ръчичката на Даша като казал:

- Прости ми моля те, малка Богиньо.

- Аз се казвам Даша - отговорило момиченцето.

- Да, разбира се, наричат те Даша. Кажни, какво ще бъде на нашата Земя?

Момиченцето удивено погледнало в лицето възрастния човек, приближило се до него и внимателно изтрило сълзата на бузата му, пипнала мустаците. После се обърнала към брат си и казала:

- Ти, Костя, обеща да ми помогнеш и да пообщуваш с лилииите в езерото на Верка. Помниш ли, че ми обеща?

- Помня - отговорил Костя.

- Тогава да вървим.

- Да вървим.

В отвора на вратата, след като подминала отстъпилите охранители, Даша спряла, обърнала се към все още стоящия на коляно човек, усмихнала му се и уверено произнесла:

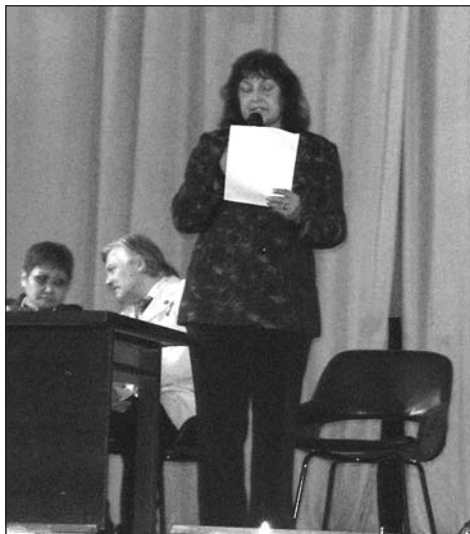
- А на Земята ще бъде... Ще бъде Доброто!

След шест часа пред разширено заседание на Съвета за безопасност на Русия посивелият председател казал:

- Всичко в света е относително. В сравнение с нашето поколение, новото е подобно на богове. Не с нас трябва да се сравнява то, а ние с него. Цялата военна мощ на планетата със своите уникални технически достижения се оказва безсилна пред едно единствено малко момиченце от новото поколение. И наша задача, наш дълг, наше задължение пред новото поколение е да изчистим боклука. Ние трябва да направим всички усилия, за да изчистим земята от всякакви видове въоръжения. Нашите технически достижения и открития, въплътени в най-съвременни и както ни струваше, уникални военни комплекси, се оказаха ненужни пред лика на новото поколение. Трябва да ги изчистим.

ПАНЕВРИТМИЯТА - МИСТЕРИЯТА НА НОВОТО ЧОВЕЧЕСТВО

От стр. 1

Представете си огромно множество от хора, облечени в бели дрехи, с грейнали лица, на огромната алпийска поляна край езерото, сред величествения пейзаж, наредени в концентрични кръгове. В средата са оркестърът и хорът. Изгрев слънце. Започва величествената музика "Първият ден на пролетта". Хорът запява:

*Първият ден на пролетта,
първият ден на радостта,
първият ден на Любовта,
носят сила и живот.*

Едновременно започва и танцът - кръговете от хора се задвижват в първото от 28-те упражнения.

Учителят Петър Дънов определя Паневритмията като "наука за хармоничните и съзнателни движения, основани на законите на живата природа. Тя е ритмична проява на Божественото начало във Вселената.

Паневритмията е съвкупност от упражнения, целящи развитието на физическото тяло, пробуждане и разширение на съзнанието, нравственото укрепване и израстване на личността.

Движенията в Паневритмията, съчетани с музика и слово, се превръщат във вътрешни, психични процеси, събуждат висшите, възвишените сили на човешкия дух и подготвят човека за идването на Новата култура.

Космическият танц на Паневритмията се играе от 22 март до 22 септември, на изгрев слънце, когато всички творчески сили са във възход. Играе се навън,

по възможност сред природата, по двойки - мъж и жена, наредени в кръг.

Хармонично единство на музика, слово и движение, големият цикъл на Паневритмията се състои от 28 упражнения, следвани от "Слънчеви лъчи" и "Пентаграм". Тя възпява красотата на живата природа, сред която новите пробудени и осъзнати хора вървят по светлата пътека и чертат светли бъднини за целия човешки род.

"Слънчеви лъчи" - магическият слънчев танц рченица, част от обредността на древните траки, е в такт 7/8. Това е ритъм, идентичен с ритъма на любовта. При него човек излиза от затворения кръг на старото, от страданията и сълзите, влиза в друг, радостен и светъл свят и пее: "Туй животът е на рая". Упражнението "Слънчеви лъчи" - това е великата драма в пътя на човека и човечеството, това е раждането на новия човек, на новия живот, влизане в живота на Великата реалност.

Цикълът на Паневритмията завършва с упражнението ПЕНТАГРАМ - кулминация на Танца, символ на Космическия човек. Упражнението изразява развитието на Космическия човек, превърнал се в слънчев лъч, в неговата безкрайност.

Това е едно изключително схематично представяне на огромната съкровена същност на неизчерпаемата съкровищница на Великата мистерия Паневритмия. Множат се книгите, разкриващи все нови и нови аспекти, резултати от въздействието ѝ, прозрения за това велико тайнство.

Едно от тях е за връзката на Паневритмията със сакралната геометрия и най-новата физика на торсионните полета.

Знаем, че правите линии са израз на мъжкото начало, кръгообразните - на женското. Паневритмията е кръгово движение, което се описва чрез движението на правата линия - радиусът /мъжкото начало/ описва кръг /женско начало/. Целият кръг се върти наляво - т.е. водещо е мъжкото. Радиусът очертава кръга - от реброто на Адам /правата линия/ се ражда Ева /кръга/.

При упражнението 4 от "Слънчеви лъчи" двамата партньори описват кръгове, при това всеки от тях е център на кръга на другия. Този отляво се върти надясно, този отдясно - наляво. Образува се фигурата "Vesika Piscis", основната фигура на Цветето на Живота. В нея са заложили двете начала - мъжкото, лявовъртящо, индуциращо електрическо поле, и женското - дясновъртящо, индуциращо магнитно поле. Общият резултат е излъчването на електромагнитно поле.

В средната елипса размерите са в пропорциите на Златното

сечение.

Налага се аналогията с мозъка - ляво и дясно полукулбо, а елипсата е мазолестото тяло.

При упражнението 6 участниците извършват двойно въртене един около друг. Получават се два леко разместени кръга. Пее се: "Пътят нов е готов, от кръга тесен излезни". Може да се направи аналогия с човека в квадрата на Витрувий и Космическия човек на Леонардо, при това разстоянията между центровете на кръговете и тези на центровете /пъп/ на двата човека са аналогични. Смисълът - фиксираният, затворен човек се пробужда и тръгва по своя нов път към новия живот в рая. Пее се: "Туй е рай, рай.". "Слънчеви лъчи" завършва с упражнението "летене".

Още по-поразително е изследването на Пентаграма. Тук движението, което извършват играещите, описва крива, която се нарича кардиоида. Но това е формата на човешкото сърце, а цялата фигура представя кръвоносната система на човека с артериалния и венозен кръг, с малкия и голям кръг на кръвообръщението.

Кардиоидата е най-мощната матрица във Вселената.

Планетарната ДНК, която е образувана от свързването на пирамидите и най-мощните светилища на Земята, представлява гигантска кардиоида, свързана с 13 съзвездия, ориентирана по оста на Вселената, и минава през Полярната звезда. Човешкото сърце и планетарната ДНК, като фрактали с форма на кардиоида, ни позволяват да общуваме и да взаимодействаме с всичко живо на Земята чрез сърцето.

При Пентаграма движението на танцьорите образува две ог-

СЪОБЩЕНИЕ

Клуб "Приятел на Ръорих", Национален комитет "Петър Димков", вестник "Родово име" и кръг "Орфеана" организират през февруари 2008 г.:

На 12.02.2008 г. от 17.30 ч. - Програма "Дни на Русия в България". Лектории "Жива Етика". Елена Ръорих, Русия и Индия. Вечер, посветена на Елена Ръорих - Майката на Жива Етика. Съвместно с клуб "Приятел на Индия". Руския културно-информационен център в гр. София, ул. "Шунка" № 34.
На 26.02.2008 г. от 17.30 ч. - Видеофилм: "Музеи и галерии на Ръорих по света" - 2 част - Русия. В Руския културен център в гр. София, ул. "Шунка" № 34.

Клуб "Ръорих" - РКИЦ, ул. "Шунка" № 34
fedix@mail.orbitel.bg, http://agnibg.net
тел. 0899 813679

ПАНЕВРИТМИЯТА - МИСТЕРИЯТА НА НОВОТО ЧОВЕЧЕСТВО

Учителя Петър Дънов

*„Има една хармония и ритъм в цялото Битие.
Целият Космос е проникнат
от музика и движение, съчетани в едно цяло.
Това именно е Паневритмията.“*

ледални кардиоиди, съвместени заедно. Получава се една изумителна фигура - VESICA PISCIS, вътре в която има два малки кръга. В тази фигура можем да видим:

- противоположностите ИН - ЯН;

- знакът безкрайност;
- единството в Мирозданието;
- това са двете начала - мъжко и женско, две сърца, които се сливат в Любовта и раждат новия живот;

- тук са двете първи клетки, които след делене стават осем и образуват яйцето на живота;

- това е многослоен торсионен кардиоиден генератор, който е дясновъртящ и създава положително торсионно поле.

Около всеки въртящ се обект се образува торсионно поле, което е съвкупност от пространствени микровихри.

Паневритмията е точно въртящ се обект, а нейните 12 лъча образуват 12 пространствени микровихъра.

Нека си припомним свойствата на торсионните полета:

- торсионните заряди с еднакъв знак се привличат, т.е. подобно-то привлича подобно;

- могат да изменят състоянието на обекта, върху който въздействат;

- скоростта им е мигновена;
- характеризират потока на времето с "дясно" и "ляво";

- преминават през всяка среда без загуби на енергия;

- дясновъртящото се поле повишава самочувствието, а лявовъртящото се го подтиква;

- торсионните полета могат да се създават както от мисълта, така и от говор и пеене;

- предават информация, а не енергия;

- те са основа на света.

Тогава за Паневритмията можем да кажем следното:

Тя създава жив, многослоен торсионен генератор, образуван от 12 вихъра. Всеки вихър има сфероидален източник, вътре в който се образува елипсоид от два вмъкнати един в друг кардиоиди. Торсионното поле е дясно, т.е. положително, като всичките 12 дясновъртящи вихъра образуват един общ обединяващ вихър в центъра на тороида, получен от кръговото движение. При това към торсионното поле се добавя и електромагнитното поле, породено от централната симетрия, довело до образуване на тороида.

Това е кулминацията на Паневритмията, която завършва с Пентаграмът.

Можем само да гадаем как изглежда този Свещен танц, гледан от финия свят. Това е феерия от всички възможни цветове и симфония от дивни звуци. Това сигурно е ода на радостта и любовта. Един могъщ енергиен поток се устремява към Космоса и се завръща като благословия, за да издигне и преобрази съзнанието на хората. И неговото благотворно влияние се разпространява мигновено по цялата Земя.

Паневритмията се играе в България и по всички краища на света повече от 60 години, но едва наскоро тя започна да се изследва научно. Изследвания се правят от Националната спортна академия "Васил Левски" съвместно с Института по Паневритмията от 2000 г. насам. Намериха се хора, които отговорно и професионално се заеха с наследството от архиви, снимки и филмов материал, оставени от автора на Паневритмията и неговите после-

дователи и ученици, за да се извлече цялата брилянтно изваяна концепция. Изисквания, детайли, педагогически насоки, стъпки, модели - всичко това е оставено от Петър Дънов за бъдещите поколения, за бъдещите школи по Паневритмията. Вече има образователен модел и мрежа от школи за деца и възрастни, като участниците в тях непрекъснато се множат.

Вече знаем, че материята в Космоса е организирана на принципа на хармоничните, ритмични трептения на частиците. Затова може да се каже, че в човешката клетка е заложен ритъмът на Космоса. Движенията и музиката на Паневритмията стимулират правилното функциониране на клетките и човешкият организъм се включва автоматично в оздравително саморегулиране. Лечебният ефект може да се наблюдава по цялостното поведение, израза на лицето, стойката, движението, психическото състояние и активността на танцуващите.

Пеенето също има дълбок лечебен ефект. Една от тайните на мистическите школи е, че пинелната жлеза се очиства чрез пеене.

В Паневритмията има богат избор от позитивни програми или сценарии. Показани са модели на взаимоотношения в синхрон с партньора, колектива, природата и космоса, които могат успешно да се проектират в житейски план.

Танцуването на Паневритмията е участие в грандиозен музикален спектакъл с дълбока драматургична линия. Актьорът се пробужда в първото упражнение, натрупва различни житейски опитности и накрая се превръща в

слънчев лъч, даряващ със светлина и радост околните.

Институтът по Паневритмията провежда и експериментални изследвания на деца, участващи в обучение по Паневритмията. Те показват най-общо, че децата, преминали тригодишно обучение, имат стабилна тенденция към формиране на такива черти на характера като търпимост, съпричастност, алтруизъм, а също и формиране на екологично съзнание. Освен това, при учениците от общообразователните училища се подобрява устойчивостта на вниманието, въображението, както и физическата и психическата им кондиция. Паневритмията може да служи и като надежно средство при профилактиката и корекцията на гръбначния стълб.

При децата с повишена възбудимост и неустойчива психика, каквито са обикновено децата ИНДИГО, докато динамиката на световните процеси изисква устойчиви личности, които да реагират по адекватен начин на възникващите ситуации от всякакъв род, обучението по Паневритмията се оказва ценен възпитателен метод. Създава се програма за здравословен живот, свързан с физическа активност, общуване с природата, неагресивно поведение в групата, уважение и любов към връстниците и близките.

Става ясно защо Учителя Петър Дънов толкова много е държал Паневритмията да бъде въведена в училищата. Така ще се възпита и изгради едно ново поколение, истински човеци, носители на ново, пробудено съзнание, здрави физически, психично уравновесени и духовно образени. Радостно е, че от няколко години Паневритмията е въведена с разрешение на Министерството на образованието в българските училища като свободно избираем предмет.

Елате в България през август, изкачете се на планината Рила до седемте свещени езера и присъствайте на празниците на Бялото братство, когато се играе Паневритмията. Това ще бъде едно незабравимо преживяване, което може да промени живота ви.

Сърцата ви ще се изпълнят с любов и радост, лицата ви ще греят, ще усетите братството между хората, ще споделите братската трапеза, ще разберете, че човечеството в основата си е единно.

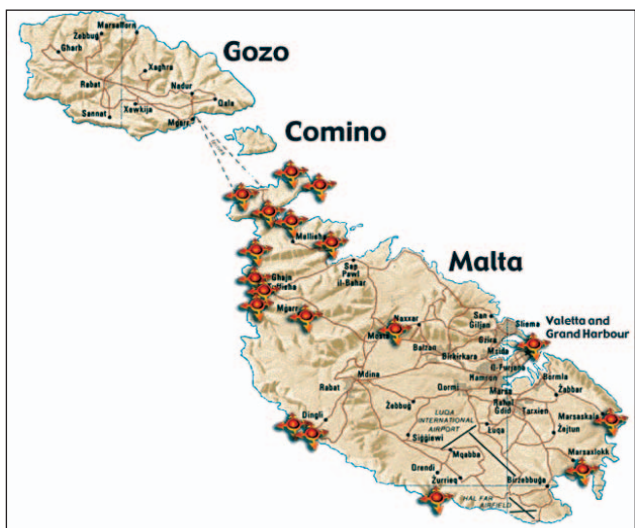
Шумът на потока, искрящото слънце, кристалният въздух, величественият пейзаж, мекият килим на тревата, огромните концентрични кръгове от облечени в бяло хора, танцуващи под звуците на необикновена музика, ще ви посветят в един от обредите на древната ведическа цивилизация, във Великата мистерия на Новото човечество, която Учителя Петър Дънов възкреси и подари на България и на бъдещата Нова култура на пробуденото човечество.

В ПРЕГРЪДКАТА НА КАЛИПСО

Мариана ПРАМАТАРОВА,
Бургас

Остров Гозо е част от Малтийския архипелаг. Пътуването до него е двадесет минути с ферибот от Малта. Посреща ни порт Мджар - старото име на Гозо. Другите имена, с които е популярен островът, са Огигия и Островът на Калипсо. Остров Огигия се споменава в митологията и е свързан с Одисей. Когато разгневеният Зевс хвърлил гръмотевица върху кораба, с който пътувал Одисей, всички загинали и се спасил само той, държейки се за мачтата. След десетдневен плаване Одисей се добрал до остров Огигия. Там попаднал в плен на Калипсо - вълшебница, дъщеря на Атлант. Тя омаяла Одисей и му обещала вечна младост и безсмъртие, ако остане при нея. Дарила му любовта си и му родила син Латин. Одисей живял с нея на острова седем години /числото седем символично се свързва с прераждането и пречиства-

нето на душата/. На осмата година Зевс изпратил при Калипсо вестносеца Хермес, който ѝ предал посланието на бога, че Одисей трябва да се върне в Итака. Вълшебницата помогнала на героя да построи сал, дала му храна, вода и попътен вятър, както и му предсказала бедите, които го чакат по пътя за дома. Осво-

бождавайки се от властта на нимфата, Одисей символично се връща към живота, побеждавайки смъртта.

С Калипсо се свързват основните природни и археологически забележителности на остров Гозо. Огромните скали са прорязани с феноменални пещери, фиорди и морски тунели. Пещерата на Калип-

со отвежда в морски лабиринти с корали и кристално синя вода. Наблюдават се и природни феномени - човешко лице, крокодил и други скални фигури. Туристическата лодка, в която влизаме в морските пещери, изглежда като дребна мидена черупка сред пещерните гиганти. Преживяването е екстремно и неописуемо.

Отправляме се към Дуейра бей - красив залив с меки варовикови скали. Наричат го Синята лагуна, а огромната природна арка в морето е получила името Синия прозорец.

Мегалитният храмов комплекс Гжантия е най-древният исторически паметник на остров Гозо. В миналото са го наричали Гигантска кула и е сравняван единствено със Стоунхендж. Храмът е добре запазен и е най-внушителният на архипелага. Гжантия се състои от два дво-

ра, които са със сферична форма и не са свързани помежду си. Големият Южен храм е построен около 3600 г. пр.н.е., а по-малкият Северен храм учените датират около 3000 г. пр. н.е. Огромните мегалити, оформящи външната стена, тежат няколко тона и са разположени в определен ред - едините са поставени хоризонтално, а другите вертикално. За построяването на храма древните строители са използвали два типа камъни - интериорни, ме-

ки за порталите и пода, и твърди - за носещите конструкции на стените. Вътрешната облицовка на стените е с гипс и червена боя. Пространството между външната и вътрешната стена е запълнено с пясък и чакъл. Вероятно покривът е бил от дърво или кожа. Вътре в храма има олтар за специални обреди и жертвоприношения и помещения за жреците. При разкопките археолозите са открили статуи, чиито черепи били тесни, с удължена форма. Предполага се, че храмовете са посветени на Богинята Майка и култовете, свързани с нея.

Интересен факт е, че предисторическите останки теракота, които са намерени в храма Гжантия /около 3600 г. пр.н.е./, са идентични с тези, които са намерени на няколко метра от входа на легендарната пещера - жилище на Калипсо.

Димитър МАНГУРОВ

Боговете създадоха още в предната епоха на Гавраил необходимия за разбиране на духовните истини орган в човешкото същество. След 16-ти век хората отправиха чувствата си към сетивно-физическия свят и бяха откъснати от инспирация "отгоре". Архангел Гавраил действаше по това време върху тях в периода между зачатието и рождението и чрез тези свръхсетивни импулси създаде в областта на "третото око" нов орган - едни криволичещи, лъкатушещи структури в предния мозък, с които хората се раждаха и с които днес можем да разберем както вестта за новата Михаилова епоха, така и християнството в цялото му значение. Тези структури изпъкват особено силно при всеки, който днес чувства себе си способен да мисли активно и върви към истинско разбиране на духовната наука. Само онзи, който напълно съзнателно позволи на Михаил чрез великата Бяла Ложа на Учителите от Шамбала да влива Антропософията в споменатия орган, ще може след това да насити и етерното си тяло с нея. Благодарение на новия орган в главата, човек може в медитация да отдели етерната ѝ част и върху нея да въздейства Михаил, активирайки по този начин мисленето и астралното тяло.

Гавраил е ангелът на тайната и през неговата епоха Духовната наука трябваше да се съхранява в тайна, докато в Михаиловата епоха тя трябва да се излива открито навън. Ако господството на Гавраил бе продължило и по-нататък, то мисловната дейност на човека би се изродила в арабески. Днес силите, образуващи споменатите структури в предния мозък, не действат, а михайловите сили се изливат непосредствено в душата и действат чрез имагинация и инспирация при онзи, който използва изградения от Гавраил етерен орган и го

развива по собствена инициатива. Който не го прави, предизвиква изсъхването и дегенерирането на този орган, отказвайки да участва в развитието на света и човечеството към бъдещия духовен Юпитер. Такива хора ще идват в следващото си прераждане с разрушена нервна система и ще бъдат източник на ужасни епидемии от нервни болести. Те ще се свържат с част от Земята, превърната в неголямо изсъхнало ядро, което ще бъде тяхното обиталище на бъдещия Юпитер. Другите, избрали Михаил, ще се отворят за все по нарастващото му откровение през следващите две столетия, което ще се изразява като непрекъснато разширение на съзнанието им за Великата Жертва на Голгота и Образа на Спасителя в Неговото еволюционно развитие. А в развитието на човечеството СЪЗНАНИЕТО се спуска по стълбата на разкриване на мисленето.

На първия етап в древни времена човек е преживявал мислите в Аза като преодухотворени, одушевени, оживени същества. На втория етап човек преживява мислите в астралното тяло и тогава те до голяма степен се явяват като одушевени и оживени отражения на духовните същества. На третия етап преживяването е в етерното тяло и тогава те се проявяват само като вътрешна подвижност, отзвук на душевното. На четвъртия съвременен етап човек преживява мислите във физическото тяло, където те се явяват като мъртви сенки на духовното.

В древността човешките мисли бяха органи на божествено-духовните същества, чрез които те действаха волево в нас и благодарение на това се чувствахме в жива връзка с духовния свят. Преминавайки във физическото тяло мислите изгубиха своята жизненост и човекът отпадна от духовния свят, премествайки се с цялото си съзнание в сетивното. Лу-

ИЗХОДЪТ

циферическото развитие иска да излива субстанция в мъртвите ни мисли, за да ги представи за нещо действително, сякаш те не са само едно измамно видение, едно отражение на сетивния свят.

Ако се обърнем към силата на Михаил и следваме неговия път на волята, то ние започваме да разбираме отражателния характер на света на нашите мисли и тогава се обръщаме към друг дълбок източник на действителността в нас, откъдето взимаме субстанция и насищаме с нея мисленето си, превръщайки го в чисто и действително. С такова мислене ставаме способни зад целия сетивен свят, т.е. света на човека, животното и растението да познаем свръхсетивното. Тогава следва вторият етап, през който в нашите желаниа и воля внасяме този разпознат от самите нас свръхсетивен свят, стоящ зад всичко сетивно, за да намерим в него Христовия импулс, който ни казва: "Аз съм с вас във всичките дни до свършека на земните времена", което означава: "Аз ви открих Себе Си не само в онези дни, когато писаха евангелистите. Чрез моя дневен дух Михаил, Аз ще ви говоря постоянно, когато вие търсите пътя към Мен". Като родствен

със слънчевите сили обаче, Михаил може да отправи своята дейност само към това, което човек САМ изработва в мислите си като свободен импулс за действие. Цялото унаследено познание за човешката, животинска и растителна природа не интересува Михаил. Например антропологията, национализъмът - който в следващите два века ще бъде напълно преодолян, ботаниката, зоологията, медицината и т.н. Не групата, а индивидуалността, способна да изработва в свобода и реализира като Любов импулси, привлича вниманието на Михаил. Такъв човек не само облича своето познание в думи, а го внася в мислите си и тогава чрез думите може да достигне до истинско вътрешно преживяване на Духа, което е тайната на съвременното посвещение, стоящо под знака на Михаил. Древното посвещение изкачи Мойсей на планината Синай, а днешното Християно-розенкойцерско посвещение - НАСИТЕНО С МАНИХЕЙСТВО, ще ни позволи да влезем в храма на Мъдростта. Но пътят до там е препречен не само от луциферически същества, а и от ариманически. Да не говорим за азуриите!?

До началото на 15-ти век, когато започна епохата на Съзна-

телната душа, човекът беше човек на сърцето и чувствата живееха толкова интензивно в него, че медитирайки, например върху едно цвете, можеше да преживее цялото великолепието на Космоса. Човешкото сърце бе близо до духовния свят и макар и не директно, както в древността, боговете въздействаха чрез своя одушевен жив отблясък в душевността на хората. Това сърдечно отношение към духовния свят не беше напълно съзнателно, но беше крайно необходимо, за да се предпазим от ариманическото влияние, което няма никаква власт в онези области, където боговете действат в човека.

Положителният възглед за природата, изразяващ се в абстрактни идеи, положителните принципи на поведение в живота крепяха човека по пътя му към свободата и благодарение на тях Ариман имаше слабо проявяваща се власт вътре в развитието на човечеството, вътре в душевността на хората.

В началото на 15-ти век първата йерархия същества проникнаха хората и земята със слънчевата интелигенция и човекът беше основно променен, ставайки човек на ГЛАВАТА, защото свободата може да се преживее само в мисленето, т.е. най-напред в главата. Ние напуснахме старите си отношения към духовния свят, минаващи през сърцето и самотни се изправихме срещу природата, без да виждаме нищо духовно в нея. Започнахме чрез главата научно да я изследваме във всички посоки. Ние слязохме в друг пласт на света, в който Ариман започна да действа опустошаващо. Всичко случващо се бе в най-пряка връзка с Мистерията на Слънцето, ако го погледнем от космическа гледна точка. До Поврата на Времето ние можехме да възприемеме Слънцето благодарение на шестте Елохима, свързани с нашия произход. Но те се отделиха от звездата, оставяйки там

само своето отмиращо, така, че човек сега да може чрез Слънцето да приема в своята телесност само силата на мъртвите мисли. Следователно, случило се в началото на 15-ти век по отношение ни, в по-голям и широк обем по отношение на съвкупността на човешкото същество се случи още по времето на Голгота, но остана невъзприемаемо за болшинството от хората.

Елохимите напуснаха Слънцето, но заедно с тях към Земята се устреми и Христос, Който заради спасението ни свърза Своята същност с умъртвеното божествено-духовно битие в царството на Ариман. В 15-ти век човекът бе изправен пред две възможности по отношение на свободата си: или да се обърне към Христос, но вече съзнателно в духовния образ на тези мисли, които по-рано бяха в подсъзнанието, или да усеща себе си в разделението с душевното битие и преживявайки свободата си да попадне в плен на ариманическите сили. Но ако преживяването на свободата в опасната сфера на Ариман протича безсъзнателно, то последиците са катастрофални, в което може да се убеди всеки, който ВИЖДА какво се случва днес на Земята. "Свободата" като факт е дадена на всички човек, но едно е разбирането ѝ като съдържание на съзнанието му в съвременната епоха, довело го до там да отрече изобщо съществуването на духовното, а съвсем друго разбирането в космически, Михаилосмисъл. Ако човек наистина извоюва свободата в мисленето, той може да намери един нов път към сърцето и да изживее сърцето си като нов орган на познанието, наречен "разумно сърце". Този нов път от интелектуалната глава към сърцето е "новият Михаилов път", който той очаква от нас, за да изживеем свободата в космически смисъл.

От стр. 1

В случая бих искал да се спра на духовната връзка между двата народа в светлината на Учението и Делото на Мировия Учител Беинса Дуно. Много посветени, в това число Рудолф Щайнер, Алис Бейли, Освалд Шпенглер и други, са предсказвали, че от Русия ще излезе една нова духовна култура - културата на Любовта, която ще замени съвременната западноевропейска култура на ума.

Както знаем, Учението за новата култура, която ще стане основа на Шестата човешка раса - расата на Любовта, е дадено от Учителя Беинса Дуно тук, в България. От тук, както от разсадник, подобно на Християнството, славянската писменост и други духовни феномени, новото учение трябва да се пренесе в Русия, където ще даде много плод. Ето защо, Учителя е говорил много за мисията на България, мисията на Русия и на цялото славянство за раждането на Новата култура на Любовта в епохата на Водолея.

Естествено, след замисляването на Учителя една от основните задачи на Братството е била да се пренесе Неговото Учение и Дело в Русия, за да може да се изпълни Божествен план. И наистина, това стана през 1973 година. В определен духовен смисъл можем да кажем, че 1973 година (и по-точно времето от лятото на 1972 до лятото на 1973) беше годината на България в Русия. В тази светлина подзаглавие на моя доклад ще бъде паралел между "1973 година - година на България в Русия" и "2008 година - година на Русия в България". Ъе се опитам да направя паралел от дълбоко екзистенциална, духовна, даже мистична гледна точка (докато уважаемият д-р Красин Хамирски ще обхване всички основни изяви, свързани с годината на Русия в България).

През 1972-1973 година бях аспирант в Москва.

През зимата на 1972 година, по време на ваканцията, се запознах с много братя и сестри от Школата, а през лятото на същата година участвах за първи път в Летния лагер на Братството, основано от Учителя, на Седемте езера в Рила.

Учителя е казал, че Паневритмията ще се играе в България, след това ще се пренесе в Русия, сред славянските народи и накрая ще се разпространи по целия свят. По време на Летния лагер на Рила ние започнахме подготовката за това важно духовно събитие - разпространението на Паневритмията в Русия. С посветени ученици от Братството, между които бяха брат Борис Николов, сестра Мария Тодорова, брат Крум Въжаров, сестра Весела Нестерова, брат Петър Филипов, сестра Стойка от Тополица и други ние ентузиазно разгърнахме радостна духовна работа за изпълнение на тази историческа задача.

Моите близки приятели в Москва Роза Пронина и Миша Папуш посрещнаха с радост и въодушевление новия духовен импулс от България и веднага направихме група за навлизане в Учението на Учителя и изучаване на Паневритмията. За вдъхновената, динамична и драматична работа на тези хора може да се напише цяла книга. В групата ни имаше ясно видци, които свидетелстваха, че по време на нашите срещи и занимания Учителя винаги присъства духовно и ръководи от Невидимия свят нашата работа. Това много ни окуражаваше и въодушевяваше, защото чувствахме, че всичко, което правим е Божествено дело, благословено от Небето.

В духовния живот на Москва по това време новината за Учението на българския Учител Петър Дънов и Паневритмията събуди значителен интерес. В тази връзка ние се срещаме с представители на различни духовни традиции, за да ги запознаем с Учителя и Панев-

ритмията. Срещите ни бяха много богати, интересни, емоционални, понякога трудни и предизвикателни, но, така или иначе, ние влязохме във водовъртежа на духовния живот на Москва.

И тъй, след дълга и упорита работа през есента и зимата на 1972-1973 година навлязохме в Учението и Делото на Учителя и разучихме Паневритмията. Подготовката за 22 март, а след това и първата Паневритмия бяха много вълнуваща духовна задача. Ние ставахме участници в истинско духовно събитие - завъртяване за първи път в Русия кръга на Паневритмията, за да се сбъдне предсказанието на Учителя за разпространение на неговото Учение и за идването на новата Шестараса на Любовта сред славянството!

Ще ви разкажа малко повече за първия ден на Паневритмията, който беше наистина необикновен и вълнуващ. Отиваме ние, както се уговорихме, около 15-20 човека в Подмосковието, на мястото, което определихме. Денят беше хубав, но хладен. Във въздуха вече се чувстваше пролетта, но се оказа, че в Подмосковието още има доста сняг. Трябваше да направим в една чудна брезова горичка специална площадка, като стъпчем снега. След това ентузиазно започнахме да играем Паневритмия със запис на касетофон. Понеже времето беше хладно, касетофонът (на батерии) започна "да вие" и трябваше да го спрем. Тъй като бяхме много въодушевени и не искахме да прекъснем Паневритмията, един от приятелите облече кожуха си, клекна в средата на кръга, сложи касетофона в скута си, за да го стопли, и продължихме да играем. Не изиграхме цялата Паневритмия, но най-важното беше да сложим началото! Събитието се случи! Беше изключително емоционално! Имаше нещо дълбоко символично, даже метафизично в тази наша първа Паневритмия: в природата е ранна пролет, в обществото все още господства зимата на социалистическата система, а снеговете, реално и символично, трябва да се стопят, за да дойде духовната пролет.

Спомням си много ясно следващата Паневритмия: беше в неделя, на 25 март. Денят се случи чудесен - истинска пролет! В същото време на 25 март е големият Християнски празник Благовещение. Отидохме отново на нашето тайно място, събрахме се още повече хора и тъй като

Учителя Беинса

имахме вече опит, изиграхме една много хубава и вълнуваща Паневритмия. След това един приятел ясновидец от групата ми каза: "Леон, нямаш представа какво нещо е Паневритмията! Играем и чувстваме, че цялата земя вибрира". Такова нещо и аз не бях очаквал - такава сила, такава връзка на Паневритмията с елементите, със стихииите, със Земята и с природата. От друга страна, тя ни направи близки приятели - преживяхме се като истинско духовно семейство, което е в общ вълнуващ духовен път. Когато завършихме, някои приятели, тясно свързани с православие-то, казаха: "Днес е Благовещение - нека да отидем след Паневритмията на църква". Решихме и отидохме, получи се естествена хармонична връзка между Храма на природата, който Паневритмията създаде и Храма, построен от хората. Нямаше съмнение, че и Паневритмията, и Благовещение бяха в общ духовно-космичен поток. Сякаш от Небето ни благославяха: "Обични славянски роде, иде богатата вест за Паневритмията и зараждането на Шестата раса и Новата слънчева култура".

Ето началото на Паневритмията в Русия - 22 март 1973 година! Кръгът на Паневритмията се завъртя, въпреки природните, социалните и метафизичните трудности. След това дойде и 25 март - символичната връзка на свещения танц Паневритмия с Благовещение. И двете събития са органично свърза-

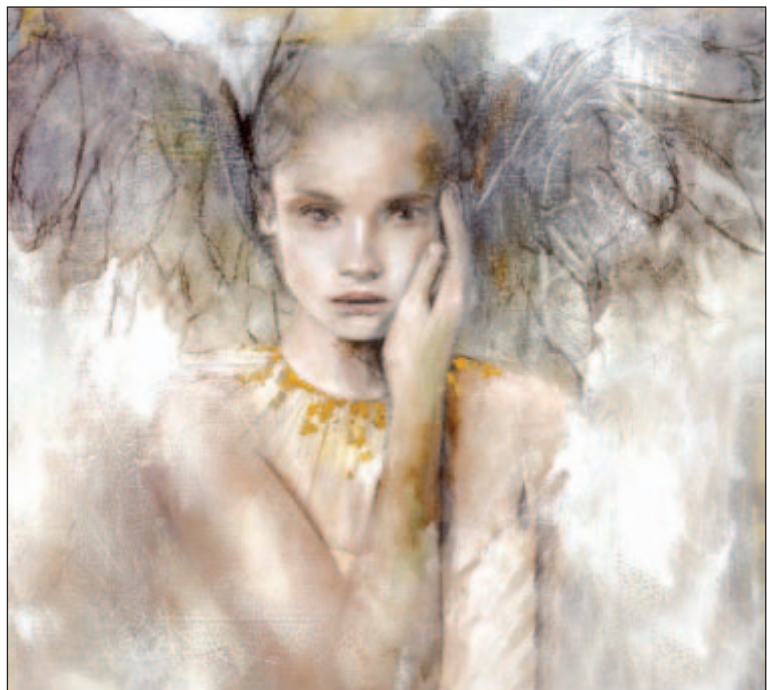
ни с Христос като две страни на един духовен процес, при който ние трябва да преминаваме по естествен начин от единия храм в другия. Това беше важен духовен опит в тези ранни години. След това Паневритмията продължи всяка седмица най-малко по един път на същото място. Интересно е да се отбележи, че за всички тези 28 години кръгът на Паневритмията не спря! Създадох се нови групи, тя започна да се играе и в други градове. Въпреки това остана традицията винаги на 22 март хората да се събират около Мичуринец, където се завъртя за първи път кръга на Паневритмията. И понеже всичко е било подготвено в причинното поле от Учителя, Паневритмията не е спирала от тогава. Много от приятелите, които участваха в нея, започнаха редовно да идват в България - Роза Пронина, Миша Папуш, Нина Аветисовна, Таня, Сергей, Галя, Миша Левин и други.

През юни 1973 година, последният месец преди моето окончателно завръщане в България, в Русия се появи (естествено не официално, а по линията на Самиздат) знаменитата книга на Даниил Андреев, "Розата на Света". Той е писал тази книга в затвора, в продължение на 10 години, под прякото ръководство на Небесния свят. В нея Даниил Андреев разкрива грандиозна метафизична структура на Творението, много тайни в руската история и Мисията на руския народ, символизирана от *Розата на Света*.

Дуно и Русия

Розата на Света е поетичен символичен образ на интеграцията на всички религии, на всички духовни пътища и традиции. Всяка една от тях е като листенце от тази космична роза с незаменим духовен аромат. *Розата на Света* е символ на сърдечния център (чакра) на цялото човечество, който сега се отваря и разцъфтява. Красотата и благоуханието на всички духовни пътища и традиции идват от дълбочините на колективното сърце на човечеството - центъра на неговото Божествено раждане в Бога, извиращо от Универсалната Душа. Това сърце съдържа неизчерпаем духовен потенциал, сияе с всички цветове на светлината и любовта, свидетелства за безкрайна, винаги нова и дълбоко вълнуваща Божествена Любов. Като резултат от разцъфтяването на *Розата на Света* ще настъпи най-великото мистично събитие в човешката история: общение между християни, будисти, мюсюлмани, индустии, евреи, между последователите на всички духовни пътища, събрани заедно в Центъра на Светия град Йерусалим - един Божий народ на свещена Земя! От особено значение за разцъфтяване на *Розата на Света* е Мировата Женственост в лицето на небесния образ на Звента Свентана.

Естествено, разпространението на Учението и Делото на Мировия Учител Беинса Дуно и появата на *Розата на Света*, описваща мисията на руския народ по едно и също време в Москва не беше случайно. Всички ние с радост приехме и двете духовни събития. В същото време обаче трябваше да се разбере тяхната дълбока органична връзка. За мен

лично отговорът дойде през 1982 година.

През пролетта и есента на 1982 година всички планети от нашата Слънчева система се подредиха в една линия със Земята. Тази необикновена планетарна констелация бе астрологичният символ за започването на една Нова ера, когато човешкият род ще се превърне в Божий народ и ще живее в мир, любов, хармония и взаимно разбирателство на Земята. По време на това събитие аз получих просветление за Небесния Йерусалим (подобно на виденията на Пророк Исая, Пророк Езекиел и Свети Йоан), който има дванадесет Порти, разкриващ се като величествен духовно-космичен *Зодиак-Мандала*. В него различните духовни светове, разкрити от мировите религии, са "жилищата в Царството на Отца" ("*В дома на Отца Много жилища има*" - Йоан 14:2). Така дойде Мандалата на Небесния Йерусалим, върху която работих в течение на няколко години и която се оформи в цяла книга. По същество, Мандалата на Небесния Йерусалим е ключът към една нова интегрална Петдесетница, която идва като завършек на големия Индо-европейски цикъл в историята на човечеството и дава импулса за започване на новия цикъл на еволюция. Това просветление се яви като предизвестие за разцъфтяването на *Розата на Света*.

На 15 юли 2002 година, по време на нашия духовен събор на Рила се случи вълнуващо духовно събитие - Паневритмията на Учителя, изнесена от духовната ни група, разцъфтя като *Дърво на Живота*, обхващащо трите свята на Творението, и се сля с Мандалата на Небесния

Йерусалим. По време на Паневритмията, с всеки изминат кръг, ние се изкачвахме все по-високо в Небесните светове. Четирите кръга от живи енергии (т.е. в човека, между партньорите, в кръга от участници и между Паневритмичния кръг и духовния космос) започнаха да се активират отначало в земния свят, след това в Небесния и най-накрая чрез Паневритмията ние влязохме и в най-високия Божествен свят. По този начин нашата Паневритмия разцъфтя като *Дърво на Живота*, което обхваща цялото Творение и по същество се сля с Мандала-медитацията.

Образно казано, ние преминавахме от Храм в Храм в Небесния Йерусалим, правехме връзка с Божествените Учители и с духовните светове, които те разкриват. Така започнахме да преживяваме духовната история на човечеството от Индо-европейския цикъл като грандиозна панорама на Божествени светове-храмове в Небесния Йерусалим. Един след друг те се явяваха пред нашия вътрешен поглед с цялото свое изумително величие, богатство, красота и неповторимост. Разбира се, ние не бяхме в състояние да обхващаме целостността на Небесния Йерусалим, но даже и няколкото духовни Храма, през които преминахме (християнския, будисткия, индуисткия, Храма на Учителя и други), очертаха една Божествена картина на Царството Божие, където *много жилища има*.

Така, в свещен трепет и благоговение, водени от Светия Дух, ние бяхме в състояние да съзерцаваме моменти от Второто Пришествие на Христос, от Новата Изява на Мировия Учител Беинса Дуно, от Новото Идване на много Божествени Учители и Изяви на Мировата Женственост, които активираха реалността на Новото Небе и Новата Земя. (Това духовно събитие е описано подробно в книгата "*Учението и Делото на Духа на Истината*", издадена миналата година.) По този начин нашата вдъхновена Паневритмия-Мандала-медитация стана преживяване на Новата Петдесетница, интегрираща духовното минало на човечеството, свързано с Първото Пришествие. Тя се превърна в благословение за посрещане на Второто Пришествие, т.е. влизане в динамичното Божествено настояще на Този, *Който всичко ново твори*. Чрез нея ние получихме и покана за участие в Божествената Сватба, от която се ражда Новата Ре-

алност, т.е. откровение за бъдещето, когато ще живеем заедно с Божествените Учители и Изявите на Мировата Женственост като сътворци на Бога. По същество това беше и разгръщане на мистерията на *Розата на Света*, толкова вдъхновено предсказана от Даниил Андреев.

И ето, през лятото на тази година, годината на Русия в България, ние отново планираме да отидем на Рила и да активираме мистерията на *Розата на Света*. На нашия събор ще се опитаме да актуализираме основните архетипи от последните две Глави от *Откровението на Свети Йоан, които включват реалността на Новото Небе и Новата Земя, Небесния Йерусалим с 12-те Порти, Реката с вода на живот, която извира от Престола на Бога и Дървото на Живота*, което дава плод дванадесет пъти в годината. Активиранието на тези архетипи е реализация на месианския план за спасение на човечеството и превръщането му в Божий народ, който ще живее в Царството Божие. Тогава ще разцъфтява и *Розата на Света* - свещеното сърце на човечеството.

Основните форми на нашата духовна работа ще бъдат активирани на Паневритмията като *Дърво на Живота*, изнасянето на Мандала медитация като връзка със свещеното сърце на човечеството (т.е. разцъфтяване на *Розата на Света*) и особено внимание към Мировата Женственост и Божествената Сватба на Небето. За връзка с Мировата Женственост ние ще се опитаме да установим мистичен контакт със Света Богородица, Новата Ева, Звента Свентана, Анастасия и други нейни ярки изяви. По този начин нашият събор може да се превърне в творческа лаборатория за слизване на Царството Бо-

жие на Земята, за установяване на новата слънчева култура и изпълнение на мисиите на България и Русия. И тъй, обични приятели, горещо бих желал нашия летен събор на Рила да стане важно духовно събитие в годината на Русия в България. Ние ще се опитаме да го превърнем в международен събор, на който да присъстват приятели от Русия и други страни (Ирландия, Швейцария, Германия и т.н.). Така той може да се превърне в творческа лаборатория за разцъфтяване на *Розата на Света* и за още по-голямо задълбочаване в Учението и Делото на Учителя Беинса Дуно. По този начин ще се изпълнят пророческите думи на Учителя за Русия, че тя ще стане основа на новата култура на Любовта (чрез Учението и Делото на Учителя), както и думите на самия Даниил Андреев, който пише, че "*понастоящем Небесните светове на България и Русия се приближават*." И може би, в съответствие с характера на връзката между България и Русия, България отново ще се превърне в разсадник на нови духовни импулси, които ще се пренесат в Русия и ще помогнат за изпълнение на нейната историческа мисия.

Горещо се надявам това да се случи и бих се обърнал към всички вас с призив за участие в Летния Събор на Рила през юли, по време на който да преживеем мистерията на *Розата на Света*, а чрез нея и същността на мисията на Русия, както и да съдействаме за разпространение на Учението и Делото на Учителя, което е изпълнение на мисията на българския народ.

И тъй, благословена да бъде за всички нас 2008 година - годината на Русия в България и нека тя да даде много духовни плодове!

Благодаря за вниманието!

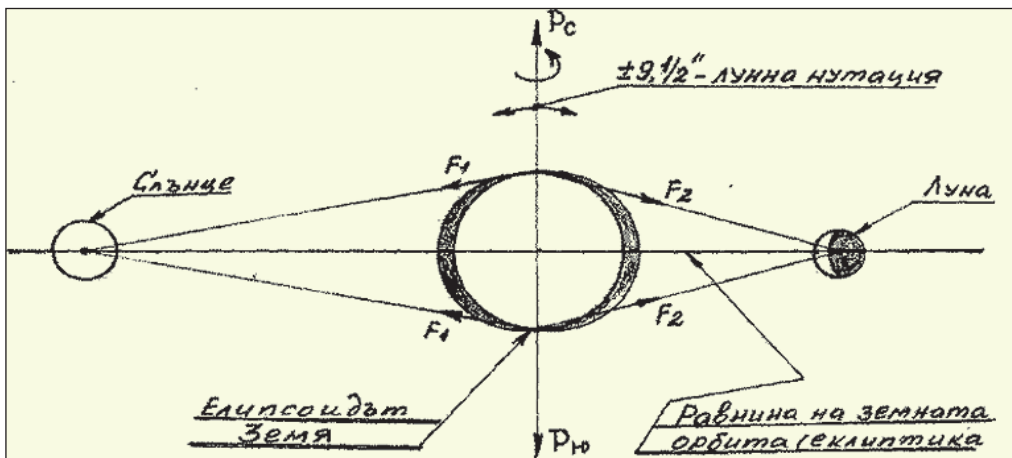

И ВЪРНА СЕ СЯНКАТ

/по стъпалата Ахазови, по които се спускаше.../

Инж. Таньо ТАНЕВ,
Стара Загора, 2004-2006
(продължение от брой 118)

Върху планетата Земя по определен начин въздействат осезаемо Слънцето и Луната. На първо място слънчево-земните и земно-лунните връзки се изразяват чрез гравитационно-силовото въздействие на Луната и Слънцето върху елипсоида на планетата Земя. Пресмятанията показват, че Луната (с по-малка маса, но по-близо - б.а.), обикаляйки по своята орбита около Земята, въздейства върху елипсоида на планетата Земя със сила 2,2 пъти по-голяма от тази, с която му въздейства Слънцето, стремяйки се да го отклони в една или в друга посока. В следствие на това осите на жирокопичната система Земя започват да се "друсат", т.е. да се отклоняват от средното си значение (полюсната ос на планетата Земя) - средно с $9,1/2''$, поради което северният световен полюс, изпитвайки въздействието на Луната, осцилира в рамките на $9,1/2''$ - явление, познато като "лунна нутация".

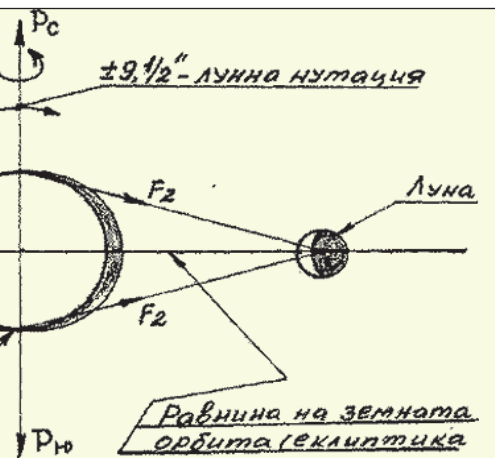
Фиг. 3. Сили на въздействие (F_1 и F_2) на Слънцето и Луната върху земния елипсoid

Със своята слънчева активност като следствие от физическите, химическите и други процеси, произтичащи на повърхността му и вътре в него, Слънцето въздейства върху Земята светлинно (светлината идва до Земята за $8,1/2 \text{ min.}$), топлинно, магнитно, електромагнитно, плазмено (слънчев вятър) и пр. Слънчевата активност е съсредоточена в т.нар. слънчеви цикли. С най-изявена устойчивост във времето са 11 год.; 22 год.; 180 год.; 250 год.; 360 год. и пр. Слънчеви цикли. На всеки 28 дни (денонощия - б.а.) Слънцето прави един оборот около своята ос, което определя сред звездите северен и южен полюси на равнината на земната орбита, известни като северен и южен полюси на еклиптика.

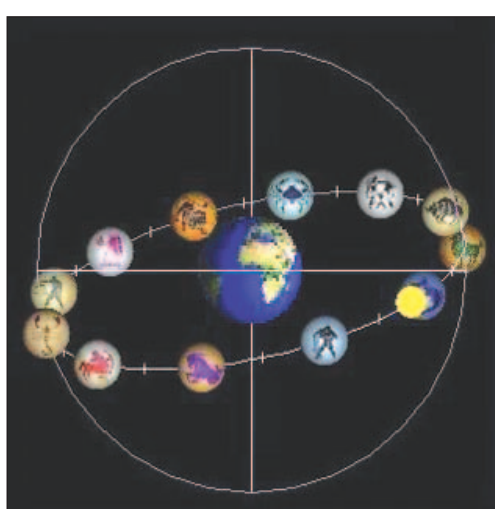
Ако, например, преди 28 денонощия на видимата към Земята страна на слънчевия диск е имало ерупция (изригване на материал от Слънцето) и слънчеви петна, то след 28 денонощия те отново ще се появят и вредното им въздействие отново ще бъде насочено към Земята. За точно толкова време (28 денонощия) Луната обикаля по тази орбита, на която е около Земята и е с видим от нея диаметър равен на този на Слънцето, застава пред него и на практика прави заслон

на Земята. Тя е като филтър срещу вредната слънчева активност (ако в този момент има такава - б.а.) и вредното ѝ въздействие върху живите организми на планетата Земя в това число и на човека. По тази причина, както и поради това, че Луната е тази, която предизвиква (и управлява!) приливно-отливните сили на планетата Земя, действат върху живите организми и човека, Луната се явява като **честотен стабилизатор** на жизнените процеси на Земята и, **бидейки на тази орбита, на която е, Луната е сякаш "спътник по поръчка" или още "спътник на живота" в нашия земен свят!**

Естествено Луната би могла да бъде и на друга орбита около Земята, но само на тази орбита, на която е, тя може да бъде честотен стабилизатор на жизнените процеси на Земята и надежден регулатор на нейните слънчево-земни и планетно-космични връзки! От казаното дотук се вижда, че Слънцето и Луната, въпреки жизненоважните им роли за живота в нашия земен свят, въздействайки върху Земята, не могат да отклонят земната полюсна ос повече от $50''-54''$

Фиг. 3. Сили на въздействие (F_1 и F_2) на Слънцето и Луната върху земния елипсoid

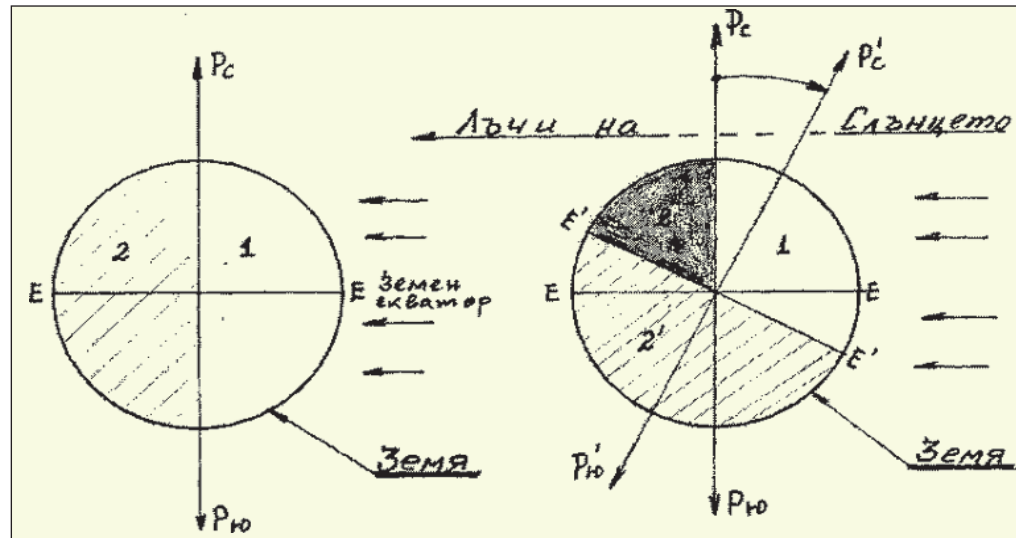

/год. в нейната прецесия и с $10''$ при лунната ѝ нутация.

Тогава... кой ще върне сянката по стъпалата на каменния Ахазов часовник, за да се сбъдне поличбата на Господ, дадена чрез пророк Исаия на юдейския цар Езекия. Той, Господ Бог Вседържател, не е отредил гибел на Йерусалим. Сенахирим се е одързостил срещу Него?!

Ето, че стигнахме и до отговора. Когато изследвахме феномена "дългия ден", описан от Библията в книгата "Иисус Навин", гл.10:12,13 и 14, и станал в деня на лятното слънцестоене на 26.06.1452 г. пр. Хр.е., след направените изчисле-

ния, стана ясно, че "дълъг ден" или "дълга нощ" (такава е била нощта на 19 май 1780 г. от Хр.е.!-б.а.) като природен феномен са възможни само и единствено при наклоняване на земната полюсна ос в едно или в друго направление, когато Слънцето огрява (или не огрява) повече от нормалната продължителност на деня или нощта съответното земно полукуълбо!

Фиг. 4. По-дълъг ден и по-къса нощ (или обратно) при наклоняване на земната полюсна ос спрямо Слънцето

1. Ден в с. и ю. полукуълбо
2. Нощ в с. и ю. полукуълбо
- б) 1. Ден в сев. полукуълбо
2. Нощ в сев. полукуълбо
- 2/. Нощ в юж. полукуълбо

Стана ясно и това, че на всеки 740-741 години по орбита с равнина перпендикулярна на равнината еклиптика (с възможна флукутация на правия ъгъл от $3-7^\circ$), съдържаща в себе си Слънцето и направлението на полюсите на еклиптиката, на разстояние 35-36 астрономически единици от Земята (зад Плутон - б.а.), преминава голямо космическо тяло (Mx) от планетен тип, чиято маса е около 6,8-7 маси на планетата Юпитер!

При движението си по своята орбита масивното космическо тяло от планетен тип Mx в два момента (над и под равнината на еклиптиката) попада в равнина, определена от Земята и полюсната ос на еклиптиката. Ако в такъв момент Луната също пресече тази равнина, възниква равнодействаща сила R, образувана от силите на въздействие на Слънцето, Луната и Mx върху Земята с приложна точка в масовия център на Земята, но в страни от нейния геометричен център. Големината на тази сила е достатъчна, за да предизвика наклоняване на земната полюсна ос в едно или друго направление, но винаги лежащо в равнината, определена от четирите небесни тела - Земя, Луна, Слънце и Mx.

От гледна точка на съвременната индуктивна наука резултатът представлява еднозначно и точно решение на задачата за три космически тела, която и до днес, въпреки плеадата велики умове, земните учени (материалисти - б.а.), изследващи мирозданието въз основа на индуктивния подход, не са могли и не могат да решат! Бог обаче е направил всичко това в стародавни дни и го е поставил на небесната твърд като белег за време,

времена и години. Като съвършен инструмент за въздаяние и смиряване на дръзки и горделиви царе и цивилизации, дръзнали да се изправят срещу Него! Удивително, нали? А древните са знаели за тази планета. На стр. 37, т. 3, кн. 2, "Езотерика" Елена Блаватска пише: "Едно е несъмнено - древните са имали една планета, "съкровена планета", която никога не наричали по име и с която само най-вис-

шият Астроним, Иерофант (пророк "цедек" или посветен върховен жрец "цедек" - б.а.) е могъл да "беседва". Но тази (седма) планета не е била Слънцето, а съкровена Божествен Иерофант, за когото е казано, че имал корона и че обхваща със своето колело "седемдесет и седем по-малки колела". За тази планета се говори и в Космогонията на всички явни или тайни окултни общества.

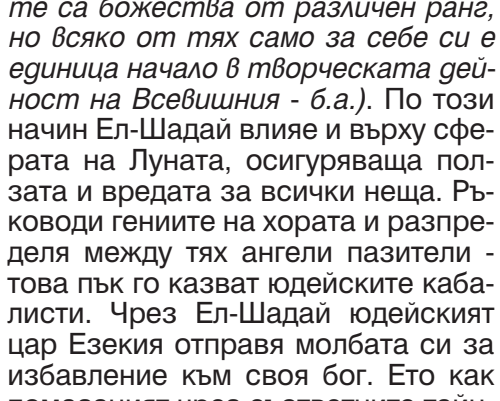
Като се има предвид общият брой на орбитите на планетите и спътниците им, както и средната орбита на метеоритния пояс между Марс и Юпитер в Слънчевата система, която е "колело", и всяка орбита на небесно тяло езотерично се нарича "колело", то броят на "колелата" в Слънчевата система е над 70. В такъв случай "сакралната" планета, която древните никога не са наричали по име, а само най-висящият Астроним Иерофант е можел да "беседва" с нея, **няма да бъде "седмата планета", както пише Блаватска, а ще бъде десетата планета на Слънчевата система. И това е съкровеният Божествен Иерофант, чиято орбита ("колело" - б.а.) обхваща орбитите ("колелата") на останалите известни днес планети и спътниците им, които обикалят около Слънцето.** Тази планетарна система със своето Слънце обикаля около галактичния център, който е галактичното ядро на нашата галактика Млечен път, за около 270 млн. земни години, пресичайки галактичната магнитна равнина средно на всеки 33-34 милиона земни години. Тогава и през такъв период от време на Земята се сменят различните форми на живот, еволюират от по-низши към по-висши и по-съвършени. Освен това, поредният номер, числото на тази "сакрална планета" на древните, в частност на юдеите - **10 (десет)**, отговаря на ролята на т.нар. **Митатрон** или **Ел-Шадай**, който е **Всеоможе-**

ГА ДЕСЕТ СТЬПАЛА...

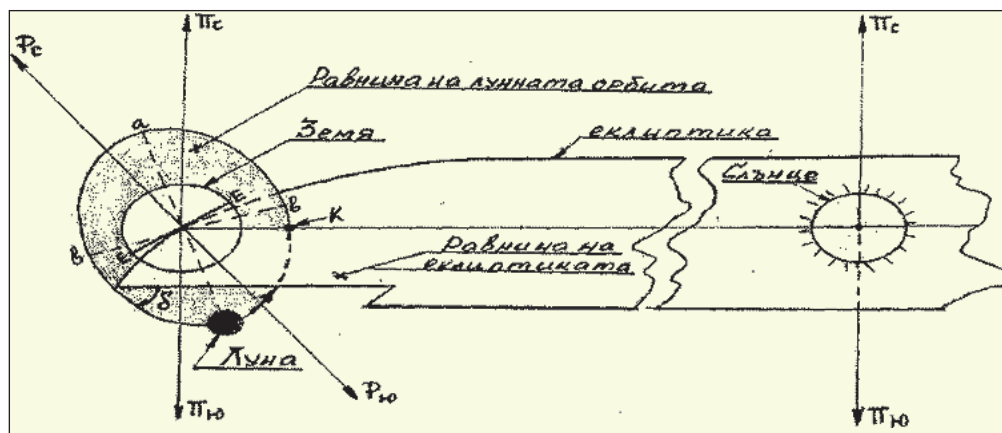

щият и Могъщ ангел Ел-Шадай. Той е от бриатичния или още божествения свят на небесните сфери (или планетно-астралния свят) на юдейската кабала, който е най-близо до вечно творещия и непрестанно излъчващ от Себе Си Бог в света на Своята Слава (на еврейски Ацилут). Митатронът е този, чрез когото Бог (според юдейските кабалисти) предава божествените свойства на низшите могъщества в нашия сетивен свят. Чрез Митатрон, казват кабалистите, Бог е говорил с Мойсей. Но Ел-Шадай (според юдейските кабалисти) господства над сферата на Сатурн, а "юдейският бог Йехова и Сатурн са едно", пише на стр. 23, том 3 кн. 2 "Езотерика" Елена Блаватска, (т.е. те са божества от различен ранг, но всяко от тях само за себе си е единица начало в творческата дейност на Всевишния - б.а.). По този начин Ел-Шадай влияе и върху сферата на Луната, осигуряваща ползата и вредата за всички неща. Ръководи гениите на хората и разпределя между тях ангели пазители - това пък го казват юдейските кабалисти. Чрез Ел-Шадай юдейският цар Езекия отправя молбата си за избавление към своя бог. Ето как помазаният чрез съответните тайнства и процедури на храмовото посвещение юдейски цар ("мишпат") Езекия, и посветеният във висшите тайни на Небесните Мистерии божий избранник, пророк и "цедек" Исаия успяват чрез "Светая Светих" на Йерусалимския храм на юдейския бог да дешифрират на висше астрално-ментално (и информационно - б.а.) ниво хода на събитията по повод ролята на асирийския цар Сенахирим и на висшата асирийска Магия. Тези висши знания и практики за света, за божествените закони, за прилагането им като "инструмент на Господа", смиряват горделиви и дръзки царе, дръзнали да се изправят срещу Него! Ето как молитвата на царя "мишпат" е чута, а чрез пророка "цедек" идва отговорът от юдейския бог: **"Чух молбата ти..."!** Указани са времето и обстоятелствата за избавлението на Йерусалим от ръцете на асирийския цар Сенахирим. Определена е и полицбата, с която юдейският бог ще изпълни казаното по отнoшение на спасението на Юдея и на Йерусалим от асирийското нашествие.

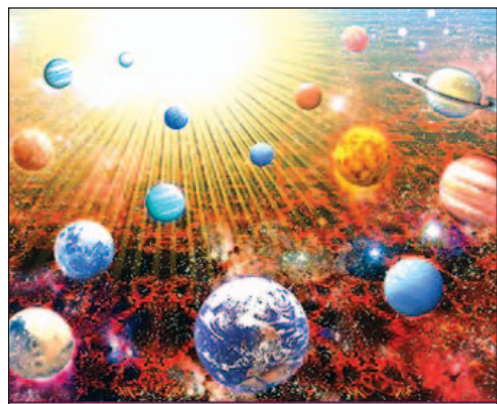
А по това време от **ръката на Вседържателя (Който е!)** на небето над Йерусалим е било изписано следното:

1. На 14.01.711 г. пр.Хр.е. в 7 ч. и 21 мин. (местно време - б.а.) Луната е слязла в най-ниската точка от своята орбита с деклинация $g = 28^{\circ}03'40''$ (според астрономическата мултимедия "Redshift - 3"), в лъчите на Слънцето е фаза 0,01 и започва изкачване към равнината на еклиптиката, за да влезе във фаза 0,00 - "Новолуние".

Фиг. 5. На път към зоната на въздействие

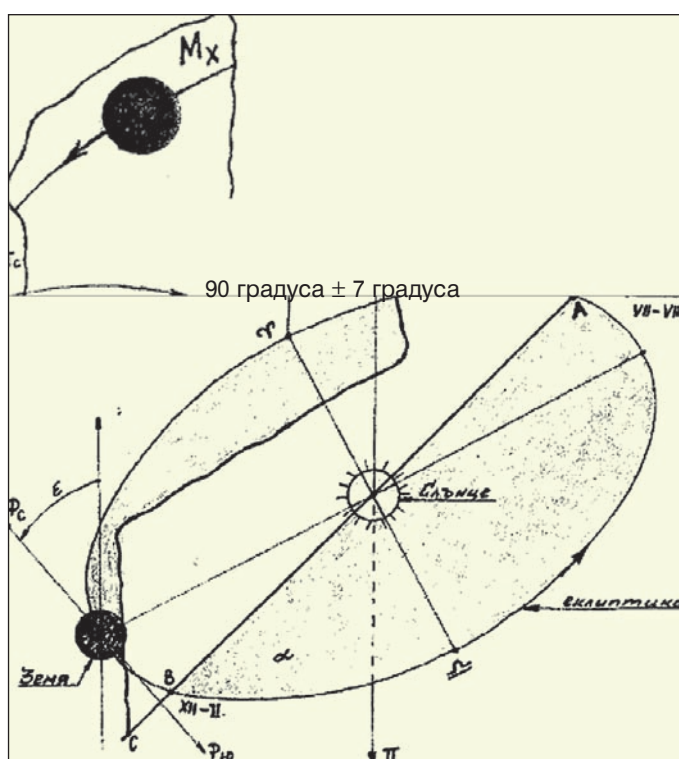
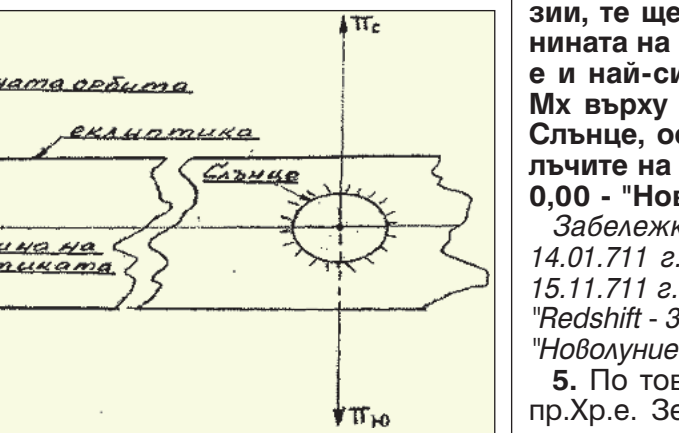
P_c ; $P_{ю}$ - северен и южен световни полюси; $E-E$ - земен екватор
 P_s ; $P_{ю}$ - север и южен полюси на еклиптиката
 g - деклинация (наклон) на равнината на лунната орбита спрямо равнината на еклиптиката
 K - пробод на Лунната орбита с равнината на еклиптиката. В тази точка Луната е във фаза 0,00 - "Новолуние"

2. В 16 ч. и 31 мин. (местно време - б.а.) на 14.01.711 г. пр.Хр.е. (пак според "Redshift - 3") Земята, Луната и Слънцето са в една равнина - ректастензия (отстояние на точка от небесната сфера от пролетното равноденствие мерено в посока надясно в часове - б.а.) на Луната $R_l = 19$ ч. 17 мин. и 34 сек. и ректастензия на Слънцето $R_{сл} = 19$ ч. 17 мин. и 34 сек. (при център на наблюдение - Земята - б.а.).

3. По това време на 14.01.711 г. пр.Хр.е. масивното космическо тяло M_x , чиято маса е 6,8/7 юпитерови маси, е вече над равнината на еклиптиката (с отклонения, примерно - с 7° от вертикалата) и съдържа в равнината на своята орбита направленията Слънце - северен и южен полюси на еклиптиката. Ректастензията на точка от пресечницата на равнината на орбитата на M_x с равнината на еклиптиката (т. А или т. В), лежаща върху еклиптиката, е от $R = 19$ ч. и 42 мин. до $R = 20$ ч. и 42 мин. Направлението на пресечницата на равнините на орбитата на M_x и еклиптиката лежи в равнината на еклиптиката в секторите, които са ограничени от зодиакалните съзвездия а/алфа/ Рак - а/алфа/ Лъв (юли - август) и Козирог - Стрелец

(началото на януари - начало на февруари - 1/10-ти ден). Когато Земята, заедно с Луната, движейки се по еклиптиката, пресече равнината на орбитата на M_x - веднъж през декември-февруари - от 25.XII-15.II и веднъж през юли-август - от 20.VII-25.VIII всяка календарна година, тогава въздействието на M_x върху Земята е най-силно.

Фиг. 6. Зодиакални съзвездия Лъв и Рак

а /алфа/ - равнина на еклиптиката
в /бета/ - равнина на орбитата на M_x

у - точка на пролетното равноденствие (ъгълът /у Слънце т. А/ мерен в часове е ректастензия на т. А спрямо пролетното равноденствие)

е - ъгъл на наклона на земната полюсна ос спрямо полюсната ос на еклиптиката т. А и т. В - точки от пресечницата на равнините /а/ алфа и /в/ бета, лежащи върху еклиптиката АС - направление на пресечницата на равнините /а/ алфа и /в/ бета

Точките (А и В) на могъщото въздействие на M_x

4. По това време, на 14.01.711 г. пр.Хр.е. (16 ч. и 31 мин. местно време), в лъчите на Слънцето е и планетата Меркурий, която (според "Redshift - 3") има ректастензия $R = 19$ ч. 48 мин. 47 сек. и деклинация $g = -23^{\circ}06'52''$. Имайки предвид казаното в т. 2, че ректастензията на точка от пресечницата на равнината на орбитата на M_x с равнината на еклиптиката варира от 19 ч. 42 мин. до 20 ч. 42 мин., като точката (А или В) от пресечницата е върху еклиптиката, рек-

тастензията на планетата Меркурий (към 16 ч. 31 мин.) показва, че планетата е или точка от равнината на орбитата на M_x , или след няколко часа (примерно 4-5 часа) ще стане такава! Това означава още, че Земята и Луната, движейки се заедно в посока към Меркурий, когато, заедно с него, станат с равни ректастензии, те ще са вече точки от равнината на орбитата на M_x . Тогава е и най-силното въздействие на M_x върху системата Земя-Луна-Слънце, особено, ако Луната е в лъчите на Слънцето и е във фаза 0,00 - "Новолуние"!

Забележка: След 24 часа на 14.01.711 г. пр.Хр.е., т.е. 0 часа на 15.11.711 г. пр.Хр.е. Луната (според "Redshift - 3") ще бъде във фаза 0,00 - "Новолуние"!

5. По това време, на 14.01.711 г. пр.Хр.е. Земята, заедно с Луната, която вече е започнала своето из-

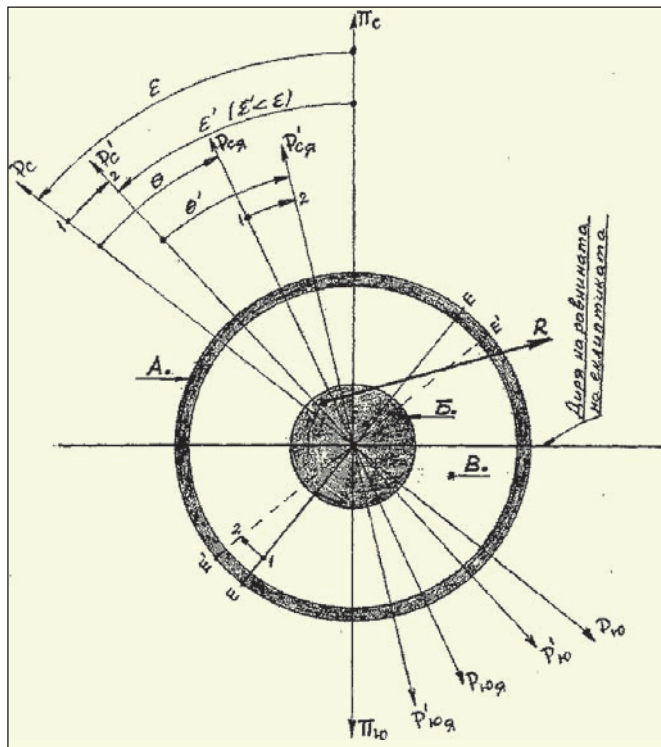
качване по орбитата си, се приближават към "зона на въздействие" и към равнината на орбитата на масивното космическо тяло M_x . Към 22 ч. и 30 мин. те навлизат в тази зона. Сработва механизмът за наклоняване на земната полюсна ос и започва наклоняването на Земята в посока към Слънцето, тъй като тя е в зоната на зимното слънцестоене. Иначе казано, сработва граничното условие за въздействие на масивното космическо тяло M_x върху системата Земя-Луна-Слънце. Започва наклоняването на полюсната ос на земна-

та литосферна (твърда) обвивка на Земята (външният жirosкоп - б.а.) към Слънцето, т.е. към полюсната ос на еклиптиката. Едновременно с това въздействие ще изпита в същата посока и полюсната ос на вътрешния жirosкоп, т.е. на твърдото земно ядро.

И ВЪРНА СЕ СЯНКАТА ДЕСЕТ СЪПЛАЛА...

От стр. 13

Фиг. 7 Могъщата "ряка" на Господа

А - външна твърда обвивка на Земята (външен жирокоп)

Б - твърдо земно ядро (вътрешен жирокоп)

В - течна земна магма, в която "лагерува" твърдото земно ядро

EE - земен екватор

Р - равнодействаща на силите на въздействие върху земния елипсоид от Слънцето, Луната и Мх

Словото въздействие на масивното космическо тяло Мх върху системата Земя-Луна-Слънце ще бъде мощно и едновременно за двата земни жирокопа - външен и вътрешен. Поради различните маси на двата жирокопа, това въздействие ще бъде различно. По-силното въздействие ще бъде върху вътрешния жирокоп, който е високоплътното земно ядро. За това оста на въртене на този жирокоп ще се отклони повече, а оста на външния жирокоп ще догонва отклонената ос на вътрешния жирокоп.

Това догонване ще стане сравнително бързо и плавно. Няма да се получи възпирателен хидравличен магмен клин и няма да има катаклизъм върху земната повърхност. А и в Библията не се споменава за земетресение! През това време обаче в следствие на сравнително бързото наклоняване на земната полюсна ос, в локален мащаб ще възникнат мощни приливни сили от Луната и ще настъпи бързо и чувствително изменение на магнитното поле на Земята. Тогава са и максималните им стойности на **ВЪНШЕН МОЩЕН ЕНТРОПИЙНО-ИНФОРМАЦИОНЕН** сигнал върху живите организми на Земята. Тази ситуация се е случила рано сутринта на 15.01.711 г. пр.Хр.е., когато (според "Redshift-3") в 2 ч. 09 мин., местно време за Йерусалим, Земята, Слънцето, Луната и Меркурий са били в една равнина, т.е. били са в равнината на орбитата на масивното космическо тяло Мх, като са имали ректастензии:

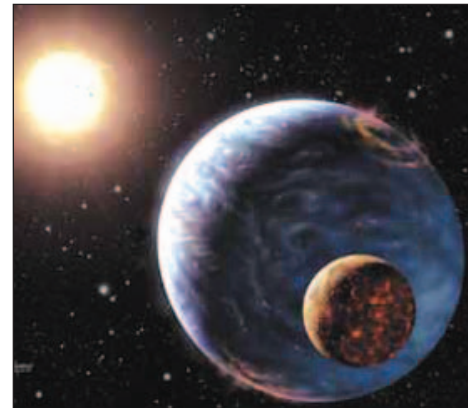
$R_z = R_{сл} = 19\text{ h } 19\text{ m } 23\text{ s}$; $R_l = 19\text{ h } 49\text{ m } 57\text{ s}$; $R_m = 19\text{ h } 49\text{ m } 57\text{ s}$ (!)

Всъщност описаната ситуация се е случила през деня, някъде над Индия, като в лъчите на Слънцето са били още и планетите Венера и Плутон, които са били в съединение на 11.01.711 г. пр.Хр.е. и са още съвсем близо една до друга. Там са планетите Сатурн, Марс и Юпитер. Там е и звездата Ахернар, от съзвездията Еридан, която за източните народи е всемогъщият Ангел Ел-Шадаи на видим план. По това време над

обсадения Йерусалим е дълбока нощ. В асирийския стан, освен стражите, военния щаб и вестноосците, всички останали спят. В Йерусалим никой не е затворил очи и всички са обхванати от върховното напрежение в очакване на гибелта, според думите на асирийския цар, или на избавлението на Йерусалим, според думите на Господа, юдейският бог... **В следствието на това и от въздействието на възникналите мощни приливни сили и изменение на магнитното поле на Земята, най-вероятно от рязко покачване на нивото на кръвната захар в организма му,** юдейският цар Езекия е повален на смъртно легло. Пророк Исаия е дошъл да го види, и казва, че няма да оздравее и че ще умре. **Покъсно, когато пророк Исаия вече си е тръгнал, върху тялото на цар Езекия избива цирей. Ето го сигналът, че нивото на кръвната захар в организма на царя се понижава. Въздействието на мощните външни ентропийно-информационни сигнали върху човешкия организъм отслабва.** По тази причина пророк Исаия се връща, за да каже на цар Езекия, че грозящата го смъртна опасност е отминала, **да излекува цирея със смачкани смокини и да съобщи, че Господ прибавя към дните му още 15 години (сушените смокини съдържат над 75% монозахариди; Са; Mg; Си. С тях се лекуват циреи, а също така, приемани от диабетици в умерени количества, поради високото съдържание на монозахариди, спомагат за понижаването на кръвната захар в човешкия организъм - б.а.).**

По времето, когато юдейският цар Езекия е повален на смъртно легло, **мощният ентропийно-информационен външен сигнал се "спуска" върху спящите асирийски войници под стените на Йерусалим. Нали въздействието е "от горе" от Луната, от Слънцето и от Мх?! Приливните сили и промяната на магнитното поле на Земята оказват мощно въздействие най-вече**

върху апарата за производство на кръв* в човешкия организъм. Повишава се кръвната захар, разстройва се сърдечната и мозъчната дейност, нараства рискът от апоплектични удари, от инфаркти и от бъбречна недостатъчност. По тази причина голяма част от спящите асирийски войници, при които организъмът работи, така да се каже, "на половин режим", не могат да преодолеят това свръхнатоварване в съня си и не се събуждат завинаги. **В Библията е записано, че техният брой е бил... "сто осемдесет и пет хиляди."** (Ц. IV 19:35).

Ето така е станало избавлението на Йерусалим от ръцете на асирийския цар Сенахирим. Но цар Езекия, въпреки че видял всичко с очите си, все още не може да повярва, че видяното е истина и иска поличба от Господа, юдейския бог, че опасността наистина е отминала, че асирийският цар Сенахирим няма да се върне повече пред стените на Йерусалим. А по това време Слънцето вече е изгряло над Йерусалим. В асирийския стан царският скръб и паника.

Останалите живи войници на Сенахирим, непогребали дори своите другари, бързо се изтеглят към Асирия, носейки със себе си уплахата от случилото се през нощта под стените на Йерусалим. По това време (според "Redshift-3" около 8 ч. и 40 мин. сутринта) пророк Исаия извежда юдейския цар Езекия върху най-горната площадка на Ахазовия каменен слънчев часовник (Фиг. 1 от бр. 118), за да му покаже поличбата на юдейския Бог, както и че Той ще изпълни казаното за царя и за избавлението на Йерусалим от асирийците. Слънцето изгрява и се издига над хоризонта, а сянката на стената срещу стълбите откъм изгрева на Ахазовия слънчев часовник се спуска надолу по стълбите, както е нормално при всеки изгрев на Слънцето. Пророк Исаия казва на цар Езекия: **"Ето ти личба от Господа, че ще изпълни Господ словото, що е изрекъл: напред ли да иде сянката десет стъпала или да се върне десет стъпала?"** (Ц. IV 20:9).

Цар Езекия отговаря: **"Лесно е да се помести сянката десет стъпала напред; не, нека се върне сянката десет стъпала назад."** (Ц. IV 20:10). Над Йерусалим вече настава "третият час" от деня, т.е. приближава 9 часа сутринта. По време на разгово-

ра между пророка "цедек" и царя "мишпат" Земята и Луната излизат от "зоната на въздействие" на Мх върху системата Земя-Луна-Слънце. Започва връщането на наклонената до това време земна полюсна ос към Слънцето обратно към нормалното ѝ положение, т.е. **"денят ще се връща към нощта"**. Пророкът "цедек", владеещ висшите знания за небесните наредби и закони, е уловил този момент и, издигайки молитвено ръце, вика към Господа: **"Той върна сянката назад десет стъпала по Ахазовите стъпала, по които се спускаше."** (Ц. IV 20:11).

Описаното библиейско събитие е станало на 15.01.711 г. пр.Хр.е. в Йерусалим от 9 ч. до 9 ч. и 40 мин.**, когато в продължение на 40 минути сянката се е връщала по каменните стъпала на Ахазовия слънчев часовник поради връщане на наклонената земна полюсна ос до нормалното ѝ положение, сега вече само от въздействието на Слънцето и на Луната. А когато полюсната земна ос заеме нормалното си положение сред звездите, поради изгрева на Слънцето, сянката на стената срещу стълбата откъм изгрева (Фиг. 1) отново започва да се спуска по стъпалата на каменния слънчев часовник, построен от бащата на юдейския цар Езекия и царувалият преди него в Йерусалим юдейски цар Ахаз. След това събитие юдейският цар Езекия живее още петнадесет години и се прибира при отците си като почива на 06.01.696 г. пр.Хр.е. в Йерусалим.

* При промяна на магнитното поле на Земята (геомагнитния фон на Земята) в човешкия организъм се повишава изработването на адреналин и еритроцити. Изменя се рязко съставът на кръвта, увеличава се тромбластичността (съсирваемостта) на кръвта, откъсват се тромби от кръвоносните съдове в резултат на което се повишава рискът от инфаркти, инсулти, емболии, диабет, психически разстройства и пр.)

** Десет стъпала - по 4 мин на всяко стъпало.

Стара Загора
26.01.2006 г.

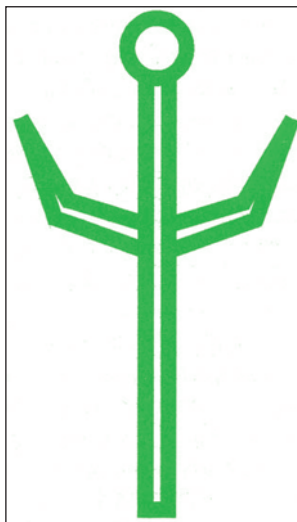
Ползвана литература

1. Библия - 1925 г. изд. Св. Синод на Българската православна Църква 1925 г.
2. Календарь и хронология - Климишин И.А. изд."Наука" - Москва 1985 г.
3. Астрономически календарь - п. ч. - Абалакин В.К. и коллектив изд. "Наука" - Москва 1981 г.
4. Еврейска история - Дубнов С. М. - изд. Израелски клуб "Съединение" - София 1922 г.
5. Български библиейски речник - българско фототипно издание изд. Д.Ф. 7М "График" - София 1991 г.
6. Тайната доктрина т. 3 кн. 2 - Блаватска Е. - изд. "Астрала" - София 1993 г.
7. Мултимедиен продукт в астрономията "Redshift-3" - прод. "Maris Multimedia"

ОПИТЪТ ДА ВЪДЕ ЗАМЕНЕНА КИРИЛИЦАТА С ЛАТИНИЦА

ЕЗИКЪТ И ПИСМЕНОСТТА КАТО ОБЕКТ И СРЕДСТВО ЗА ПСИХОТРОННО ВЪЗДЕЙСТВИЕ

инж. Рагу
ПАНАЙОТОВ

ДЕ С КИРИЛИЦА НА КИРИЯ

(Статия, публикувана във вестник "Нова Зора" от 02.07.2002 г. - II част)

Знаем също, че всички азбуки притежават и цифрови стойности, чрез които се правят астрологични, кабалистични и други изчисления. Следователно, не дадена азбука сама по себе си е магическа или не, а нейното приложение. Не можем да обявяваме една азбука за лоша, ако някой писател е написал чрез нея книга на ужаса или за добра, ако разглеждаме високохудожествено произведение; така както на огън можем да си приготвим храна, но с него можем и да подпалим къщата на съседа...

Чрез подобен на въпросния логически метод могат да се обосновават както прилики, така и различия. Можете, например, да говорите както за помашки език, така и за македонски. А сега представете си, че отидете малко на запад от нас и продължете да употребявате доскоро съвсем обичайното понятие "сърбо-хърватски език"...

Но всичко това е само на повърхността на нещата. Както виждаме, тезите и доказателствата зависят от целите.

Не е вярно, че глаголицата е била отхвърлена и изоставена. И двете азбуки винаги са били ползвани успоредно, но според целесъобразността.

НЕЗАВИСИМ НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

НОВА ЗОРА
Г.С. Раковски: Любовта към Отечеството превъзхожда сичките световни добрини

Например, в Хърватия глаголицата е била употребявана и през XIX век, като е известен и нейн шрифт, наречен хърватска ъглеста глаголица.

Глаголицата се употребява и днес. На нейна основа изобретателят Живко Желев е разработил и патентовал метод за маркировка и защита на банкноти, документи, изделия и стоки, наред с още десетки други приложения. През миналата година ООН е взела решение до края на настоящата всички оръжия и резервните части за тях да се маркират по този метод (виж вестник "Стандарт" от 15.06.2002 г.)

От друга страна, "защитата" на делото на братята Кирил и Методий би могла да се движи и по друга линия.

Азбуката на Светите братя първоапостоли действително отразява закони на Природата. В нея е закодирано цялото Вселенско Знание. Интересуващият се от доказателствата би могъл да потърси книгата на Христо Танев и колектив "АЗ-ът на българите и националните символи" или да се запознае с материал от повече от 120 страници по въпроса чрез "Интернет" (на адрес: <http://panaiotov.hit.bg/index.htm>).

Изследванията показват, че Кирил и Методий не са създали нова азбука, а са извършили писмена реформа, т.е. ние, българите, сме писмени и начетени от както свят светува, но дрешните "реформатори" се опитват (и за съжаление донякъде успяват) да създават повратни представи за цялата ни история.

Може да се проследи, че кирилицата и глаголицата са съществували винаги и (колкото и парадоксално да прозвучи) българският език е първоезик на човечеството, той е материализи-

раното Изначално Божие Слово. Така тезата за "плагиатство" от страна на Кирил и Методий се явява несъстоятелна.

Вече писахме за забележителната статия на д-р Светлозар Попов във вестник "Черно море" от 24.04.2001 г. "Кирилицата - българската азбука!" Става дума за това, че древните българи са наричали езика си "кириали", т.е. първосвещен.

Редица проучвания проследяват този език и неговата азбука назад във времето, когато те са станали основа на считаната днес за първа писменост - финикийската, а от там и на гръцката. Именно на тях се е кръстил болният Константин Философ в Рим, приемайки иночество и давайки обет за млчание малко преди очакваната си кончина.

Разбира се, редица моменти се нуждаят от допълнителни уточнения. Повод за размисъл ни дава, например, сведението, което новгородският свещеник Упир Лихий е оставил през 1047 г. върху свой ръкопис на кирилица с глаголически остатъци, а именно, че е направил преписа "ис коуриловице".

Така под "кирилица" от тогавашна гледна точка сигурно се е разбирало: "свещено(то) слово", "свещено(то) писмо", "свещена(та) азбука", която графически е това, което ние днес наричаме "глаголица". А думата "глаголица" е била най-общо понятие за азбука, писменост, писмо, "писменица", "буквеница". Или семантично: "средство за записване на живото говоримо слово"; от старобългарското "глаголати" - говоря.

Както казахме, кирилицата и глаголицата са се ползвали успоредно, но едната е по-скоро за "свещенодействие", а другата е по-пригодна за "ежедневна" употреба, т.е. ръко-

писането ѝ е по-лесно. С течение на времето обаче глаголицата (или същинската "кириали") е останала на заден план. Климент Охридски и патриарх Евтимий са следващите реформатори на българското писмо и слово.

А днешните наши псевдореформатори и техните чужди подстрекатели нямат друг избор, освен да се упражняват в софистика или да използват другата възможност - да застъпват тезата, че използването на латиницата у нас е вечно факт, наложен от съвременното световно развитие и че официализирането ѝ е неминуемо.

Вестник "24 часа" отново е начело. В същия си брой той е предоставил страница на небезизвестния Мартин Карбовски за статията му "Ето, нова азбука пристига". Твърдението - теза, е точно такова: "Българската латиница вече е създадена и е в употреба.

Авторът се опира на факта, че незнанието на немалко младежи да си служат с компютъра ги подтиква да използват... латиницата. Твърди също, че "никога няма да свикнем с двойната клавиатура" и че "с всеки ден нашата, кирилската, ще става все по-неудобна".

Как така, след като кирилският машинописен стандарт ("БДС") е ергономически повече от три пъти "по-бърз" от латинския ("QWERTY")?!

Проблемът всъщност е, че в училище няма кой да учи децата да пишат и ползват компютъра в пълните му възможности. Повечето се учат сами и взаимно в Интернет залите. Но как да се учат, когато съдържателите на тези по-скоро игрални заведения не се чувстват задължени да изпълняват законовите изисквания - да осигуряват възможност за работа на български език? Програми

да иска човек! Също и вносителите и търговците на компютърна техника не се интересуват, а няма и кой да ги контролира, че върху клавишите на клавиатурите трябва да са изписани и кирилските знаци. Какво остава тогава на едно незнаещо дете, което не ги вижда пред себе си, а трябва да ги налучква? Как ще му помогне дори наскоро преведената на български операционална система "Windows"? (То и това е една далавера! Виж статиите на Даниела Димитрова "Кабинетът подписал с Microsoft на тъмно" от 13.06.2002 г. и "Сделката с "Майкрософт" излизала по-скъпо" от 01.07.2002 г. във вестник "Монитор".)

Тогава (използвайки израза на Карбовски) "адаптивният национален гений" започва да приспособява кирилицата към латиницата. Или в случая това е като опит двигател от "Порше" да се съвмести с купе на "Трабант".

И каква се е получила "новата" азбука? Й = ii, У = Y, Ч = 4, Ш = 6, Щ = 6Т, Ъ = U, Ю = IY, дори КС = X и пр.

Ето това е "нашата латиница"; "интернетичната", на която се възлагат надежди да ни приобщи скоростно към "другата" Европа и въобще към "съвременния свят".

Но кой чужденец ще разбира надписите по улиците, витрините и пр., писани по този начин? А какви ли мисли ще се въртят при работа с нея в главите на машинописките и другите сега безпроблемно пишещи на "БДС"? Какви се струват нашите вестници и книги, изписани на тази "азбука"? (Читателю, тук не чуваш ли смеха на Жорж Ганчев?)

Впрочем, и други вече са се трудили по въпроса. Почти същият азбучен вариант е описан под името "методиевица" (някъде и "методица") във вестник "Монитор" от 12.11.2001 г. (виж статията "Новият български език настъпва" от Асен Сираков и Иван Владимиров).

Но за "такиви творци" вестник "Компютри" от 14-20.05.2001 г. е публикувал статия с недвусмисленото заглавие "Защо не пишем на кирилица, а се мъчим да надхитрим латиницата?".

И ние казваме, че проблем не съществува, а се симулира изкуствено.

Но някои не искат да ни чуят и на 09.06.2002 г. предаването на националната телевизия "Всяка неделя" даде високата си трибуна на г-н Карбовски и д-р Любомир Иванов за по-нататъшни разяснения по предложена-та "интернетична" (последният я именува и "карбовица").

Първият пък обясни, че още преди време, заедно със свои съмишленици, е разпространил тази си идея чрез списание "Егоист", на което знаем, че е един от главните списователи. Карбовски изрази отново мнението си, че "латиницата у нас е реалност, с която не може да не се съобразяваме" и подкрепи становището си с факта, че "още през 1999 г. е била приета официално с постановление". Но тъй като от една страна тя "настъпвала" невъзвратимо, а от друга, в този си вариант не била удачна, то неговите усилия са насочени към нейното оптимизиране.

Действително, съществува ПМС № 61 от 02.04.1999 г. за приемане на Правилник за издаване на българските документи за самоличност, публикувано в бр. 33 на "Държавен вестник" от същата година. В тази връзка, с оглед изписването на имената и другите данни във въпросните документи, включително и в международните ни паспорти и шофьорските книжки, е дадена като Приложение № 4 "Таблица за транслитерация на българската азбука в английската азбука с отразяване на стандартта ISO 9" (ISO - International Standard Organization - Международна организация по стандартизация).

На стр. 20

ПРИЛАГАНЕ НА МЕД ПРИ РАЗЛИЧНИ ЗАБОЛЯВАНИЯ

Лечение на рани

Медът се е прилагал в лечебната практика не само в миналото, той се използва в терапията и понастоящем. Например немският хирург Цайс по време на първата световна война при лечение на

разкъсани и замърсени (инфектирани) рани и изгаряния във всички степени, започнал да прилага мед вместо йод и винаги получавал добър резултат. В миналото опити, проведени

върху мишки, заразени с хемолитичен стрептокок, показали, че медът не само спира растежа на бактериите, но е и способен да ги убие. Тези експериментални изследвания обясняват причината за успешното лечение на рани с мед.

Немският учен Г. Люкке предложил лечение на инфектирани рани с мехлем от мед и рибено масло. Авторът изхождал съображенията, че медът действа благоприятно за почистване и заздравяване на силно замърсени рани, а рибеното масло влияе благоприятно на развитието на грануляцията.

Хирургът Я.М. Криницкий получил добри лечебни резултати от лечението с медено-маслен мехлем на 52 болни (12 с остеомиелит, 7 с хидроаденом, 3 с паранефрит и 30 с изгаряния). На основание на своите клинични наблюдения той дошъл до извода, че слагането на мед в раните води към рязко увеличение на съдържащия се в техния секрет глутатион, който играе важна роля в окислително-възстановителните процеси, протичащи в организма, в развитието на клетките и в заздравяване на раните.

Украинският лекар А.С. Будай прилагал мед за лечение на дълго незаздравяващи рани и язви. Авторът провел следното наблюдение: "Инвалид от Отечестваната война Ш., 25-годишен. На горната повърхност на гясното ходило - белег. В средата на белега се намира язва с размери 3 x 5 см, с дълбоко лъскаво и сивкаво гъно, с вяли овални краища. По гумите на болния, това състояние било непроменено през последните три месеца. Прилагали мехлема на Вишневски, светлинно лечение и други методи; подобрение не последвало. След слагане на мед в превръзка с мехлем, заздравяването на язвата настъпило след 22 дни".

Антибиотичните вещества в меда. влияят благотворно за заздравяване на рани. Под въздействие на меда се усилва притокът на кръв и лимфа към раната. Лимфата механично отмива бактериите, а фагоцитите усилено ги унищожават. При снемане на медената превръзка, може да се открият голямо количество фагоцитирани бактерии.

Лечение на заболявания на горните дихателни пътища

Прилагането на медени инхалации води началото си от дълбока древност. Особено добри терапевтични резултати са отбелязани при лечение с тези методи на заболяванията на горните дихателни пътища. Голям интерес

добрене. Следва да се отбележи, че всички тези болни до лечението им с медена инхалация, в течение на много време ползвали обичайното консервативно лечение, което не им донесло забележими резултати.

При инхалация медът действа не само на лигавицата на носа и гръкляна, но така също и на алвеолите на белия дроб, чрез които той попада в кръвта. По такъв начин медът оказва не само местно бактерицидно, но и общо укрепващо действие. Я.А. Кизелштейн грешно приписвал добрия терапевтичен ефект, получен в резултат на медените инхалации и на съдържащите се в меда витамини. В действителност в него се съдържа нищожно малко количество витамини. Затова ние решихме да изпробваме прилагането на 10- и 5-процентни разтвори на пчелен мед, обогатен с витамините С, В1, А. Получените резултати надминаха

всичко, даже най-оптимистичните предположения. Болните бързо се избавяха от своя недъг. Лечение с инхалации лесно може да се провежда и в домашни условия, но обезателно под наблюдение на лекуващия лекар.

Лечение на простудни заболявания

Медът е заслужил славата си на универсално противопростудно средство не само в чист вид, но и в съчетание с други хранителни продукти и лекарства. При простудни заболявания се препоръчва да се приема мед с топло мляко (1 супена лъжица мед на чаша мляко), с лимонов сок (сок от един лимон на 100 г мед), в топъл чай от комунига (на чаша чай от комунига - една супена лъжица мед). Добро средство е и сироп от сок на хрян и мед (съотношение 1:1). Следва да се напомни, че приемайки мед в качеството на лекарство при простудни заболявания е необходимо два-три дни да се спазва болничен или домашен режим, тъй като медът предизвиква силно потене. Особено полезен в това отношение е липовият мед.

Академик И.П. Павлов е дал следващото определение за простудата: "Медицината твърди, че простуден елемент съществува. А какво представлява той? Аз си представям, че това е специален гразнител на кожата от студа заедно с влагата; това специално гразнение води до възбуждане на задържащите нерви, понижава жизнеността на вашия организъм, на неговите отделни органи, белия дроб, бъбреците и др., и тогава всички видове инфекции, които винаги са в наличност и които, така да се каже, само не дават ход, чакат превес и предизвикват или нефрит, или пневмония и т.н.". Следователно, необходимо е да се повишава съпротивляемостта на организма, тренирайки и укрепвайки нервната система. За това голяма помощ може да окаже системното употребяване на мед.

Превод: инж. Бойка МАНЧЕВА
председател на Екоклуб "Горско начало",
с. Горско Сливово

ПОКАНА

На 22 февруари 2008 г. (петък) в гр. Кюстендил, в голямата зала на читалище "Братство", ще се състои премиера на авторския филм "Мистериите на Орфей" на поета, писателя и големия изследовател от Родопите Никола Гигов, с оператор Тодор Яльмов и продуцент Атанас Панчев.

Ще има две прожекции - от 16.00 часа за деца и от 18.00 часа за всички желаещи.

Вход свободен

представяват наблюденията, проведени от лекаря Я.А. Кизелштейн, при лечение на 20 болни с атрофични процеси на горните дихателни пътища. Авторът ползвал обичайните апарати за инхалация, приспособени за разпръскване на водни разтвори. Разпръсквали 10-процентен разтвор на пчелен мед. Всеки сеанс на лечение продължавал пет минути. От 20 болни само при двама не настъпило по-

дователно, необходимо е да се повишава съпротивляемостта на организма, тренирайки и укрепвайки нервната система. За това голяма помощ може да окаже системното употребяване на мед.

НАЙ-ТЕЖКОТО ОТ ВСИЧКИ ПРЕСТЪПЛЕНИЯ Е ДА СЕ ПРИВИКВА НОВОРОДЕНОТО ДЕТЕ КЪМ ГОТВЕНИ ХРАНИ

АТЕРХОВ

На всички трябва да стане ясно, че яденето на готвена храна е едно неестествено действие и бидейки причина за всички човешки болести, то е такъв страшен навик, че веднъж станал жертва на безмилостните му лапи, човек никога не може да се освободи от неговите нокти. **Тогава какво право има здравомислещият човек да вкарва тази храна в организма на едно новородено дете със собствените си ръце? Какво право има една майка да ограбва и разрушава органите на своето дете с храни, които са били изгорени, разрушени, убити върху огъня? Не е ли това най-грубото, най-безмилостното от всички престъпления, не е ли то по ефект едно брутално убийство? Аз самият убих моите две любими деца по този начин и напълно съзнавам колосалните размери на престъплението.**

В действителност всички родители - привърженици на храненето с варена храна са

убийци. В настоящия век никой не умира от естествена смърт. **Всички смъртни случаи са в резултат на болести, причинени от готвената храна, а хората, които учат децата си да я ядат, са техните родители.** Консумиращите варена храна родители трябва ясно да разберат, че отговорността за всяка болест и разстройството на децата им лежи изцяло върху техните рамене. Те трябва да преценят този въпрос най-сериозно, преди да продължат да следват своя обикновен погрешен курс. **Основните на всеки рак или сърдечен удар се полагат с**

първата хапка готвена храна. Отлично, в такъв случай нека да постоянстват в своите пагубни навици, колкото желаят. Но на какво основание те горят пълноценните сурови хранителни материали на едно дете, разрушават ги, лишават ги от най-съществени им съставки, превръщат ги във вредни вещества и тогава ги дават на бебето? Това нечовешко поведение към невинните деца, това варварство не трябва да трае дълго.

Няма никакво научно основание, което да не позволява на родителите да дават на своите деца житни кълнове вместо бял хляб, полиран ориз или макарони; мед вместо за-

хар; пресен сок от моркови, портокали, грозде, ябълки вместо мляко на прах; сурови плодове вместо компоти; орехи, бадеми, покълнал боб, грах и пр. вместо месо и мазнини. Чрез яденето на сурова храна децата се радват на здрав и щастлив дълъг живот, дока-

то видеоизменената храна ги води към болести и преждевременна смърт. **Бъдете уверени, че децата желаят сурова храна с цялата си душа.**

Детето изисква да получи суровините си в непроменено състояние и то има неоспоримо право на това. Лекарят или родителят, които не са лишени от здрав разум и съвест,

трябва да се съобразят с него без колебание.

Когато на 3-4-месечна възраст органите на едно бебе започват да работят неправилно, късогледният лекар предписва два, три

вида изкуствени витамини вместо хилядите субстанции, които са били изгорени върху огъня или в най-добрия случай препоръчва като лекарство няколко строго отмерени лъжици плодов сок и така успокоява собствената си съвест и съвестта на родителите на бебето. Защо едно дете би страдало от липса на витамини, ако неговата майка със собствените си ръце не е разрушила витамините, които се съдържат в естествените хранителни продукти?

Петър ЗАРЕВ

Всяко растение в своите корени, стебла, листа, семена и цветчета съдържа уникална комбинация от вещества, които образуват неговото етерично масло. Маслата се използват в ароматерапията, за да подпомогнат баланса и хармонията между тялото, разума и душата. Предполага се, че лечебният ефект се дължи на въздействието им върху хормоните и други биохимични съединения в човешкото тяло.

Употребата на етерични масла датира поне от 4500 г. пр. н. е., когато египтяните приготвяли от тях благовония и лекарства. Те свързвали парфюмерията с религията, като на всеки от многобройните си богове определяли собствен аромат. Жреците използвали етерични масла и при балсамирането и следи от подобни вещества могат да се открият в мумии на възраст около 3000 години.

Древните знания били съхранени от гръцки, римски и арабски лечители, чиито трудове не са загубили стойността си с времето. През XVIII в. етеричните масла намерили широко приложение в приготвянето на лекарства. Към края на XIX в. обаче станало възможно производството на много от тези екстракти по синтетичен път. Технологиата била по-евтина и по-лесна, отколкото извличането им от растенията, и използването на природни лекарствени средства започнало да замира.

Ароматерапията се възражда от френския химик Рене-Морис Гатфосе, който през 20-те години на

XX в. открива лечебните качества на лавандуловото масло. Това го вдъхновява да изследва антисептичните свойства на етеричните масла и през 1937 г. публикува първата съвременна книга за ароматерапията.

ИЗПОЛЗВАНЕ НА АРОМАТЕРАПИЯ В ДОМАШНИ УСЛОВИЯ

Преди да прибегнете към ароматерапия при симптоми, за които обикновено се обръщате към семейния си лекар, е необходимо да ви поставят точна диагноза. Етеричните масла са достъпни и процедури като инхалция, масаж и вана са удобни за провеждане вкъщи. Използването на маслата обаче е ефективно само ако те са внимателно приготвени и правилно съхранявани. Най-добрите се продават в шишенца от тъмно

стъкло с етикети, съдържащи латинското наименование на растението, инструкции за употребата му и ясно посочени противопоказания. Качествените масла обикновено са с надпис "истинско (или чисто) етерично масло" и се произвеждат чрез дестилация на водна пара или се извличат от натурални (логично чисти) растения. Купувайте масла от надеждни източници (потърсете съвет от ароматерапевт) и ги съхранявайте на хладно място в плътно затворени шишенца от тъмно стъкло. Съставете списък на всички масла, които помагат при вашите заболявания, а след това изберете най-подходящите.

Преди да използвате някое от тях за масаж или вана, го разтворете в подходяща основа. Смесете маслата с основата или лосиона според указаните пропорции. Предварително може да пригот-

вите смес, достатъчна за няколко процедури. Ако състоянието ви не се подобри, се консултирайте със специалист.

Инхалация: Това е най-краткият път етеричното масло да попадне в кръвта. Съществуват два лесни начина:

- Поставете няколко капки от избраното етерично масло върху кърпа, поднесете я към носа си и вдишайте.

- Добавете 1-2 капки етерично масло в купичка с гореща вода, покрийте главата си с хавлиена кърпа и вдишайте изпаренията над купата в продължение на не повече от 5 минути.

При нужда повтаряйте процедурата до 3 пъти дневно. Има и още един начин - използвайте избраните от вас масла в паров инхалатор. Имайте предвид обаче, че така ще вдишате много по-малка доза, затова той е подходящ за подобряване на настроението или за успокояване.

Вана: Потапянето във вода, към която сте добавили етерични масла, е един от най-простите начини за поемането им от организма.

- Използвайте около 10 чаени лъжички основа, към която сте разтворили етерични масла според указаните пропорции. Ако капнете маслата във ваната без основа, те ще плуват по повърхността на водата и лечебните им свойства ще намалеят.)

- Разбърквайте водата, за да се разпредели маслото равномерно.

- Затворете вратата и прозорците и се отпуснете във ваната за около 10 минути.

СВЕТЛИНАТА - МЯРКА В ЖИВОТА

Цветана
КАЧЕРИЛСКА,
Троян

Духовното учение на Петър Дънов се гради на три основополагащи принципа: ЛЮБОВ! МЪДРОСТ, ИСТИНА. Техен носител е СВЕТЛИНАТА, чрез нея е възможно проявяването им във Вселената.

Според физиците светлината е електромагнитно трептене, което може да се преобразува в друг вид енергия, а Учителя Бейнса Дуно твърди, че светлината е творчески акт на Великата Природа, която разграничава битието от небитието. Тя е произвела всички живи форми.

СВЕТЛИНАТА Е СИНОНИМ НА ДУХОВНОСТ И СЪДЪРЖА МОЩНА ДУХОВНА ЕНЕРГИЯ С БОЖЕСТВЕНИ ВИБРАЦИИ.

СВЕТЛИНАТА Е ОСНОВНА МЯРКА В ЖИВОТА, защото степента на развитие на всички същества зависи от качеството на светлината, която те притежават. Тази мярка се отнася и до човека. Учителя Дънов пише: "Човек от човека се различава по своята светлина. Но той може да бъде проводник и на тъмнината. За ха-

рактера на човека, за неговата интелигентност, за неговата духовна висота се съди по качеството и количеството светлина, която той възприема и проявява. Човек се познава по светлината на своя живот."

ЧОВЕКЪТ Е ПРОВОДНИК НА СВЕТЛИНАТА. Светлината и тъмнината са две сили, които окултната наука разглежда като еднакво необходими в света. Едната сила стимулира човека към деятелност, знание и мъдрост, а другата го ограничава, като му дава възможност за почивка.

Когато говори за духовното проявление на светлината, Петър Дънов я назовава ВИДЕЛИНА. "За да може човек да възприеме и разбере виделината, трябва да има духовно зрение". Тогава пред

него ще се открие един необятен свят, трептящ от най-меки, най-нежни, най-красиви цветове, които изпълват душата като живи струи. "Светлината, която възприемаме на физическия свят, е само едно отражение на виделината."

ДУХОВНАТА СВЕТЛИНА Е НОСИТЕЛ НА ДОБРОТО, ИСТИНАТА И ЛЮБОВТА. В своите беседи Учителя твърди: "Хората на Истината работят във виделина, а тези, които не поддържат Истината, работят в тъмнина. Ако ние искаме да влезем в областта на Любовта, там никаква тъмнина не трябва да има. Сегашният живот се нуждае от хора, които носят запалените факли на Истината. Както звездите светят на небето, така и хората трябва да бъдат

малки свещи. Някои са подобни на Месечината, други - на Слънцето. Има едно слънце в човека, това е Божествената мисъл."

Здравето на хората зависи и от това как възприемат светлината и слънчевите лъчи. Учителя препоръчва да се наблюдава дъгата, защото тя съдържа най-хубавите и естествени цветове. Пентаграмът пък символизира петте добродетели и съответстващите им краски: Любов - розов и червен цвят. Мъдрост - жълт. Истина - син. Правда - зелен. Добродетелност - портокалов. Ако човек е пристрастен и обича само един цвят, нарушава хармонията. Заедно съединени, те образуват дъгата.

Безценните знания за цветните лъчи на светлината, дадени ни от Учителя, подпомагат усилията ни за духовно израстване, за придобиване на определени качества на характера и за лечение. Всеки цвят съответства на някой от дните на седмицата, на планета от Слънчевата система, на дадено число, на музикална нота.

Червеният цвят съответства на нотата "до", на числото 9, на планетата Марс, на втор-

ник. Дава жизненост, употребява се при меланхолия, анемия.

Портокаловият цвят съответства на неделата, на Слънцето, на музикалната нота "ре", на числото 1. Действа лечебно, дава подтик за проява. Страхът се лекува с портокаловите лъчи.

Жълтият цвят се свързва със сряда, с Меркурий, с нотата "ми", с числото 5. Цвят на интелигентността. Изглажда спорове и недоразумения, внася вътрешно равновесие на мисли и чувства.

Зеленият цвят съответства на понеделник, на Луната, на "фа", на числото 2. Подпомага растежа, развива въображението, влияе на религиозните чувства, усилява волята.

Яносиният цвят се свързва с Юпитер, с

четвъртъка, със "сол", с числото 3. Способства развитието на възрастта, справедливостта, добротворчеството. Влияе добре при обезсърчение и при нервни заболявания.

Небесносиният и розовият цвят са на Венера, на петъка, на "ла", на числото 6. Това са цветовете на идеализма, духовния подем и любовта. Подпомагат общуването с противоположния пол и развитието на творческите заложби.

Виолетовият цвят съответства на съботата, на Сатурн, на тона "си", на числото 7. Влияе на логическото мислене, упоритостта и властта.

За работа с цветните лъчи на светлината Учителя ни е оставил специални текстове, взети от Божието слово. Визуализацията на определен цвят и четенето на цитати от библейските книги дават сигурни резултати в духовната практика на хората, устремили се към нравствено усъвършенстване.

Според Петър Дънов Светлината е външна дрека на живота и емблема на всички блага. Където отсъства тя, се раждат горчивини.

27.12.2007 г.

НЕУСПЕХ - ГРЯХ - ВИНА - СТРАХ - НАКАЗАНИЕ

(СИЛВА МЕТОДЪТ)

Последвах го в коридора, шмугнах се след него в кабинета му и седнах право срещу него. Исках да го попитам за едно-две от най-неясните ми неща.

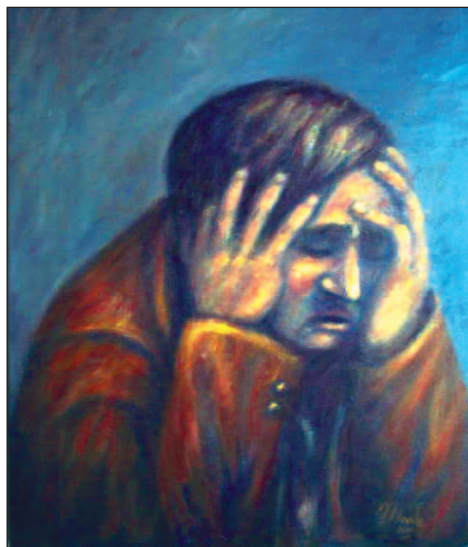
- Какво е вината? Как можем да се отървем от нея? Как по-точно мога да се отърся от чувството за вина, което е в мен? Не е ли вината вид страх?

Бърт ме погледна с игрив блясък в очите и се усмихна широко:

- Защо, Уве, имаш чувство за вина?

- Да ти кажа...

- Спокойно - засмя се той, - спокойно. Ще ти обясня какво е вината, но първо ще ти разкажа една история за един Дзен будист - стрелец с лък, когото познавам. Да кажем, че се казва Саймън Азим. Част от неговото религиозно обучение е да стои пред една мишена, стрелата е сложена на лъка, тетивата - опъната, лявата му ръка - изпъната, насочва стрелата напред. Пръстите на дясната му ръка опъват тетивата, стрелата се придържа от палеца и показалеца. Основната на палеца докосва дясната му буза. Саймън стои в тази поза и релаксира, наблюдавайки с трето си око /фантазията му/ стрелата да се отдалечава, докато тя и центърът на мишената не станат едно

цяло. Когато види стрелата в центъра на мишената, тогава отпуска тетивата. Стрелата излита и лети право и точно в целта.

Ако се случи Саймън да пропусне центъра на мишената, ако не уцели целта, той се чувства прегрешил. **Неуспехът е грях. След неуспеха и прегрешението трябва отново да се повторят действията правилно.**

Това вътрешно желание се нарича вина. Чувството се създава естествено, за да те накара да повториш погрешното действие правилно. Естествената полза от вината, тази да се поправи дадена постъпка, е едно от нещата, които

отличават човешкото съзнание от много по-примитивните схващания на животните.

Когато чувстваш, че не си успял някъде със своето действие, предлагаш да поправиш неуспеха. **Неуспех: грях Вина: желанието да поправиш неуспеха.**

Говоря за цели, които си поставяш ти самият. Говоря за грехове, които ти самият си извършил. Вината, която си създал, неулучвайки поставената от самия теб мишена, е лесно да се премахне. Вината в този случай е естествен и благороден импулс към правилната посока. **Премахваш я, като повториш действието правилно. Това е естествен грях и води до естествена вина.**

Съвсем другояче стоят нещата с вината, която чувстваш за някой забравен от преди време грях, който ти е бил натрапен от някой друг - за нещастие това е вината, която вади душата на по-голямата част от човешкия род. Такива грехове, определени от други, са: грехът да ядеш определена храна в определено време; грехът да не ядеш определена храна в определено време; грехът да правиш любов; грехът да палиш или да гасиш лампа в определено време; грехът да излизаш на студено без палто; грехът да не изядеш цялата храна в чинията си; грехът да изяж-

даш цялата храна в чинията си. И така нататък...

- Какво имаш предвид с "греха да гасиш или палиш лампа в определено време"? - прекъснах го аз.

- Уве, в някои религии - в повечето, в една или друга епоха всяко от действията се е считало за грях. Трябва само да почетеш средновековна история, за да видиш колко невероятни могат да бъдат нещата. Дори и днес, при отделни религии е грях да палиш или гасиш осветлението в определени часове. Сигурно знаеш, че за някои хора да ядат месо в петък е грях, за други то по принцип е грях. Не искам да изброявам всички грехове, определени от религиозни служители - ще ни трябва една отделна книга, за да ги опиша. И не само различните религии обявяват различните грехове. Догмата за престъпването на етичните закони може да произтича от много други източници: родителите, учителите, обществата и правителствата, изброявам ти само няколко. Колкото повече страхопочитание и респект изпитваш към източника на греха, толкова по-силен е неговият ефект.

- Предполагам - казах, - че ефектът от греха е вината.

- Да. Тази вина обаче в повечето случаи не може да се изкупи с правилно повтаряне на действието, както правел Дзен-стрелецът.

НЕУСПЕХ - ГРЯХ - ВИНА - СТРАХ - НАКАЗАНИЕ

Например, ако изядеш нещо по време, в което не е трябвало, как ще се върнеш, за да поправиш стореното? Как "отяждаш" нещо? В този случай вината, която принципно би те накарала да повториш действието правилно, не може да произведе естествено желанието резултат. Сега имаме само **грях, неуспех в уцелването на мишената, и вина - подтик да поправим неуспеха.** Грехът остава: не успяваш. Какво става с вината? Не си се отървал от нея, защото няма начин да извършиш отново действието правилно и така тя расте ли расте, събирайки бързо една потисната, но активна енергия, една насъбрана сила. Какво става, когато задържаш нарастващата сила?

Замислих се за миг.

- Ще ти кажа: ако потиснеш цялата тази сила и тя продължава да расте, ще се стигне до голям взрив.

- Точно така. Това е абсолютно вярно. Идва един момент, в който увеличаващата се вина намира най-накрая изражение във вид взрив. За нещастие за повечето хора двойката комбинация грях-вина в действителност е тройна. **Когато чувстваш, че си съгрешил - изпитваш вина. Начинът да се елиминира вината е чрез наказанието.** Уве, от всички хора на тази земя, кой е най-подходящ да определи наказанието ти? Кой знае всичките ти страхове, целите, перспективите на твоите възможности, желанията ти? Кой те познава най-добре?

- Ами, вероятно аз самият.

- Да, ти. Тогава кой ще е най-подходящият да ти наложи наказанието?

- Аз самият. Няма ли някакъв начин да избегнем това наказание или поне да го облекчим? Знаем, че логично не искам да живея, наказвайки себе си. Мисля, че болестите и неуспехите са двата най-разпространени вида наказание.

- Да, това са все примери. Логично, никой не иска да се самонаказва. Нещата обаче не са толкова прости. Повечето грехове се програмираат в много начален период, по време на детската ни възраст или дори и преди нея. Обикновено те са програмирани от личност с власт, която много уважаваме. Това е лицето, което раздава добрите неща, като сигурност, обич - когато сме добри, и ги ограничава, когато не сме. Например, когато не сме послушни или когато прегрешаваме. Това лице, което има власт, оформя нашето съществуване като дава или взема доброто. Детето се научава бързо, че ако прави нещо, което лицето смята за лошо, ще бъде подложено на някакъв вид наказание.

Очакването на наказанието, след една погрешна постъпка, се превръща бързо в част от развитието на детето. Когато то порасне, дори и лицето с властта да не е там, наказанието продължава да съществува, защото съществува очакването за него. Сега не се задоволяваме с лицето, имаме властта, а с нещо много по-отвратително: очакването на наказание. Знаем, че страхът е негативно очакване. **Ако чувството за вина съдържа и очакването на наказание, то естествено ще я превърне в негативно очакване и тогава можем да кажем, че страхът и вината са синоними.**

Питах как да отхвърлиш чувство-

то за вина. Знаеш техниката, с която първо отслабваш страха и после го отхвърляш. Същата техника се използва и за чувството за вина. **Навлизах в алфа ниво и, използвайки фантазията си, поправяш твоето прегрешение. По този начин можеш да извършиш действието правилно.** Въпреки че всичко това го вършиш субективно, една малка част от отрицателната енергия се отделя. Повтаряйки техниката колкото пъти смяташ за необходимо, отслабваш необходимостта от наказание.

Запомни, Уве, че има само две причини някой да иска да ти внуши чувството за вина. Първата е, за да те накаже, а втората - за да те контролира. Искаш ли да бъдеш наказан?

Поклатих глава.

- Искаш ли да бъдеш контролиран?

- Не - отсякох категорично.

- Да обобщим. **Когато чувстваш, че прегрешаваш и не знаеш никакъв начин, за да се върнеш и да поправиш своя грях, натискът и напрежението за повторение се увеличават. Постепенно напрежението /чувството за вина/ концентрира енергия. Енергия, която не може да се освободи от себе си по естествен начин, и така се създава един порочен кръг.**

Напрежението за повторение /чувството за вина/ е последвано от наказание. То освобождава част от енергията и напрежението намалява; чувството за вина - също. И кръгът се затвара.

Напрежението за повторение, след като пак сме се провалили, нараства до момента, в който някак си се освобождава чрез наказанието. Виждаш как в действителност наказанието функционира като един вид изпускателен клапан, който освобождава частично енергия, за да предотврати взрива.

Ако вместо наказанието използваш своята фантазия, за да се върнеш назад до началното събитие и да го поправиш, намаляваш отрицателната енергия, без да задействаш наказанието.

Уве, нека за момента оставим тази тема, докато стигнем до **синдрома грях-вина-наказание** и с другите курсисти. Искам да почувстваш силата на енергията, която цялата група може да концентрира. Искам също да усетиш чувството на препрограмирането в алфа нивото.

Изпрати ме до вратата и каза:

- След малко ще се видим.

Вървейки бавно по тъмния коридор обратно към залата, в ума ми се въртяха неспокойно всички тези нови представи и схващания.

Не би трябвало да има нищо ненормално в едно първично чувство за вина. Може да се сравни с навигационната система на една ракета, която сигнализира, когато ракетата се отклони леко от курса. Ако компютърът на ракетата функционира нормално, ще установи, че е необходимо допълнително възпламеняване на двигателите, за да се върне тя обратно към правилния курс, и бързо ще пристъпи към нужната поправка. Летежът на ракетата е една непрекъсната серия от грешки и поправки и, ако всичко работи правилно, тя ще падне в точката, която е програмирана да уцели - също като стрелата на Дзен-стрелеца.

Ако се замислим, животът е серия от проби и грешки, които не се различават много от полета на ракетата. Въпросът значи е: защо превръщаме в страх отклонението от курса или погрешния сигнал - страх, който ни гризе отвътре, без да намира изход, и вреди на организма ни?

Точно се настаних на мястото си и Бърт влезе. Седна на високия си стол и продължи оттам, докдето беше стигнал.

Основните точки, на които обърна внимание, бяха, че **страхът и неговата първа братовчедка - вината, често отслабват или потискат имунната система на организма.** Видяхме преди това, че един здрав човек със здрав ум би трябвало никога да не се разболява, защото подсъзнателно контролираният имунитет на организма защитава непрекъснато тялото. Ако този механизъм отслабне и очакваните му функции се забавят, тогава бързо се появяват опасни микроби и резултатът е болест. Друга възможна последица от излъчването на погрешни сигнали е лошото функциониране на отделните органи. Това, на едно по-дълбоко ниво, може да доведе до безредно и неконтролирано развитие на клетките и рак.

Друг близък роднина на страха е гневът. Много пъти гневът е пряк резултат от страха. Често пъти поредицата е следната: първо - страх, после - гняв, след тях - чувство за вина /може би, причинено от гнева - или по-често - от действията, предизвикани от гнева/.

Глукакът, който рязко ни се изпечва на пътя с автомобила, ни стресва - един моментен страх, напрежението от който може да варира в широки граници. Когато тази емоция утихне, почти винаги я следва гневът: ругаем този кретен, заплашително размахваме юмруци, някои ще настъпят газта и ще го задминат, започвайки смъртоносен дуел, които поставя в опасност всички на пътя. Когато гневът ни напусне, следва чувството на вина заради толкова гневната ни реакция. /Интересно, какво има в тези автомобили, че така лесно изкарват лошотията на повечето хора?/

Реакцията от страха в един такъв момент е много силна: тя е част от основния механизъм за оцеляване. **Чувството за страх прилича много на обявяването на извънредно положение.** Рязката маневра на автомобила отпред означава възможен сблъсък и, понеже изначално сме много добре програмирани за възможните последици от подобна катастрофа, естественият механизъм за оцеляване се задейства автоматично в сложна подготовка за посрещане на най-лошото. В резултат на този механизъм се намалява и необходимото ни време за реакция, което в такива моменти обикновено ни спасява от сблъсък.

В този случай страхът е бил много важен. Имало е една определена причина и организъмът е взел всички необходими мерки, за да се справи с нея. Гневът обаче е безсмислен. Анализирайки логично случката, лесно стигаме до заключението, че този глукак, който е предизвикал цялата опасна ситуация, е шофирал без да се замисли - нищо лично или преднамерено.

Това, разбира се, не оправдава такова каране и виновният би трябвало да бъде глобен за опасно

шофиране. Въпросът обаче е, че нашият гняв не е бил нито необходим, нито смислен. Отново имаме нещо подобно на ситуацията със страха, която разгледахме преди малко, където "бий се или бягай" също не е ефективен изход.

Бърт се изправи:

- Едно от първите неща, които разбрах на семинара "Контрол на ума", беше безсмислието на гнева. **В 99% от случаите, когато някой ви ядоса, и през ум не му минава, че действието му ще има такъв ефект върху вас. Онова, което го е занимавало, са били собствениците му мисли, че стореното в момента - от негова гледна точка поне - е правилното.** Това не означава, че е имал право, а че си е мислил, че има.

Когато осъзнах това нещо, си създадох програми срещу гнева. Честно ви казвам, че през последните години изобщо не съм се ядосвал.

- Бих искал да разбера, как сте успели - чу се един глас откъм прозореца.

- Има различни методи... Ще ви покажа сега един, за да добиете предварителна представа какво ще правим през следващите дни.

Един от тези методи, използва техника, наречена "Мисловен щит". Това е нещо, което вие самите предварително ще си програмирате да използвате. В последствие при нужда ще можете да поставяте бързо един прозрачен, но непропускаем щит - като едно дебело стъкло - между вас и човека насреща. Има много варианти на тази техника: може да си представите стъклен буркан или колба - от тези, които използват учените, или полиетиленова завеса за баня, която ви обвинява, възпирайки всички негативни чувства, но пропускайки всичко останало.

В семинара преди няколко месеца имах една полицайка, чиято работа беше да обикаля по цял ден с триколка и да глобява за неправилно паркиране. Никога не съм си представял какви ругатни чувам тези хора от разярените си "клиенти". Беше много подтисната от отношението към нея из улиците и аз я научих на техниката "Мисловен щит".

На другия ден дойде засмяна и доволна от опитите си с щита. Някои шофьори направо излизали от кожата си заради глобите - както обикновено, но тя вече слагала на ум предпазващия щит. Вместо да им отговаря, им се усмихвала.

- Един възрастен господин - каза ми тя - така се ядоса, че започна да крещи - а аз само му се усмихвах. Колкото повече се усмихвах аз, толкова повече се ядосваше и крещеше той.

Това е много съществено. **Когато отказваш да попиеш отрицателната енергия, с която те залива някой, изглежда тя се връща и "облива" самия него. Тя му влияе, в резултат на което той се ядосва все повече.**

Както виждате, цялата тази история за страха, вината и гнева минава под общото заглавие, което обявихме: "Умствено разчистване". За момента знаете две места, където да поразчистите: миналото, включващо преживяното, и настоящето.

Уве СЕХЕСТЕД
Из "ВСЕ ПО-ДОБРЕ
С МЕТОДА СИЛВА"

ОПИТЪТ ДА БЪДЕ ЗАМЕНЕНА КИРИЛИЦАТА С ЛАТИНИЦА

ЕЗИКЪТ И ПИСМЕНОСТТА КАТО ОБЕКТ И СРЕДСТВО ЗА ПСИХОТРОННО ВЪЗДЕЙСТВИЕ

От стр. 15

Не ни е известно някой да ни е питал - официално и на полагащото се между държавно равнище - за изготвянето на такъв "международен стандарт", в който Ъ и Ъ се изписват като кавички и апостроф, а редица букви, като Ж, Ч, Ш, Щ, Ю и Я, са с някакви "коронки" и различни по форми "ъгълчета", "монтирани" над съществуващи в латиницата букви. Нито пък е ясно дали и как тази "ISO-ица" (не звучи ли като "усойница"?) се "вързва" със съществуващите компютърни кодови таблици, с клавиатурата и с десетопръстната система за машинопис ("БДС").

В противовес на тази азбука (в паралелна графа от приложението-таблица) е приет и "по-нашенски" вариант, над който д-р Иванов каза, че е порботила Българската академия на науките и при който Ж = ZH, З = Z, Й = Y, Ц = C, Ч = CH, Ш = SH, Щ = SHT и пр.

И двамата гости на предаването обявиха, че това било "началото на края на кирилицата".

Поспориха един през друг - не се разбира за какво, но разбрахме, че "тези дни в Русия е бил приет закон за защита на кирилицата". Беше изразено и становището, че "у нас тези въпроси трябвало да се решават в Народното събрание в Комисията по въпросите на гражданското общество".

Така от решаването на една задача със сравнително ограничен и ясен обхват (става въпрос за личните документи, с оглед ползването им в чужбина) се прави изводът, че латиницата вече е официализирана у нас, а ползването ѝ от някои при работа с компютър (независимо в какви варианти) се оценява като трупане на практика в тази насока, правен

още я неотменима в близко бъдеще.

Нима изписването на уличните табели от десетилетия е водило след себе си въпроса за промяна на азбуката ни? И преди международните ни паспорти бяха на латиница. (Е, тогава френският беше "по-международен", а сега май английският е по-п-Етимен за такъв...)

Къде е тогава проблемът?

През следващите дни потърсих информация за споменатия руски закон за езика, но нали сега Русия вече не е братска страна... Все пак, броят на вестник "Русия" от 14-20 юни помести интервю с акад. Людмила Вербицка - специалист по руски език и литература и ректор на университета в Санкт Петербург. Самото заглавие ни напомня за Паисий: "Родният език опазва нацията".

От интервюто разбираме, че "руското общество е вече твърде разтревожено и търси изходи за съхраняване на езика". А проблемите са по същество същите, както и тези на българския език - чуждите и просторечията. Но пък в Русия работи Съвет по руски език! Самата съпруга на президента - Людмила Александровна - е също филолог, никак неравнодушен към езиковите проблеми, но и съпругът ѝ Владимир Путин "добре разбира, че съхраняването на националния език е в основата на националната сигурност". Вече имало подготвени два варианта за закон за руския език, които в най-скоро време трябвало да влезнат в пленарна зала.

Впоследствие чрез "Интернет" (на адрес <http://www.legislature.ru>) бе открит текстът на проектозакон "за руския език като държавен език на Руската федерация". От неговите обсъждания, състояли се на 22.10.2001 г. в руската Дума, става

ясно, че той е бил предложен от 24 депутати от всички парламентарни обединения и групи, но не се ползвал от подкрепата на Държавно-правното управление към Президента на Руската федерация, тъй като "имал декларативен характер" и най-вече - "нямал самостоятелен предмет на правно регулиране"! Протоколно са документирани и фактите, че "руският език вече е поел и поема върху себе си ударите на глобализацията", като една част от тези удари са "под формата на предложения за преход към латиницата като основа на световната компютризация". Отчита се, че "заг това се крият икономически и политически интереси".

Ние също отдавна се застъпваме за приемането на Закон за българския език, така както таква отдавна са в сила във всички страни, към които вече повече от десетилетие обръщаме погледи, изпълнени с упование за бъдещето.

Малка стъпка в тази насока е завишаването на санкциите в Наредба №23 към Закона за храните, в която и преди съществуваше разпоредбата, че информацията върху опаковките трябва да бъде на български език, но спазването ѝ се опровергава от всеки поглед по щандовете на магазините (виж статията от Даниела Димитрова "Глоби до 1000 лв. за търговия на храни без новите етикети" във вестник "Монитор" от 13.06.2002 г.).

Все още можем и сами да се защитим. Няма ли да ни е неудобно, ако пак стане така - Русия отново да ни осъждава? Този път от духовно иго. Нека вземем пример и сами да се оправам. За да не бъде кирилицата храненица в собствената си родина.

Орфей в ада, худ. Жан Ресту, 1763 г.

Румяна РУСЕВА

Когато говорим за вливане на българското духовно и културно наследство в западноевропейската култура, неминуемо се изправяме пред необходимостта да разглеждаме тези въпроси в един по-дълбок исторически контекст, а именно връзката на българското поколение с неговите източни корени, криещи се в подножието на Алтай и Хималаите, както и древните хиперборейски родове. Древните ведически текстове са запазили спомена за изгубеното кралство на Пандавите и дългогодишната битка на законните князе за придобиване правото им на първородство при кралското им унаследяване.

Какво се е случило с онези предци, носители на космическо знание, че са били принудени да понесат исторически катаклизми и доведат своята мъдрост от натрупан опит до нас? Защо са загинали толкова големи и силни цивилизации, оставили своето наследство сред купищата изгорени книги на Александрийската библиотека? Съвременен прочит на историята може да ни открие стъпките, които бихме следвали, за да възстановим изгубеният идеал за "Небесното царство".

Днес сме изправени пред необходимостта да изградим една нова култура на сърцето, която да прегърне хората като предани синове и дъщери на Небесния ни родител.

Свидетели сме на още по-големи престъпления и непреодолими пропасти, дялящи съвременното потомство от своя Създател. Натрупаните през вековете грехове на индивидуално, семейно, родово и национално ниво още повече притискат и пренапрягат съвременния ни живот и правят трудно предвиждането ни напред. След Втората световна война на Запад се възцари стагнация, която уплетя западния човек в мрежите на отчуждението и деперсонализацията. Кой съм аз? Кой и къде е хаяинът? Сигурно го няма или е някой друг? - четем в драматургията на абсурдистите. И ако интересът към произведенията на Р. Тагор спада след 20-те години на XX век, то е именно поради това откъсване от идеята за смисъла на живота. Има ли Амаргедон или не? Кой е Антихристът? Има ли Бог и защо най-после не се намеси? Или както казват героите на английския драматург Харолд Пинтър "А може би има двама хазаи"...

Според голяма част от богомилите произходът на злото преди всичко е вторичен и един ден хората ще могат изцяло да се върнат при Христос - защото преди всичко Той е както справедлив, така и човеколюбив и няма да допусне "да погине нито един".

Светът на материалните желания, на папи, патриарси, царе, боляри, политици, както и всички други - роби на суетното си желание за власт и благополучие, е свят на злото, проникнало в душите и сърцата на хората. Защо Великата богиня майка е трябвало да установи Своя култ с цената на такива жертви, както в храма на богиня Изуга царицата жрица е приемала т. нар. помазан цар с полагање на кръвен данък - за да отвори вратата към отвъдното и да възкреси духа на мъртвите.

Защо е било нужно такова нечовешко страдание при разкъсване на тялото на Орфей от пияните дионисиеви поклоннички и можем ли да наречем такава смърт глупава и безсмислена? Затова ли, защото Орфей е искал да остане верен на своята съпруга, макар и тя да била вече в отвъдното. Случайно ли Орфей се обръща по пътя от ада, за да се увери за любимата си, или потъването на Евредика в царството на мрака е било безвъзвратно? Какво ни говори това отиване на Орфей в ада и неоспоримият факт, че е дал новото учение на любовта към всичко живо.

Така нареченият катабазис - слизането на посветения в ада е логическо продължение на орфическото учение у богомилите, а именно, за силата на любовта и саможертвата като естествена нишка в християнската вяра на съвършените, посветили си живота в предано служене на целия човешки род. "Съвършеният" богомил не бил просто странен мърморко с чудодейни качества, а преди всичко "добър" човек, или "чист" в мислите и сърцето си. Така катарите, преведено от гръцки, наричали себе "чисти" и привличали съмишлениците си - те вярвали в неизмерната любов на Исус Христос и нейната неограничена способност да прощава и дарява хората с нов живот. Тази сила на вярата им позволявала да се чувстват едва ли не като братя, синове или дъщери на Бога. В изследването на Г. Василев "Българските богомилски и апокрифни представи в англоезичната средновековна култура" има

Орфеизъм, богомилство, европейски ренесанс

яркото присъствие на образа на Христос Орач, дошъл от "Повест за кръстното дърво", където "благодатта да станеш добър човек е най-голямото приближение към Христос" (У. Лангленд). Усещането за напълно преобразения свят при сливането на Сина Божия се вижда от една пълна версия на втора част от Никодимовото евангелие - сливането на Христос в ада, където богомилите и катарите изразяват своята идея за освобождението на всички души от ада, за разлика от ортодоксалното тълкуване, че се освобождават всички души, "които са живели достойно и умрели преди идването на Христос, т.е. патриарси и пророци".

В едно такова духовно семейство, където тече живата вода на любовта, се ражда и духовната култура на сърцето. За пръв път широката провансалска култура обхващала ценностите, характерни за тази част на световното обществено съществуване, без да поставя или пренебрегва някоя от тях поради догматични съображения. Тази пълноценност на културите надминавала границите на религиите, превръщайки се в основа за свободата на съвестта, тъй плашеща папската институция. Поезията започва да се счита за качествено социално осъществяване. А славата на трубадурите се изравнява с положението на аристокрацията. Така в Прованс се създава нов позитивен образ на съвременния човек, който прилага качества и способности без предварителни ограничения. Идеалният тип характер бил наречен "паратидж", което означавало чест, добър характер, равенство, уважение към човешката личност, както за себе си, така и за другите. "Паратидж" се прилага във всички области на политика, религия, чувства. Същата категория се определя още като благородство на душите. Куртоазната любов се превръща във възхвала на онази любов, при която се чувстваш най-свободен и обичан, най-спокоен и насочен към висшите сфери на чистия дух. В миговете на страдание и провали единственото нещо, което остава близо до теб и разкрива своята най-дълбока същност чрез мълчаливо разбиране и тих нежен глас, е Сърцето, част от двойствената характеристика на Бог.

Народностният характер на легендите за крал Артур говори и за разбирането на техните создатели, че благородството на характера и чистотата на сърцето и душата не е притежание само на крале, папи и дори духовни водачи. Дори напротив, става така, че те именно не успяват да докажат силата на своя дух и извършват често предателства спрямо своя народ и държава. И ако крал Артур, Ланселот или Гуйн стават жертва на страстите си, то скромният Пърсифал или "хубавият непознат" достига до Све-

Уилям Шекспир (1564 - 1616)

щения Граал, спасявайки омагьосана кралица - дракон. И тук, както подчертава Михаил Иванов в книгата "Сексуалната сила на крилатия дракон", се появяват повествованията за храбри принцове, превърнати в жаби, за рицари лебеди, които бродят из Пъстри земи, и за принцеси на Граала, заключени в кули или приспани за стотици години. Във всички тях тече една и съща фабула, според която принцесата е недостъпна по силата на някакво ограничение (упоена, затворена), за принца, който трябва да я открие и освободи, за да запази династията и да продължи рода. Тези приказки са оцелели, защото дълбоко в психиката на човека от Запада е вложено едно унаследено вродено съзнание, че Граалът (символизиран от Изгубената невеста) трябва да бъде открит, за да възвърне Западът своето плодородие.

Така трубадурите пеели своите песни за черната мадона, изоставена и тъгуваща по своите изгубени деца, защото нейният съпруг, младоженецът, не е на земята да довърши своето дело. И ако богомилите и катарите критикували църковните бракове, то те насърчавали отречението и участието на жени в свещенослуженията, подчертавайки равнопоставената позиция на жената с мъжа. Тъкмо затова е такава вярата им в Мария Магдалена, носеща Христовата кръвна линия. Така Светия Граал се превръща в символ на истинската любов, пречиствена още в утробата на избраните от Бог жени (бременната Мария Магдалена с потира в картина на Караваджо).

След албигойските походи на папа Иннокентий през XIII век провансалската култура затихва и Европейският ренесанс разцъфтява в Италия с Божествената комедия на Данте и образите на Джото. Постепенно духовната вълна се пренася в Германия и Англия, където намира своята кулминация в творчеството на Шекспир. Това е така наречената Елизабетинска епоха в Англия, след като кралица Елизабет, пос-

ветена в протестантската вяра, успява да наложи религиозна толерантност между протестанти и католици. При съпоставка на отговорите на английските лоларди в съда с тези на богомилите, според изследването на Г. Василев, ясно личи тясната връзка между двете течения. Лолард идва от немския глагол "лollen", означаващ "мрънкам си" - ясен белег за навика на богомилите да са в непрекъсната молитва. При решаването на проблемите на хората, обречени да живеят в оскъдица, при материални и духовни лишения, лолардите като катарите предлагат един от умерените и осмислени модели в това отношение. Народният ренесанс означава, че обикновено необразованите, бедните, изоставените хора са способни да възприемат словото Христово и да му се отдадат с цялата си светла и човеколюбива енергия. Те придобиват извисени чувства и познания и се изравняват с позицията на аристократа, т.е. погледнато глобално, богомилското, катарското и лолардското движение са духовен подем на просвещение на масите, воден от високообразовани люде.

И ако отново се върнем към вече утвърдената Елизабетинска епоха, съвсем ясно усещаме и приемаме творчеството на Шекспир като върховен изразител на всички горепосочени тенденции. Дори понякога сред историците се спори дали всичко това е било написано от един единствен творец, или това са били няколко, пожелали да останат в неизвестност. Все пак ние приемаме официалната версия и стил на един изключителен гений - поет и драматург, чието творчество оказва своето огромно въздействие върху драматургията дори и до наши дни.

В годините на религиозни, етнически и национални конфликти за първи път една жена като кралица Елизабет създава условия, за които са се борили и загивали милиони преследвани хора. Ние не знаем със сигурност дали са съществували Ромео и Жулиета, но може да твърдим, че те са събирателен образ на онези, които през цялата човешка история са търсили любовта, надхвърляща расовите, религиозните и национални бариери. Шекспировата трагедия на е просто материал, подхранващ сладникави или романтични любовни стремления, а е един запис на сблъсък между два рода, станали причина за смъртта на своите деца. В същността си тук идеалната любов се извява в стремежа на двамата герои да надскочат родовата вражда и останат верни в сърцата си, запазили чистотата на своите пориви и мечти за съвместен живот. Така двамата герои се извисяват до идеала, който кара човек да изостави своите ограничения и концепции.

В трагедията "Отело" отново сме свидетели на драмата, съпътстваща любовта на мъж и жена от различни раси - сарацинския войник Отело и бялата жена от благороден произход Дездемона. Тук се преплитат човешките страсти

на любов, ревност и омраза, по-речили на героите да реализират щастието си. Но ако любовта на Дездемона е безрезервна, то първичната, заслепена от ревност страст на Отело го тласка към убийство. Но Отело не е още от онези, наречени "добри хора", и за него пътят до просветлението е дълъг. Шекспир ясно разграничава пътищата на своите герои и дава своята присъда върху тях. За него висша форма на любовта е дълбоката връзка със същността на явленията чрез смирение и самоотречение - идеал, до който стига крал Лир, след дълги страдания на лутане и отхвърляне от страна на двете му горделиви и богати дъщери. Единствено неговият шут остава верен до края на извървения път. Онзи "шут", онеправданият, отхвърлен и лошо облечен герой от народа, се оказва най-мъдър и устойчив на превратностите в живота.

Но както казахме, това народно движение на Европейския ренесанс се е оглавявало от най-прогресивните и образовани хора на времето. Носител на миротворните им идеали за реформиране на обществото е до известна степен принц Хамлет, чийто колебания и преднамерена лудост са отражение на страданията и лутанията на творческата интелигенция на зараждащия се ренесанс. Притисната от феодалната и религиозна върхушка, тя си е задавала въпроса - необходимо ли е да установяваме социални реформи и нов свят чрез кръвна революция или не? Как да продължим заветите на нашите предци, които искат възмездие за своята насилствена смърт? Как ще се установи справедливостта в този свят, ако просто се оставяме на човешките си чувства? Имам право да откъсна, но после докъде може да ме доведе това? И макар да ни добре известно, че сред учениците на Исус Христос е имало зилоти - поддържници на силовите методи за преврат, реалният път на спасение остава посочен от силата на любовта, която се разпростря върху цялото човечество.

И сред най-обикновените хора този път е най-достъпен и преодолим, чрез силата на духа и сърцето. Така в комедията "Укротяване на опърничавата" смелата Катерина доказва способността си да бъде променена от заядлива и неудовлетворена от живота си жена в покорна и вярна съпруга. И всичко това чрез търпението и оптимизма на своя съпруг - един необразован на пръв поглед, но весел дребен феодал.

Днес, чрез сътрудничеството на различни култури и цивилизации, ролята на изкуството става водеща пътеводна звезда за духовно освобождение на народите.

И ако мнозина отчаяни хора на Запад и по света вярват края на света и някакъв месиански образ, то смее да твърдя, че онези, поели пътя на "чистите" катари от Лангедок, имат способността да осъзнаят своята собствена уникалност и творчески път като строители на новия Световен ренесанс на културно сътрудничество в условията на световния мир.

НАУКАТА ЗА ОБРАЗИТЕ

ЗАТИХВАНЕ НА МАХАЛОТО

/продължение
от миналия брой/

Има случаи, когато е невъзможно да провалим махалото. Тоест не можем нито да го игнорираме, нито да го отменим.

Имах един приятел - сговорчив, добродушен, но надарен с огромна физическа сила. Веднъж се прибираме късно вечерта с трамвай, а вътре вилнее компания агресивно настроени побойници - истинско деструктивно махало. Много са, подхранват се един друг с отрицателна енергия и се чувстват напълно безнаказани. По правило, за да увеличава енергията си, подобна група трябва постоянно да се заяжда с някого, подхранвайки се отвън.

Започнаха да досаждат на приятеля ми, защото добродушното му и миролюбиво лице не внушаваше никаква опасност. По всякакъв начин се мъчеха да го задяват с подигравки и оскърбления, но той мълчеше и не отговаряше на провокациите, т.е. опитваше се да провали махалото. Аз също не се намесвах, понеже знаех, че него нищо не го заплашва, но пък компанията много рискува. Най-сетне приятелят ми не издържа и тръгна към изхода, обаче пред него застана най-безочливият привърженик. Тогава, поставен на тясно, приятелят ми хвана лигьото за яката и му нанесе чудовищен удар. Лицето му стана на каша.

Останалите герои замръзнаха, смаяни и ужасени. Приятелят ми се обърна и хвана следващия, но той запелтечи с треперещ глас: "Недей... недей... недей... не-е-е..." Енергията на махалото мигновено беше угасена и привържениците, уплашено промъквайки се покрай нас, се изсипаха от трамвая.

Разбира се, добре са онези, които могат да се защитят. Ами ако не могат, тогава? В случай че наистина няма накъде да отстъпвате, за да спрете махалото, можете да изтърсите нещо необичайно - нещо, което никой не очаква от вас.

Разказаха ми следния случай. Група "храбри" привърженици на улична банда заобиколи един младеж, смятайки да го пребият. Тогава той се хвърлил към главатаря, опулил безумни очи и креснал: "Какво да ти случя - носа или ченето?" Подобен въпрос явно не

влизал в сценария и главатарят за миг замръзнал. А момчето с нездрав ентузиазъм възкликнало: "Най-добре да ти откъсна ухото!"

И с всички сили сграбчило ухото му. Главатарят отчаяно завил от болка. Целият спектакъл, който бандата била свикнала да разиграва, бил провален. На главатаря дори наум не му идвало да бие някого, имал си само една грижа - да освободи ухото си. Оставили младежа на мира, мислейки го за луд, затова пък той се отървал.

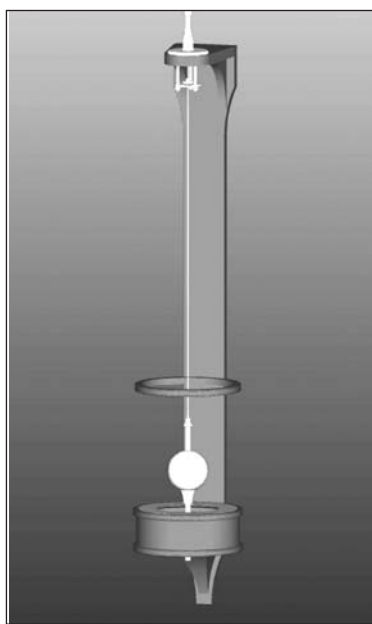
Та ако попаднете в ситуация със стандартен сценарий за развитие на събитията, направете нещо - няма значение какво, което не се вписва в него. Махалото ще спре. Защото докато действате по сценария, вие приемате играта му и давате енергията си на същата честота. Но ако вашата честота силно се различава, попадате в дисонанс с него и така нарушавате ритъма му.

Но пък и не бива да тръгвате с рогата напред, щом имате работа с махало, което няма какво да губи. Ако ви нападат, за да ви обертат, по-добре веднага им дайте парите си. Някои дори специално си носят за такива случаи десет долара. Например ако крадецът е наркоман или луд, лесно може да ви убие дори да сте майстор по бойни изкуства. Затова не бива да се захващате с него - също като с бясно куче. Иначе смъртта ви ще бъде нелепа и неоправдана.

За спиране на махалото може да помогнат чувството ви за хумор и въображението ви. Обърнете раздразнението си в игра. Например дразни ви човешката тъпота по улиците или в транспорта, всеки бърза нанякъде и ви пречи да се придвижвате. Представете си, че сте в Антарктида сред милионите птици. Хората са пингвини, много смешно се клатушкат, суятят се и пъплят насам-натам. А вие? Вие също сте пингвин. След подобна трансформация хората по-скоро внушават симпатия и любопитство, отколкото раздразнение.

Разбира се, не е лесно да се сдържате, когато буквално ви се иска да късате и да хвърляте. В такива моменти най-трудно е да си спомните, че това е заради махалото - то ис-

ка да изсмуче енергия от вас. Не се поддавайте на провокацията. Подобно на вампир то използва нещо като анестезия - навика ви да реагирате негативно на дразнителя. Дори сега, четейки тези редове, можете да отговорите раздразнено на нежеланото телефонно обаждане. **Но ако си поставите за цел да си създадете навика да помните, вие непрекъснато ще имате имунитет срещу провокациите на махалото.**

Обърнете внимание: когато се натъкнете на някакво досадно обстоятелство и реагирате раздразнено, недоволно, с отрицателни емоции, веднага следва продължение и развитие на негативната ситуация или се появяват нови неприятности. Така се люлее махалото. Самите вие го залюлявате. Постъпете наопаки - или не реагирайте, или реагирайте неадекватно. Например можете да посрещнете неприятностите с фалшив ентузиазъм или с идиотски възторг. Така спирате махалото. Ще се убедите, че продължение няма да последва.

Спомнете си, че навикът да реагирате отрицателно на досадните обстоятелства е пусков механизъм за завладяване на вашата енергия от махалото. Този навик ще избледнее, ако започнете да играете една своеобразна игра, в която нарочно ще направите следната подмяна: ще смените страха с увереност, унинието с ентузиазъм, негодуването с равнодушие, раздразнението с радост. Опитайте се да реагирате "неадекватно" макар и на дребните неприятности.

Какво ще изгубите? Нека да е глупаво, затова пък

този стил на игра лишава махалото от всякакви шансове. Този начин ни се струва глупав именно защото махалата са ни научили да играем само изгодните на тях игри. Опитайте се сега да им натрапите своята, тя ще ви достави удоволствие и вие учудено ще откриете колко мощна е тази техника.

Принципът е един: излъчвайки на честота, различна от резонансната, вие сте в дисонанс с махалото, то спира по отношение на вас и ви оставя на мира.

Има още един начин на "меко" спиране. Ако някой ви досажда, т.е. създава ви проблеми, постарайте се да разберете какво не достига на този човек, от какво се нуждае. Сега си представете, че той има това, което му липсва: здраве, увереност, душевен комфорт. Защото те са основното, което ни е необходимо, за да се чувстваме удовлетворени. Помислете си от какво този човек наистина има нужда сега?

Знаете ли какво обича?

Може неговите началници да са го притиснали и той се бои от отговорност? Тогава му е нужна увереност. Представете си го уверено спускащ се на ски по планинския склон или в спортна кола, или на вечеринка, където е център на внимание.

Може нещо да го боли? Представете си го весел и бодър, къпе се в морето, кара колело, играе футбол.

Естествено най-добре е да си го представите с нещо, което той обича. Но не е задължително да отгатвате, нека това не ви безпокои. Напълно достатъчно е да си представите този човек в ситуация, когато той е доволен.

Какво става? Той се е появил на хоризонта ви с проблем за вас. /А това може да е и крадец./ Отстранете се от проблема. Така още от самото начало няма да пхнете главата си в примката на завладяване на честотата ви. Представете си този човек, получил онова, от което се нуждае. /Какво иска един крадец? Да хапне, да пийне, да се надрусва./ Визуализирайте картината на задоволеност на този човек. Ако успеете, смятайте, че с проблема е свършено. Защото махалото не се е залюляло просто така. Нещо го е извадило от равновесие. Съзнателно

или несъзнателно, то търси онова, което ще му върне равновесието. И ето че вашата мислена енергия на определена честота му го дава, макар и косвено. То веднага ще смени агресията с благосклонност. Какво, трудно ли е да повярвате? Опитайте!

В основата на тази техника е принципът на спиране на махалото. Човекът-махало ви досажда с проблем, а вие го удовлетворявате, но не явно, а на енергийно ниво. Дали сте му енергия, ала съвсем малко в сравнение с онова, което бихте могли да изгубите. Освен това сте извършили добро дело - макар и за кратко, сте оказали помощ на един нуждаещ се. И което е по-интересно - по-късно той ще промени отношението си към вас, ще бъде по-приятелски настроен. Няма да има и понятие защо се чувствате комфортно около вас. Нека това бъде вашата малка тайна.

Тази техника се прилага успешно и в случаите, когато вие самите искате да получите нещо от някого, а той е зает със своите проблеми и не е разположен да ви даде исканото. Например ви е нужен подпис от чиновник. Отначало го "нахранете" с благотворна визуализация и той ще направи всичко за вас.

И последно. **Как мислите, къде се дява енергията на спрялото махало? Тя преминава към вас. След като сте се справили с проблема, вие ставате по-силни.** Следващия път това вече няма да е трудно за вас. Нима не е така? А като се борите с проблема, вие давате енергия на махалото, породило самия този проблем.

Практиките за проваляне и спиране на махалото са известни на психолозите и психотерапевтите като професионални методи. В този смисъл казаното дотук не е нещо принципно ново. Затова пък за човек, незапознат с методите на практическата психология, те са ценни, защото предлагат яснота и разбиране как и защо работи психологическата защита.

/следва/

Вадим ЗЕЛАНД
"Трансърфинг
на реалността"

Пламен РУМПАЛОВ

Везни

ВЕЗНАТА съответства на правдата, на прилагане правилата и нормите за съвместно съжителство в обществото, изграждане нормите на поведение. Тя се свързва с добрите партньорства и връзки, с многото и добри идеи и предложения, творчеството, музиката, изисканите маниери и изтънчеността, прекрасния вкус, изисканите, равновесието, романтиката, добрата политика, дипломатията и тактичността, самоконтролирането и уменията да се води добър спор.

Скъпи приятели, предстои ви една изключително добра и щастлива година. Очаквайте да сте сред галениците на съдбата. Може да получите много облаги, подаръци, материални блага, печалби. Със сигурност в края на периода ще се чувствате по-богати и задоволени, отколкото в началото на годината. Писано ви е, че каквото търсите, ще го намерите. Не допускайте само непредвидени злополуки по ваша вина. Спазвайте правилата за движение, защото пътищата ще крият опасности за вас.

В дома и семейството, особено след месец март, могат да се появят притеснителни вести и събития, но те няма да ви засягат лично. Напълно спокойно ще се развият въпросите по някаква делба или наследствени спорове.

Може би най-правилната стратегия за годината е в началото да стоите малко настрана от вихъра на проблемите, да не се намесвате в нещата, а само да се съобразявате с посоката на промяната. Едва след първите три месеца е полезно да започнете да използвате тенденциите в своя полза. И ще се убедите, че това е много прекрасно и вълнуващо. Ако обаче сте политици или имате сериозни обществени функции, знайте, че по-добре е да се снишавате до средата на май, за да може след това да изгреете в целия си блясък.

През първите три месеца се пазете от измами. По-разумно е някои от задълженията си тогава да не изпипвате точно както трябва. Но непременно правете крачки напред, а не назад. Загърбете миналото, не се впускайте в мисли и разсъждения. Говорете, само с ораторските си възможности може да спечелите силни позиции. Може да очаквате повече приятели и солидни познания напред.

Продължавайте през цялата година да се обличате добре, модно и естетично, бъдете все така отворени на различни културни теми - ходете на кино, театър, четете хубави книги, посетете добрите за вас концерти. Годината ви дава шанс за духовно израстване. Не се щадете на комплименти, компромиси, правете така, че всички наоколо да ви обичат. Нека мотото ви да бъде "Аз разпръсквам любов". Не се главоуемайте и не омайвайте напрасно хората.

Опитвайте се да предотвратявате спорове. Та вие отлично знаете, още преди някой да е довършил мисълта си, какво всъщност ще каже. Използвайте тази си черта и заемайте честната позиция. Не заставайте на ничия страна.

ХОРОСКОП ЗА 2008 ГОДИНА

Вие имате достатъчно ум и сръчност, но дори и да ми се обидите, ще кажа (ние с вас прекрасно знаем), че всъщност сте повече ловки и умели, отколкото невероятно умни. Ето защо понякога, въпреки вашата външна привидна увереност, не си вярвате и сте вътрешно слаби. Трябва да поразботите над тази слабост и да не допускате околните да я забележат. Когато усетите, че губите опората си, вие предпочитате да избухнете и да вдигнете скандал, а не да кажете, че сте сгрешили. Това също е недостойно и може да се опитате да го промените. Защото губите и приятели, а те не са останали кой знае колко. Този, който е видял изблиците ви на гняв, завинаги променя мнението си за вас. Ако искате да успеете, непременно променете характера си.

Не допускайте амбициите ви да са всепоглъщащи, да се превърнете в терминатор, който елиминира всеки, застанал на пътя ви. Вие сте егоист и ако това не ви харесва, просто го променете у себе си. Причината не е в околните. Научете се и да приемате съвети, не винаги е разумно да вървите по собствения си път, та ние зависим и от другите. Не е редно да карате всички да се съобразяват само и единствено с вас.

Искате да сте центърът на дома и семейството си, около вас да се върти всичко. Но наистина ли вярвате, че светът започва и свършва с вас? Нима вашата работа, вашите проблеми, вашето здраве, вашият изряден външен вид и т.н. са по-важни от тези неща за околните? Ако успеете да се отърсите от тази негативна черта, ще заздравите хармонията и отношенията в дома и най-големите печеливши пак ще се окажете вие. Но като компенсация за направено добро, ще бъдете обичани още повече.

Повечето неща умеете да вършите добре, но все пак допускате да работите предимно за себе си. Настройте се, че е добре и да помагате на близките.

Не променяйте така лесно настроението си, когато се захванете с нещо - бъдете по-настойтелни и се опитвайте да довършвате проектите, а не да ги зарязвате по средата. Вярно е, че ако започнете отначало, пак ще завоювате успех.

Бъдете по-стабилни в личните и интимни отношения. Не правете глупостта да зарежете всичко заради една любов. Лошо е, че когато се влюбите, забравяте всичко останало. Ако и сега направите такава грешка и ако амбицията ви не победи страстта, ще проиграте добрите тенденции на годината и може да претърпите жесток провал. Но аз поне ще съм с чиста съвест, защото приятелски съм ви предупредил за последствията.

СЪВЕТИ КЪМ ПРИЯТЕЛИТЕ ИМ: Представителите на тази зодия ще се опитат да намерят онзи единствен човек, който е в тяхното съзнание, за когото мечтаят и с когото виждат осъществяване на идеалния и пълен с любов партньорски съюз. Много често ще изпаднат в пълно отчаяние и безсилие, направо няма да им се върши нищо смислено, ще си въобразяват, че са безнадеждно обречени и отритнати от света и околните. Точно тук е и нашата помощ, която можем да осъществим. Ако истински обичате такива хора, не им позволявайте да падат духом, защото годината може да ги сломи категорично и да им нанесе непоправими вреди. Всъщност шансовете им за успех не са толкова минимални през периода, но те имат недос-

татак самите те да не умеят да се представят в добра и правилна светлина. Наистина притежават честността, искреността и вярното приятелство, но не го показват достатъчно добре. И от това губят най-много.

Не бързайте да ги наричате цинични хора. Те по-скоро са обръгнали от живота и разочаровани зрели хора. Но дори и в такава състояние продължават да се противопоставят на суровостите и неправдите на живота. Не се подвеждайте от приветливото им и добродушно поведение - въпреки всичко те не са много общителни. Затова можете да се опитате да ги привлечете на светски тържества и партита. Запазват спокойствие и самообладание в най-критичните моменти и няма да се издадат, ако сте ги засегнали или обидили, но ще запомнят това и може никога да не ви простят. Не забравяйте, че те изпитват силна нужда от мотивация в работата си и непрекъснато трябва да виждат смисъла на целта си. Ако този смисъл се загуби, може да загубите и тях самите. Твърде много се поддават на тревоги и песимизъм, често изпадат в безмислени безпокойства и напрегнатости и дано да им помогнете да преодолеят тези си черти.

Скорпион

СКОРПИОНЪТ е знак на безпокойство, вълнение, страст, която го тика към престъпления, съзнание за временно съществуване на човечеството и изправяне очи в очи със смъртта. Той се свързва с живота и смъртта, с чувствата, сексуалните преживявания, страстта, непостоянното преобразяване и започване от нулата, уменията да финансира и инвестира, добрите защитни сили и системи, с вечно скритите проблеми, влечението към тайнствеността, мистериозността и загадъчността, борбата за промяна и реформа, вечната опозиция.

2008 година за вас ще бъде сравнително добра и ползотворна. Имате всички шансове да получите дългоочаквано признание и повишение и самочувствието ви заслужено ще се вдигне. Да не си помислите обаче, че всичко ще падне от небето. Напротив - подгответе се за една изморителна година, пълна с много работа и задължения, но която като цяло ще ви донесе очакваните промени и задоволство. Малки или направо никакви ще са пречките и спънките, които ще срещате, не предвиждам и сериозни здравословни проблеми.

Пазете се да не попаднете в объркване и да не загубите ориентация къде точно се намирате.

На стр. 24

Всенародно екологично движение (ВЕД) "Родово имение"

Издател: Атанас Панчев

Сайт на Българска Родна Партия
www.bg-rodna.org

ГЛАВЕН РЕДАКТОР

Кръстанка Панчева

Адрес на редакцията:
1172 София
КВ. "Дианабад"
ул. "Никола Габровски" N1
Хотел "Диана 1", ет. 6, ап. 62
тел.: 02/962-16-85
962-16-86, 962-16-87
e-mail: rodimienie@abv.bg
www.rodovo-imenie.org

Издателска Къща "Новата
Цивилизация" ЕООД - София

Уникредит Булбанк
IBAN: BG04UNCR96601031647309
BIC KOD: UNCRBGSF

Отдел разпространение:
088/869 33 59

Предпечатна подготовка и печат:
"Сладко солено XXI век" ЕООД

Проектант на
главата на
вестника и
герба на БРП
художник
Христо Танев

РЕДАКЦИОНЕН КОЛЕКТИВ:

Рени Радева
Ася Кръстева
Николай Кафтанджиев
Цветан Андреев
Лилия Стайкова

ISSN-1312-7063

От стр. 23

Всичко край вас ще се случва прекалено бързо и динамично. Понякога направо няма да имате време да обмислите нещата, точно затова са възможни грешни решения или необмислени действия.

Една от опасностите на годината е да вземете присърце всички дела и положения и да ви се стори, че се намирате в една детска игра, чиито правила знаете прекрасно. Всъщност нито знаете правилата, нито пък това е игра. Вие може да се опитате да изхитрите Съдбата, но няма си въобразявате, че тя ще ви се даде? Точно какви могат да бъдат различните последиствия е много трудно да предскажа, всичко ще зависи от вас, от вашите постъпки и поведение, от това, колко сте се вживели в мисълта за игра и надмощие,

Вие никога не сте доволни от Съдбата си, затова и не очаквам, през тази година нещата да са по-различни. Все нещо ви липсва, вечно за нещо мърморите, искате да получите и задоволите капризите си; много често, без въобще да си представите, втръсват до болка на околните, които са принудени да ви търпят. Ако има оправдание, то е, че тези неща правите машинално, без да ги осъзнавате, но това не може да бъде вечна причина. Вече не сте малки и е редно да се замислите по въпросите. Научете се да имате собствен контрол и си създайте чувство

ВЕЛИКИЯТ КОСМИЧЕСКИ ПРЕХОД

Става въпрос за преход, по силата на който планетата заедно с цялата Слънчева система и Галактиката преминават от един завършен цикъл в спиралата на въртене (витка) в друг - по-горен, характеризира се с **друго ниво на вибрация**. Това са космически цикли, извършвани по силата на **непокатими космически закони**, въз основа на които протича гигантският еволюционен процес на всичко във Вселената и Всемира /съвкупността от многото Вселени/.

"Живеейки и развивайки се във Вселената на свободната воля, ние сме реалните творци на собствен си живот - боговете, които могат да спасят сами себе си именно чрез **програмиране и организиране на реалността** в такава, каквато я желаем."

"Засега от нас се изисква да започнем усилен **"вътрешна работа"** на равнище мисли, чувства и постъпки в отношенията си като разумни и добри същества, загрижени за себе си и бъдещето си на единно човечество."

"Трябва час по-скоро **да се обединим и препрограмираме реалността** - светът в третото измерение, като **я хармонираме с Вселенската реалност на четвъртото измерение** чрез качествено различни от досегашните си мисли, емоции и постъпки!"

"За тази цел до 2013 г. **минимум 144 000 души трябва да станат посветени** и да успеят да преминат във фазата на Духовното развитие, наречена **Христово съзнание**. То е критичният минимум, под който преходът не ще бъде възможен. Ако 144 000 души го направят, вибрационната им енергия светкавично ще обкръжи планетата и ще започне процес на препрограмиране - **пречистване** на наследените от векове и хилядолетия низши астрални мислеформи, които просто я задушават и тя като живо и разумно същество не може сама да се справи с настъпилата енерго-информационен дисбаланс. Тогава населението на Земята ще почувства **мощната вълна на просветлението да прониква у всяка човешка същност**. От страна на Иерархията - пазител на човечеството, ще бъде активирано **планетарното просветление**, в резултат на което **процесът на събуждане на човечеството ще е многократно ускорен, вибрацията на единното планетарно поле на съзнание**, наричано още енерго-информационна планетарна матрица (Меркаба), **ще бъде многократно ускорена, и то ще успее да премине в четвъртото измерение.**"

Из книгата **"КОЙ УПРАВЯВА ЗЕМЯТА? СЪБУДИ СЕ ЧОВЕЧЕСТВО"**
Стамен **СТАМЕНОВ**
Инж. член кор. на МАИ при ООН

ХОРОСКОП ЗА 2008 ГОДИНА

за време и порядки, спазвайте установените правила и норми. Можете да бъдете много приятни, но практически първо се възползвате от другите и дори смятате, че те винаги са ви задължени.

Наистина, вие сте независими и можете лесно да се приспособявате към другите хора и събития, към всякакъв начин на живот, стига той да ви създава сигурност и да ви дава гаранции. Спрете да се оплаквате и вайкате, не допускайте постоянно да ви съветват и направляват, нека не сте винаги център на внимание, който се окайва, плаче и изисква съжаление. Тази роля не ви отива въобще. Вземете се в ръце и сами решавайте по кой път на развитие да вървите, не се оставяйте в чужди ръце, няма не проумявате, че те не винаги ви мислят най-доброто. Понякога околните просто ви гледат сеира и тайничко зад гърба ви се присмиват. Желаете ли това? Въпросът е излишен, нали?

Вие можете да сте чаровни, да имате приятни и интелигентни маниери, но сте твърде капризни. А и не сте готови да се жертвате. Въпреки че се пишете за религиозни, то това е по-скоро за

Първо тези пионерни /144 000 пазители на светлината/ би трябвало да достигнат равнище на зрялост на тяло, ум и съзнание, при което честотните им характеристики ще станат достатъчно високи, за да приемат шоковия удар на енергийната вълна с огромен заряд, която ще се разпространи като приливна вълна по Земята...

Тези 144 000, споменати още в Библията, са много специални същества, известни като звездни семена. В зората на инволюцията /пропадането в 3-D/ те са пристигнали от други звезди, обединени от идеята да запалят искрата на извисяването на човечеството, когато му дойде времето. Сега това време идва и те се събуждат на групи или един по един. Когато последните от тези 144 000 станат готови, /синдромът на последната маймуна/, ще настъпи верижна реакция по скачването им в мрежа. По-нататък те ще послужат за опорна структура за поддържане на експлозивния преход към 4-D.

Из **"МНОГОИЗМЕРЕН СКОК в края на времето"**
Николай **КОЛАРОВ**

Всеки човек е индивидуален - той е по-значим от всички галактики, взети заедно, защото е способен да ги сътворява. Но всеки човек е частичка от обществото човешко, което като цяло може да се оценява като единен организъм, единна същност. Попаднала в капана на технократската зависимост, великата същност на вселената се затваря в себе си, губи истинската си свобода, става зависима, включва механизма на самоунищожение.

Друг, различен от обикновения начин на живот, водят хората, които живеят в селищата на бъдещето. Тяхната мисъл е волна и човечна, в единно стремление е слята тя, изважда от задънената улица човешкото съобщество. Галактиките тръпнат в радостно предчувствие пред слялата се в единство човешка мечта. Раждане ново, сътворение, ще види мирозданието скоро. Тяхната човешка мисъл ще материализира прекрасна нова планета.

В. МЕРГЕ, "Кои сме ние?", с. 106

"Бог освети Вселената с нова мисъл; тя е велика, но и велик съдия. В трактатите и легендите е казано много за съда Божи. Но ето, дойде вече той, Божият съд; тих и невидим. Няма да остане недокоснат от него нито един човек на планетата ни. **И всеки ще бъде съдия на себе си.**

Който избере живота и почне да твори жив живот, той ще стане вечен и ще се уподоби на Твореца велик на Вселената.

А който в представите си сее смърт - на смърт е обречен **от собствената си мисъл.**

В. МЕРГЕ, "Анастасия", книга 8ма, с. 245

пред хората, а не като вътрешна абсолютна убеденост. Не казвам, че трябва да сте фанатично религиозни, но посвещаването на една религия може да ви помогне да прозрете повече от проблемите си. Влечението ви към окултизъм и езотерика е добро, но не задълбочено.

Научете се да не бъдете подли лицемери, защото това отблъсква приятелите ви. Вие сякаш не разбирате смисъла на думите отговорност, воля, инициативност. Затова и не се изненадвайте, че опитите ви да бъдете водач не се оказват успешни. Просто никой не ви вярва. Истината, колкото и горчива да е за вас, е, че сте създадени да следвате, да се подчинявате и при подходящи обстоятелства може да го правите чудесно. Тези, които осъзнават положението си, могат да се реализират като чудесни сътрудници и помощници на лидерите и ръководителите. Можете да развивате и талантите си в изкуството, там наистина имате потенциал.

Жаждата ви за сигурност може да бъде задоволена по различни начини, не се стремете вечно сигурността да се изразява в многото пари и власт на близките ви и в частност на вас. Ако не сте успели да се присламчите към някой богаташ, то поне не живеете като паразити на гърба на околните и роднините - жалко е и много грозно.

В бизнеса нещата са лоши, объркани, ще имате проблеми и провали. Не ставате за търговци и колкото по-рано го разберете, толкова по-добре за всички. Научете се да се изразявате поумело и да си подреждате мислите. Вие няма да бъдете победители нито през тази година, нито през някоя от следващите. Примирете се с това и се насочете към сектори, от които разбирате.

И сега ще стъпите на крака благодарение на околните. Няма да останете без препитание, храна и подслон, а в този объркан живот това все пак е някаква сигурност, макар и твърде нищожна.

СЪВЕТИ КЪМ ПРИЯТЕЛИТЕ ИМ: За тях трябва да знаете, че няма да имат правилна и точна преценка за това, какво означават морал, задръжки, постоянство и лоялност. Всичките тези качества зависят най-вече от настроенията и средата им. А на това не може да се разчита, нали? Точно тази година обаче ще бъдат притиснати до стената от хора и обстоятелства. Ще си намерят истинския майстор и ще се научат да спазват правилата на играта. Защото, ако не го направят, могат да загубят много от постигнатото досега - в материален и морален аспект. А те може да са всичко друго, но не и глупави. Така че, ще изберат просто по-малката злина. Налага се да вземат еднозначно и точно решение, да се ориентират в положението и дано да застанат на печелившата страна. Добре се знае, че те не понасят поражението и притиснатостта, ще се мъчат с всички средства, дори и непозволените, да се откопчат и да заемат старите си позиции. Помощ ще им окаже ораторското майсторство, което им е вродено. Но да не се надяват на успех. През годината просто им е отредено да си навредят със своето неимоверно лекомислие и непоследователност.

За тях трябва да знаете, че са много трудолюбиви и изключително съвестни в работата си, честни, всеотдайни, с тънко чувство за хумор, обичат да забавляват и да угаждат на прищевките на околните и са категорично неподкупни. Те лесно могат да се съвземат от различните неудачи и провали. Ако си внушат нещо, никой не е в състояние да ги разубеди. Твърде големи инати са и са доста вироглави. Обичат лукса и веселията, ще се присламчат към всяка компания. Сигурно вече сте забелязали, особено ако имате такива приятели, че те приемат доста нестандартно някои моменти от живота. Например, това, което е ваше, те мислят и за свое и доста често си позволяват да разполагат с неща, за които никой не им е дал разрешение. Не е лесно да ги изпъдите, а понякога са твърде големи досадници, нали? Трудно биха разбрали вашия егоизъм, а пък и всичко това го правят с детинска простота и без корист. Добре ще бъде да им помогнете да променят своя външен вид. Покажете им, че на моменти са направо стряскащи.

"Когато имененията си жреците - земните управници, почнат да създават, техните помисли ще се променят. В душите им ще засияе светлина."

Владимир Мегре, "Енергията на живота"

"За мене падналите ангели, които са изправили живота си, струват повече, отколкото тия, които никога не са грешили."

Петър Дънов